Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

►B **AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2010/75/EU IRÁNYELVE**

(2010. november 24.)

az ipari kibocsátásokról (a környezetszennyezés integrált megelőzése és csökkentése)

(átdolgozás)

(EGT-vonatkozású szöveg)

(HL L 334., 2010.12.17., 17. o.)

Helyesbítette:

►C1 Helyesbítés, HL L 158., 2012.6.19., 25. o. (2010/75/EU)

▼B

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2010/75/EU IRÁNYELVE

(2010. november 24.)

az ipari kibocsátásokról (a környezetszennyezés integrált megelőzése és csökkentése)

(átdolgozás)

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 192. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([1]),

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ([2]),

rendes jogalkotási eljárás keretében ([3]),

mivel:

(1) A titán-dioxid iparból származó hulladékról szóló, 1978. február 20-i 78/176/EGK irányelv ([4]), a titándioxid-iparból származó hulladék által érintett környezeti elemek felügyeletére és ellenőrzésére vonatkozó eljárásokról szóló, 1982. december 3-i 82/883/EGK tanácsi irányelv ([5]), a titán-dioxid-ipar hulladékai által okozott szennyezés csökkentésére és lehetséges megszüntetésére kidolgozott programok közelítését szolgáló eljárásokról szóló, 1992. december 15-i 92/112/EGK tanácsi irányelv ([6]), a szerves oldószerek egyes tevékenységeknél és berendezésekben történő felhasználása során keletkező illékony szerves vegyületek kibocsátásának korlátozásáról szóló, 1999. március 11-i 1999/13/EK tanácsi irányelv ([7]), a hulladékok égetéséről szóló, 2000. december 4-i 2000/76/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([8]), a nagy tüzelőberendezésekből származó egyes szennyező anyagok levegőbe történő kibocsátásának korlátozásáról szóló, 2001. október 23-i 2001/80/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([9]), valamint a környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről szóló, 2008. január 15-i 2008/1/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([10]) számos helyen alapvető módosításra szorul. Az áttekinthetőség érdekében ezeket az irányelveket át kell dolgozni.

(2) A „szennyező fizet” és a megelőzés elvével összhangban az ipari tevékenységekből származó környezetszennyezés megelőzése, csökkentése és, amilyen mértékig csak lehet, megszüntetése

([1]) HL C 182., 2009.8.4., 46. o.
([2]) HL C 325., 2008.12.19., 60. o.
([3]) Az Európai Parlament 2009. március 10-i álláspontja (HL C 87. E, 2010.4.1., 191. o.), a Tanács 2010. február 15-i álláspontja első olvasatban (HL C 107. E, 2010.4.27., 1. o.), az Európai Parlament 2010. július 7-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2010. november 8-i határozata.
([4]) HL L 54., 1978.2.25., 19. o.
([5]) HL L 378., 1982.12.31., 1. o.
([6]) HL L 409., 1992.12.31., 11. o.
([7]) HL L 85., 1999.3.29., 1. o.
([8]) HL L 332., 2000.12.28., 91. o.
([9]) HL L 309., 2001.11.27., 1. o.
([10]) HL L 24., 2008.1.29., 8. o.

▼B

érdekében ki kell alakítani a főbb ipari tevékenységek szabályozásának általános kereteit, amely a környezeti károkat elsődlegesen a forrásnál hárítja el, biztosítja a természeti erőforrásokkal való ésszerű gazdálkodást, és figyelembe veszi szükség esetén az ipari tevékenység helyszínéül szolgáló hely gazdasági helyzetét és helyi sajátosságait.

(3) A levegőbe, vízbe vagy a talajba történő kibocsátások egymástól független csökkentésére vonatkozó, eltérő megközelítések a környezet egészének védelme helyett a szennyezés egyik környezeti elemből a másikba való átkerülését segíthetik elő. Ezért indokolt egy olyan integrált megközelítés kialakítása, amely a levegőbe, a vízbe és a talajba történő kibocsátások megelőzését és csökkentését, a hulladékgazdálkodást, az energiahatékonyságot és a balesetmegelőzést is magában foglalja. Egy ilyen megközelítés hozzá fog járulni az Unióban azonos versenyfeltételek eléréséhez is az ipari létesítmények környezeti teljesítményére vonatkozó követelmények összehangolása révén.

(4) A hatályos rendelkezések egyszerűsítése és áttekinthetővé tétele, a felesleges adminisztratív terhek csökkentése, illetve a hatodik közösségi környezetvédelmi cselekvési program megállapításáról szóló, 2002. július 22-i 1600/2002/EK európai parlamenti és tanácsi határozat ([1]) nyomán elfogadott, a levegőszennyezésre vonatkozó tematikus stratégiáról szóló, 2005. szeptember 21-i bizottsági közlemény (a továbbiakban: a levegőszennyezésre vonatkozó tematikus stratégia), a talajvédelemre vonatkozó tematikus stratégiáról szóló, 2006. szeptember 22-i bizottsági közlemény, és a hulladékkeletkezés megelőzésére és a hulladékok újrafeldolgozására vonatkozó tematikus stratégiáról szóló, 2005. december 21-i bizottsági közlemény következtetéseinek megvalósítása céljából indokolt az ipari létesítményekkel kapcsolatos jogszabályok felülvizsgálata. E közlemények az emberi egészség és a környezet védelmére irányuló olyan célokat tűznek ki, amelyek az ipari kibocsátások további csökkentése nélkül nem valósíthatók meg.

(5) A környezetszennyezés megelőzésének és csökkentésének feltétele, hogy csak engedéllyel rendelkező létesítmények működhessenek, illetve a szerves oldószereket alkalmazó létesítmények működését vagy az ilyen anyagok felhasználásával folytatott tevékenységet engedélyhez vagy nyilvántartásba vételhez kössék.

(6) A tagállamoknak kell megállapítaniuk a létesítmények üzemeltetőire háruló felelősség meghatározásának módját, feltéve, hogy az ezen irányelvnek való megfelelés biztosított. A tagállamok dönthetnek amellett, hogy valamely létesítmény esetében egy felelős üzemeltető számára adnak ki engedélyt, vagy több üzemeltető között osztják meg a felelősséget, akik az adott létesítmény különböző részeiért felelősek. Amennyiben valamely tagállam hatályos jogszabályai értelmében az egyes létesítményeknek csak egy felelős üzemeltetője lehet, az adott tagállam fenntarthatja ezt a rendszert.

(7) Az engedélyek kiadásának elősegítése érdekében a tagállamok bizonyos létesítménykategóriákra vonatkozóan általánosan kötelező érvényű szabályok keretében állapítanak meg követelményeket.

(8) Fontos megelőzni a baleseteket és a váratlan eseményeket, valamint csökkenteni azok következményeit. A balesetek és a váratlan események környezeti következményeivel kapcsolatos felelősségre a vonatkozó nemzeti és, adott esetben, a vonatkozó uniós jogszabályok irányadók.

([1]) HL L 242., 2002.9.10., 1. o.

▼B

(9) A kettős szabályozás elkerülése érdekében az üvegházhatású gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról szóló, 2003. október 13-i 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) hatálya alá tartozó létesítmény engedélye nem tartalmazhat az említett irányelv I. mellékletében meghatározott üvegházhatású gázok közvetlen kibocsátásaira vonatkozó kibocsátási határértéket, kivéve, ha ez a jelentős mértékű helyi szennyezés elkerüléséhez szükséges, vagy ha a létesítményt kizárták a szóban forgó rendszerből.

(10) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSz.) 193. cikkével összhangban ezen irányelv nem akadályozza meg a tagállamokat abban, hogy szigorúbb védelmi intézkedéseket tartsanak fenn vagy vezessenek be – például üvegházhatást okozó gáz-kibocsátási követelményeket – feltéve, hogy az ilyen intézkedések megfelelnek a Szerződéseknek, és azokról a Bizottságot értesítették.

(11) Az üzemeltetőknek olyan engedélykérelmet kell benyújtaniuk, amely tartalmazza az illetékes hatóságok számára az engedély feltételeinek megállapításához szükséges információkat. Az üzemeltetők az engedélykérelem benyújtásakor felhasználhatják az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló, 1985. június 27-i 85/337/EGK tanácsi irányelv ([2]) és a veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek veszélyeinek ellenőrzéséről szóló, 1996. december 9-i 96/82/EK tanácsi irányelv ([3]) alkalmazásából származó információkat.

(12) Az engedély tartalmazza a környezet egészének magas szintű védelméhez, valamint annak biztosításához szükséges intézkedéseket, hogy a létesítményt az üzemeltető az alapvető kötelezettségeit szabályozó általános elveknek megfelelően üzemeltesse. Az engedély ugyanakkor magában foglalja a szennyező anyagok kibocsátási határértékeit, vagy az ezzel egyenértékű paramétereket vagy műszaki intézkedéseket, a talaj és a felszín alatti víz védelmét célzó megfelelő követelményeket, valamint az ellenőrzési követelményeket. Az engedély feltételeit az elérhető legjobb technikák alapján kell meghatározni.

(13) Az elérhető legjobb technikák meghatározása és az ipari tevékenységekből származó kibocsátások szintjei tekintetében az Unión belül tapasztalható eltérések minimalizálása érdekében az elérhető legjobb technikákra vonatkozóan referenciadokumentumokat (a továbbiakban: a BAT referenciadokumentum) kell kidolgozni, ezeket felül kell vizsgálni, és az érdekelt felekkel folytatott információcsere alapján szükség esetén frissíteni kell, a BAT referenciadokumentumok kulcselemeit pedig (a továbbiakban: a BAT-következtetések) bizottsági eljárással kell elfogadni. A Bizottságnak bizottsági eljárás keretében iránymutatást kell kidolgoznia az adatgyűjtésre, a BAT referenciadokumentumok kidolgozására és minőségbiztosításukra vonatkozóan. A BAT-következtetésekből kiindulva kell megállapítani az engedély feltételeit. A referenciadokumentumok egyéb információforrásból is kiegészíthetők. A Bizottságnak törekednie kell a BAT-referenciadokumentumok frissítésére legkésőbb az előző változat közzététele után nyolc évvel.

([1]) HL L 275., 2003.10.25., 32. o.
([2]) HL L 175., 1985.7.5., 40. o.
([3]) HL L 10., 1997.1.14., 13. o.

▼B

(14) A magas színvonalú BAT referenciadokumentumokat eredményező hatékony és aktív információcsere biztosítása érdekében a Bizottságnak átlátható módon működő fórumot kell létrehoznia. Meg kell határozni az információcsere és a BAT referenciadokumentumokhoz való hozzáférés gyakorlati vonatkozásait különösen annak biztosítása érdekében, hogy a tagállamok és az érdekeltek meghatározott iránymutatás alapján megfelelő minőségű és mennyiségű adatot szolgáltassanak, lehetővé téve az elérhető legjobb technikák és az új keletű technikák meghatározását.

(15) Megfelelő rugalmasságot kell biztosítani az illetékes hatóságok számára olyan kibocsátási határértékek meghatározása tekintetében, amelyek biztosítják, hogy normál üzemeltetési feltételek mellett a kibocsátások nem haladják meg az elérhető legjobb technikákhoz kapcsolódó kibocsátási szinteket. Ennek érdekében az illetékes hatóság az elérhető legjobb technikákhoz kapcsolódó kibocsátási szintektől az értékek, az időszakok és a referenciafeltételek tekintetében eltérő kibocsátási határértékeket is meghatározhat, feltéve, hogy a kibocsátásellenőrzés eredményei révén bizonyítható, hogy a kibocsátások nem haladták meg az elérhető legjobb technikákhoz kapcsolódó kibocsátási szinteket. Az engedélyekben meghatározott kibocsátási határértékeknek való megfelelés az említett kibocsátási határértékek alatti kibocsátást eredményez.

(16) Egyes sajátos körülmények figyelembevétele céljából, amennyiben az elérhető legjobb technikákhoz kapcsolódó kibocsátási szintek alkalmazása a környezeti előnyökhöz képest aránytalanul magas költségekkel járna, az illetékes hatóságok számára célszerű biztosítani annak lehetőségét, hogy e szintektől eltérő kibocsátási szinteket határozzanak meg. Az ilyen eltéréseknek jól meghatározott kritériumokat figyelembe vevő értékeléseken kell alapulniuk. A kibocsátási határértékek nem haladhatják meg az ebben az irányelvben rögzített kibocsátási határértékeket. Mindenképpen biztosítani kell a jelentős szennyezések megelőzését és a környezet általános, magas szintű védelmét.

(17) Annak érdekében, hogy az üzemeltetők tesztelhessék a környezet védelmének magasabb általános szintjét – vagy az elérhető legjobb technikákkal legalább megegyező szintű védelmét és nagyobb költségmegtakarítást – biztosító új keletű technikákat, az illetékes hatóságok lehetőséget nyújthatnak az elérhető legjobb technikákhoz kapcsolódó kibocsátási szintektől való ideiglenes eltérésekre.

(18) Egy létesítmény megváltoztatásakor nőhet a környezetszennyezés mértéke. Az üzemeltetőknek értesíteniük kell az illetékes hatóságot minden olyan tervezett változtatásról, amely hatással lehet a környezetre. A létesítmények olyan jelentős változtatásához, ami az emberi egészségre vagy a környezetre jelentős káros hatással lehet, ezen irányelvnek megfelelően kiadott engedély szükséges.

(19) A trágya szántóföldi kijuttatása számottevően hozzájárul a szennyező anyagok levegőbe és vízbe történő kibocsátásához. A levegőszennyezésre vonatkozó tematikus stratégiában kitűzött célok teljesítése és a vízvédelemre vonatkozó uniós jogszabályoknak való megfelelés érdekében a Bizottságnak meg kell vizsgálnia, hogy szükséges-e ezen kibocsátások legmegfelelőbb ellenőrzésének az elérhető legjobb technikák alkalmazásával történő kialakítása.

▼B

(20) Az intenzív baromfi- és szarvasmarha-tenyésztés jelentősen hozzájárul a szennyező anyagok levegőbe és vízbe történő kibocsátásához. A levegőszennyezésről szóló tematikus stratégiában és a vízvédelmi uniós jogszabályokban meghatározott célok teljesítése érdekében a Bizottságnak az irányelv hatályának meghatározása tekintetében felül kell vizsgálnia annak szükségességét, hogy különböző kapacitásküszöböket határozzanak meg az egyes baromfifajtákra, valamint felül kell vizsgálnia a szarvasmarha-tenyésztő létesítmények kibocsátására vonatkozóan a legmegfelelőbb ellenőrzési mechanizmusok létrehozásának szükségességét is.

(21) Az elérhető legjobb technikák fejlődése és egyéb, a létesítménnyel kapcsolatos változtatások figyelembevétele céljából az engedélyben foglalt feltételeket rendszeresen újra kell értékelni és – adott esetben – frissíteni kell, különösen, ha új vagy frissített BAT-következtetések kerülnek elfogadásra.

(22) Azokban az egyedi esetekben, amikor az engedély újraértékelésekor és frissítésekor kiderül, hogy a BAT-következtetésekre vonatkozó határozat közzétételét követően több mint négy évre lehet szükség az új elérhető legjobb technikák bevezetéséhez, az illetékes hatóságok az engedélyben foglalt feltételekben ennél hosszabb időszakot is megállapíthatnak, amennyiben ez indokolt az ezen irányelvben megállapított kritériumok alapján.

(23) Biztosítani kell, hogy a létesítmény üzemeltetése ne eredményezze a talaj és a felszín alatti víz minőségének romlását. Az engedélyben foglalt feltételeknek ezért megfelelő intézkedéseket kell tartalmazniuk a talajba és a felszín alatti vízbe történő kibocsátás megelőzésére és az intézkedések rendszeres figyelemmel kísérésére vonatkozóan, a berendezések használata vagy a tárolás során bekövetkező szivárgás, kiömlés, váratlan események és balesetek megakadályozása érdekében. Annak érdekében, hogy még a korai szakaszban észleljék az esetleges talaj- és felszínalattivíz-szennyezést és a szennyeződés továbbterjedése előtt megfelelő korrekciós intézkedéseket tegyenek, szükség van a talajban és a felszín alatti vízben a vonatkozó veszélyes anyagok koncentrációváltozásának és terjedésének monitoringjára is. A monitoring gyakoriságának meghatározásakor figyelembe vehető a megelőző intézkedések típusa, valamint ezen intézkedések nyomon követésének mértéke és rendszeressége.

(24) Annak biztosítása érdekében, hogy a létesítmények üzemeltetése ne eredményezze a talaj és a felszín alatti víz minőségének romlását, alapállapot-jelentés formájában értékelni kell a talaj és a felszín alatti víz szennyezettségét. Az alapállapot-jelentésnek olyan gyakorlati eszköznek kell lennie, amely a lehető legnagyobb mértékben lehetővé teszi a telephely kezdeti és a tevékenységek végleges beszüntetését követő állapota közötti számszerűsített összehasonlítást annak megállapítása érdekében, hogy jelentősen növekedett-e a talaj vagy a felszín alatti víz szennyezettsége. Az alapállapot-jelentésnek ezért tartalmaznia kell a talaj és a felszín alatti víz aktuális méréseken alapuló szennyezettségi adatait, valamint a telephely korábbi használataival kapcsolatos történeti adatokat.

(25) A „szennyező fizet” elvvel összhangban, az üzemeltető által okozott, a telephely alapállapot-jelentés szerinti állapotának helyreállítására vonatkozó kötelezettséget megalapozó talaj- és felszínalattivíz-szennyezés mértékének értékelésekor a tagállamoknak

▼B

figyelembe kell venniük az érintett tevékenység teljes időtartamára vonatkozó, engedélyben foglalt feltételeit, a szennyezés megelőzése érdekében a létesítmény által tett intézkedéseket, valamint az alapállapot-jelentésben foglalt szennyezettségi szintekhez képest azonosított viszonylagos szennyezettségnövekedést. A nem az üzemeltető által okozott szennyezéssel kapcsolatos felelősség tekintetében a nemzeti és, adott esetben, a vonatkozó uniós jogszabályok az irányadók.

(26) Ezen irányelv hatékony végrehajtásához és érvényesítéséhez elengedhetetlen, hogy az üzemeltetők rendszeresen jelentést tegyenek az illetékes hatóságnak az engedélyben foglalt feltételeknek való megfelelésről. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy ennek az irányelvnek való megfelelés hiányában az üzemeltető és az illetékes hatóságok egyaránt meghozzák a szükséges intézkedéseket, és gondoskodnak a környezetvédelmi ellenőrzések rendszeréről. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy elegendő olyan személyzet álljon rendelkezésre, amely rendelkezik az ellenőrzések hatékony lefolytatásához szükséges készségekkel és képesítéssel.

(27) A környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló aarhusi egyezménynek ([1]) megfelelően a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő hatékony részvétele szükségszerű ahhoz, hogy lehetőség nyíljon a nyilvánosság számára az adott határozatok szempontjából lényeges vélemények és aggályok kifejezésére, illetve a döntéshozók számára azok figyelembevételére, növelve ezzel a döntéshozatali folyamat számonkérhetőségét és átláthatóságát, valamint hozzájárulva a környezetvédelemmel kapcsolatos kérdések tudatosításához és a meghozott döntések támogatásához. A nyilvánosság érintett tagjai számára biztosítani kell az igazságszolgáltatáshoz való jogot, hozzájárulva ily módon az emberi egészség és a jólét követelményeinek megfelelő környezetben való élet jogához.

(28) A kevesebb mint 50 MW teljes névleges bemenő hőteljesítménnyel rendelkező berendezésekben történő tüzelőanyag-égetés számottevően hozzájárul a szennyező anyagok levegőbe történő kibocsátásához. A levegőszennyezésre vonatkozó tematikus stratégiában kitűzött célok teljesítésére figyelemmel a Bizottságnak felül kell vizsgálnia, hogy szükséges-e az e létesítményekből származó kibocsátások legmegfelelőbb ellenőrzésének bevezetése. Az említett felülvizsgálatnak figyelembe kell vennie az egészségügyi intézményekben használt tüzelőberendezések sajátosságait, különös tekintettel azok vészhelyzetek esetén történő kivételes használatára.

(29) A nagy tüzelőberendezések számottevően hozzájárulnak a szennyező anyagok levegőbe történő kibocsátásához, amely jelentős hatást fejt ki az emberi egészségre és a környezetre. E hatás csökkentése, valamint az egyes légköri szennyezők nemzeti kibocsátási határértékeiről szóló, 2001. október 23-i 2001/81/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([2]) követelményeinek és a levegőszennyezésre vonatkozó tematikus stratégiában kitűzött célok teljesítése érdekében egyes tüzelőberendezés-kategóriák és szennyező anyagok esetében uniós szinten szigorúbb kibocsátási határértéket kell megállapítani.

([1]) HL L 124., 2005.5.17., 4. o.
([2]) HL L 309., 2001.11.27., 22. o.

▼B

(30) A Bizottságnak célszerű megvizsgálnia annak szükségességét, hogy uniós szintű kibocsátási határértékeket határozzanak meg, és hogy egyes nagy tüzelőberendezések vonatkozásában módosítsák az V. mellékletben foglalt kibocsátási határértékeket, figyelembe véve a vonatkozó BAT referenciadokumentumok felülvizsgálatát és frissítését. Ezzel összefüggésben a Bizottságnak ajánlott figyelembe vennie a finomítók energiarendszereinek sajátosságait.

(31) Egyes hazai szilárd tüzelőanyagok jellemzői miatt az ilyen tüzelőanyagokat égető tüzelőberendezések esetében indokolt a kéndioxidra vonatkozó kibocsátási határértékek helyett minimális kéntelenítési arányt alkalmazni. Továbbá, mivel az olajpala egyedi jellemzői kizárhatják a más tüzelőanyagok esetében alkalmazott kéntelenítési technikák alkalmazását, illetve a más tüzelőanyagok esetében elért kéntelenítési hatékonyságot, az olajpalát égető berendezések tekintetében némileg alacsonyabb minimális kéntelenítési arányt célszerű alkalmazni.

(32) Ha súlyos hiány következtében hirtelen megszakadna az alacsony kéntartalmú tüzelőanyagok ellátása vagy a gázellátás, az illetékes hatóság ideiglenes eltéréseket engedélyezhet, hogy az érintett tüzelőberendezések kibocsátásai meghaladhassák az ezen irányelvben rögzített kibocsátási határértékeket.

(33) Az érintett üzemeltető a szennyezés környezetre kifejtett káros hatásainak korlátozása érdekében nem üzemeltetheti a tüzelőberendezést a kibocsátáscsökkentő berendezés működési hibáját vagy meghibásodását követően 24 óránál tovább, és a kibocsátáscsökkentés nélküli üzemeltetés összes időtartama semmilyen körülmények között sem haladhatja meg bármely 12 hónapos időszakban a 120 órát. Mindazonáltal az illetékes hatóságok engedélyezhetik az eltérést az említett időkorlátozástól, ha elengedhetetlenül szükséges az energiaellátás fenntartása, vagy azon általános kibocsátásnövekedés elkerülése érdekében, amelyet egy másik tüzelőberendezés üzembe helyezése okozna.

(34) A környezet és az emberi egészség magas szintű védelme céljából, és elkerülendő a hulladékok kevésbé szigorú normák szerint működő, más tagországokban lévő égetőművekhez történő átszállítását, az Unió területén a hulladékok égetését vagy együttégetését végző létesítményekre vonatkozóan szigorú üzemeltetési feltételek, műszaki követelmények, valamint kibocsátási határérték előírása és betartása szükséges.

(35) A szerves oldószerek egyes tevékenységeknél és berendezésekben történő használata szerves vegyületek levegőbe kerülését idézi elő, ami hozzájárul a fotokémiai oxidánsok helyben és határokon átterjedő képződéséhez, ami a természeti erőforrások károsodását és gazdasági értékének csökkenését okozza, valamint káros hatású az emberi egészségre. Ezért a szerves oldószerek felhasználása elleni megelőző intézkedésekre van szükség, valamint a szerves vegyületek kibocsátási határértékének és a megfelelő üzemeltetési feltételeknek való megfelelést biztosító követelményeket kell előírni. Az üzemeltetők számára lehetővé kell tenni, hogy az ezen irányelvben meghatározott kibocsátási határértékek betartása helyett egy csökkentési terv követelményeinek feleljenek meg, ha másfajta alternatív intézkedések, mint pl. alacsony oldószertartalmú vagy oldószermentes termékek vagy módszerek alkalmazása egyenértékű kibocsátáscsökkentést tesz lehetővé.

▼B

(36) A titán-dioxidot előállító berendezések jelentős levegő- és vízszennyezést okozhatnak. E hatások csökkentése érdekében uniós szinten egyes szennyező anyagok esetében szigorúbb kibocsátási határértékek megállapítására van szükség.

(37) A kerámiatermékek égetéssel történő előállítására szolgáló berendezések az ezen irányelvnek való megfelelés érdekében hatályba léptetett nemzeti jogszabályok, rendeletek és közigazgatási rendelkezések hatálya alá vonását illetően a tagállamoknak – nemzeti ipari ágazatuk sajátosságai alapján, és a hatály egyértelmű értelmezése érdekében – el kell dönteniük, hogy mind a termelési kapacitás, mind a kemencekapacitás kritériumát alkalmazzák-e, vagy e két kritérium közül csak az egyiket.

(38) A jelentéstétel egyszerűsítése és a felesleges adminisztratív teher csökkentése érdekében a Bizottságnak meg kell határoznia azokat a módszereket, amelyekkel az adatok ezen irányelv szerinti rendelkezésre bocsátásának módját össze lehet hangolni az uniós jogszabályokban foglalt egyéb követelményekkel és különösen az Európai Szennyezőanyag-kibocsátási és -szállítási Nyilvántartás létrehozásáról szóló, 2006. január 18-i 166/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel ([1]).

(39) Az azonos végrehajtási feltételek biztosítása érdekében a Bizottságot végrehajtási hatáskörökkel kell felruházni az adatgyűjtésre, a BAT referenciadokumentumok kidolgozására és azok minőségbiztosítására – többek között tartalmuk és formájuk megfelelőségére – vonatkozó iránymutatások elfogadása, a BAT következtetésekről szóló határozatok elfogadása, az indítási és leállási időszakok és a nagy tüzelőberendezésekre vonatkozó átmeneti nemzeti tervek meghatározására vonatkozó részletes szabályok megállapítása, valamint a tagállamok által a Bizottság rendelkezésére bocsátandó információk típusának és formátumának, továbbá az információátadás gyakoriságának meghatározása tekintetében. Az EUMSz. 291. cikke szerint előzetesen, a rendes jogalkotási eljárás keretében elfogadott rendelettel kell megállapítani a végrehajtási jogkörök Bizottság általi gyakorlásának tagállamok általi ellenőrzésére szolgáló mechanizmusokra vonatkozó szabályokat és általános elveket. Az említett új rendelet elfogadásáig továbbra is a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozatot ([2]) kell alkalmazni, az ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárás kivételével, amely nem alkalmazandó.

(40) A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSz. 290. cikkével összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az alábbiak érdekében: azon időpont meghatározása, amelytől kezdve folyamatosan mérni kell a nehézfémek, dioxinok és furánok levegőbe történő kibocsátásait; az V., VI. és VII. melléklet bizonyos részeinek a tudományos és műszaki fejlődéshez való igazítása. A hulladékégető és hulladék-együttégető művek esetében a hatáskör magában foglalhatja többek között a teljes porkibocsátás folyamatos ellenőrzésétől való eltérés engedélyezési kritériumainak meghatározását is. Különösen fontos, hogy a Bizottság megfelelő konzultációkat folytasson az előkészítő munka során, beleértve a szakértői szintet is.

([1]) HL L 33., 2006.2.4., 1. o.
([2]) HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

▼B

(41) A jelentős – például nehézfémek és dioxinok, valamint furánok és kibocsátásából származó – környezetszennyezés kezelése érdekében a Bizottságnak az elérhető legjobb technikák bizonyos tevékenységek során történő alkalmazásának vagy e tevékenységek környezetre gyakorolt hatásának értékelése alapján javaslatokat kell tennie az egész Unióra vonatkozó minimumkövetelményekre a kibocsátási határértékek, valamint a monitoringra és megfelelésre vonatkozó szabályok tekintetében.

(42) A tagállamoknak meg kell állapítaniuk az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti jogszabályok rendelkezéseinek megszegése esetén alkalmazandó szankciókat, és biztosítaniuk kell azok végrehajtását. E szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.

(43) A meglévő létesítmények számára elegendő időt kell biztosítani az ezen irányelv új követelményeinek való technikai megfeleléshez, ezért néhány új követelményt az irányelv alkalmazásától számított meghatározott időszakot követően kell alkalmazni. A tüzelőberendezések esetében elegendő időt kell biztosítani az V. mellékletben megállapított kibocsátási határértékek betartásához szükséges kibocsátáscsökkentő intézkedések életbe léptetéséhez.

(44) Mivel ezen irányelv céljait, nevezetesen a környezet magas szintű védelmét és a környezetminőség javítását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az ipari tevékenységekből származó szennyezés határon átnyúló természetéből fakadóan azok uniós szinten jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az ugyanebben a cikkben meghatározott arányosság elvével összhangban, az irányelv nem lép túl az e célok eléréséhez szükséges mértéken.

(45) Ez az irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és figyelmet fordít különösen az Európai Unió alapjogi chartája által elismert elvekre. Ez az irányelv különösen az alapjogi charta 37. cikkének alkalmazását szorgalmazza.

(46) Az irányelv nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó kötelezettség csak azokat a rendelkezéseket érinti, amelyek tartalma a korábbi irányelvekhez képest jelentős változtatásnak minősül. A változatlan rendelkezések átültetésére vonatkozó kötelezettség a korábbi irányelvekből adódik.

(47) A jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodás ([1]) 34. pontjával összhangban a tagállamokat ösztönzik arra, hogy – a maguk számára, illetve az Unió érdekében – készítsenek táblázatokat, amelyekben a lehető legpontosabban bemutatják az ezen irányelv és az azt átültető intézkedések közötti megfelelést, és hogy e táblázatokat tegyék közzé.

(48) Ez az irányelv nem érinti a tagállamoknak az IX. melléklet B. részében felsorolt irányelvek nemzeti jogba történő átültetésére és alkalmazására vonatkozó határidőkkel kapcsolatos kötelezettségeit,

([1]) HL C 321., 2003.12.31., 1. o.

▼B

ELFOGADTA EZT A IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy

Ez az irányelv az ipari tevékenységekből származó környezetszennyezés integrált megelőzésére és csökkentésére vonatkozó szabályokat határozza meg.

Emellett olyan szabályokat tartalmaz, amelyeket a szennyező anyagok kibocsátásának megelőzésére vagy, ahol az nem lehetséges, a levegőbe, vízbe vagy a talajba történő kibocsátások csökkentésére és a hulladék keletkezésének megelőzésére dolgoztak ki a környezet egészének magas szintű védelme érdekében.

2. cikk

Hatály

(1) Ezt az irányelvet a II–VI. fejezetben említett, környezetszennyezést okozó ipari tevékenységekre kell alkalmazni.

(2) Ez az irányelv nem alkalmazandó a kutatási tevékenységekre, a fejlesztési tevékenységekre, illetve az új termékek és folyamatok tesztelésére.

3. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

1. „anyag”: kémiai elemek és azok vegyületei, kivéve a következő anyagokat:

   a) radioaktív anyagok, a munkavállalók és a lakosság egészségének az ionizáló sugárzásból származó veszélyekkel szembeni védelmét szolgáló alapvető biztonsági előírások megállapításáról szóló, 1996. május 13-i 96/29/Euratom tanácsi irányelv ([1]) 1. cikkében meghatározottak szerint;

   b) géntechnológiával módosított mikroorganizmusok, a géntechnológiával módosított mikroorganizmusok zárt rendszerben történő felhasználásáról szóló 2009/41/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([2]) 2. cikkének b) pontjában meghatározottak szerint;

   c) géntechnológiával módosított szervezetek, a géntechnológiával módosított szervezetek környezetbe történő szándékos kibocsátásáról szóló, 2001. március 12-i 2001/18/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([3]) 2. cikkének 2. pontjában meghatározottak szerint;

([1]) HL L 159., 1996.6.29., 1. o.
([2]) HL L 125., 2009.5.21., 75. o.
([3]) HL L 106., 2001.4.17., 1. o.

▼B

2. „környezetszennyezés”: az emberi tevékenység eredményeképpen anyag, rezgés, hő vagy zaj közvetlen vagy közvetett kibocsátása a levegőbe, talajba vagy a vízbe, amely veszélyt jelenthet az emberi egészségre vagy a környezet minőségére, kárt okozhat az anyagi javakban, illetve akadályozza vagy zavarja a környezet élvezetét vagy annak más jogszerű használatát;

3. „létesítmény”: olyan helyhez kötött műszaki egység, amelyben egy vagy több, az I. mellékletben, illetve a VII. melléklet 1. részében felsorolt tevékenységet folytatnak, és bármely más, azzal közvetlenül együtt járó, ugyanazon a telephelyen folytatott tevékenységet, amely műszakilag kapcsolódik az említett mellékletekben felsorolt tevékenységhez, és amelynek hatása lehet a kibocsátásokra és a környezetszennyezésre;

4. „kibocsátás”: anyag, rezgés, hő vagy zaj közvetlen vagy közvetett kiengedése a létesítmény egyedi vagy diffúz forrásaiból a levegőbe, a vízbe vagy a talajba;

5. „kibocsátási határérték”: bizonyos meghatározott paraméterekben kifejezett tömeg, koncentráció, illetve kibocsátási szint, amely nem léphető túl egy vagy több időszak alatt;

6. „környezetminőségi szabvány”: olyan követelmények összessége, amelynek egy adott környezet vagy annak egy bizonyos része egy adott időben meg kell, hogy feleljen, ahogy ezt az uniós joganyag meghatározza;

7. „engedély”: írásbeli felhatalmazás egy létesítmény, tüzelőberendezés, hulladékégető vagy hulladék-együttégető mű egészének vagy egy részének működéséhez;

8. „általánosan kötelező szabályok”: olyan – legalább ágazati szintű – kibocsátási határértékek vagy más feltételek, amelyeket azzal a szándékkal fogadnak el, hogy közvetlenül alkalmazzák azokat az engedélyezési feltételek meghatározásához.

9. „jelentős változtatás”: egy létesítmény, tüzelőberendezés, hulladékégető vagy hulladék-együttégető mű bővítése, illetve a jellegét vagy működését érintő változtatás, amely jelentős káros hatással lehet az emberi egészségre vagy a környezetre;

10. „elérhető legjobb technikák”: a tevékenységek fejlődésében és működési módszereikben az a leghatékonyabb és legelőrehaladottabb szint, amely jelzi egyes technikák gyakorlati alkalmasságát arra, hogy alapját képezzék azoknak a kibocsátási határértékeknek és más, az engedélyben foglalt feltételeknek, melyeket a kibocsátások és a környezet egészére gyakorolt hatás megelőzésére vagy, ahol az nem lehetséges, ezek csökkentésére állapítanak meg:

    a) „technikák”: fogalmába beleértendő az alkalmazott technológia, valamint a létesítmény tervezésének, építésének, karbantartásának, üzemeltetésének és leállításának módja;

    b) „elérhető technikák”: azok a technikák, amelyeket olyan mértékben fejlesztettek ki, hogy azok alkalmazhatók legyenek a vonatkozó ipari ágazatban elfogadható műszaki és gazdasági feltételek mellett, figyelembe véve a költségeket és előnyöket, függetlenül attól, hogy a kérdéses tagállamban az adott technikákat alkalmazzák, illetve előállítják vagy sem, amennyiben azok az üzemeltető számára ésszerűen hozzáférhetők;

▼B

c) „legjobb”: a leghatékonyabb technika a környezet egésze magas szintű védelmének elérése érdekében;

11. „BAT referenciadokumentum”: a 13. cikk szerinti információcsere alapján létrehozott, meghatározott tevékenységekre vonatkozó olyan dokumentum, amely magában foglalja különösen az alkalmazott technikákat, az aktuális kibocsátási és fogyasztási szinteket, az elérhető legjobb technikák meghatározása tekintetében figyelembe vett technikákat, valamint a BAT-következtetéseket és az esetleges új keletű technikákat, különös tekintettel a III. mellékletben felsorolt kritériumokra;

12. „BAT-következtetések”: a BAT-referenciadokumentum azon részeit tartalmazó dokumentum, amely következtetéseket von le az elérhető legjobb technikákra vonatkozóan, továbbá tartalmazza azok leírását, az alkalmazhatóságuk értékelésével kapcsolatos információkat, az elérhető legjobb technikákhoz kapcsolódó kibocsátási szinteket, monitoringot és fogyasztási szinteket, valamint adott esetben a vonatkozó helyreállítási intézkedéseket;

13. „elérhető legjobb technikákhoz kapcsolódó kibocsátási szintek”: olyan kibocsátásiszint-tartomány, amelyet valamely elérhető legjobb technika vagy ilyen technikák együttesének normál üzemeltetési feltételek melletti, a BAT-következtetésekben foglaltaknak megfelelő, a megadott referenciafeltételek között történő alkalmazása eredményez, és amelyet egy adott időszakra vonatkozó átlagértékként kell kifejezni;

14. „új keletű technika”: egy ipari tevékenység során alkalmazható újszerű technika, amely üzleti megvalósítása esetén a környezet magasabb szintű általános védelmét vagy legalább azonos szintű védelem mellett nagyobb költségmegtakarítást biztosít az aktuálisan elérhető legjobb technikáknál;

15. „üzemeltető”: olyan természetes vagy jogi személy, aki egészben vagy részben üzemelteti vagy felügyeli a létesítményt, tüzelőberendezést, hulladékégető vagy hulladék-együttégető művet, vagy, ahol ezt a nemzeti jogszabályok biztosítják, akire döntéshozó gazdasági hatalmat ruháztak a létesítmény vagy üzem műszaki működése felett;

16. „nyilvánosság”: egy vagy több természetes vagy jogi személy, valamint a nemzeti jogszabályokkal, illetve gyakorlattal összhangban azok szövetségei, szervezetei és csoportjai;

17. „érintett nyilvánosság”: az engedélynek vagy az engedélyben foglalt feltételeknek a kiadására vagy frissítésére vonatkozó határozat meghozatala által érintett vagy valószínűleg érintett, illetve abban érdekelt nyilvánosság; e meghatározás alkalmazásában a környezetvédelmet előmozdító, a nemzeti jog szerinti követelményeknek megfelelő nem kormányzati szervezeteket érdekeltnek kell tekinteni;

18. „veszélyes anyagok”: anyagok vagy keverékek az anyagok és keverékek osztályozásáról, címkézéséről és csomagolásáról szóló, 2008. december 16-i 1272/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) 3. cikke értelmében;

([1]) HL L 353., 2008.12.31., 1. o.

▼B

19. „alapállapot-jelentés”: a talaj és a felszín alatti vizek szóban forgó veszélyes anyagok általi szennyeződésének mértékére vonatkozó információ;

20. „felszín alatti víz”: a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2000. október 23-i 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) 2. cikkének 2. pontjában meghatározott felszín alatti víz;

21. „talaj”: a földkéregnek a felszín és az alapkőzet közötti legfelső rétege. A talaj ásványi részecskékből, szerves anyagból, vízből, levegőből és élő szervezetekből áll;

22. „környezetvédelmi ellenőrzés”: minden olyan tevékenység – ideértve a helyszíni szemléket, valamint a kibocsátások, a belső jelentések és a monitoringdokumentumok ellenőrzését, az önellenőrzés igazolását, az alkalmazott technikák és a létesítmény környezeti vezetése megfelelőségének ellenőrzését is –, amelyet az illetékes hatóság végez vagy annak megbízásából végeznek annak érdekében, hogy ellenőrizzék és előmozdítsák a létesítmények engedélyeiben foglalt feltételek teljesítését, valamint – szükség esetén – nyomon kövessék e létesítmények környezeti hatásait;

23. „baromfi”: a baromfi és keltetőtojás Közösségen belüli kereskedelmére és harmadik országból történő behozatalára irányadó állategészségügyi feltételekről szóló, 1990. október 15-i 90/539/EGK tanácsi irányelv ([2]) 2. cikkének 1. pontja szerint meghatározott baromfi;

24. „tüzelőanyag”: bármilyen szilárd, folyékony vagy gáz-halmazállapotú éghető anyag;

25. „tüzelőberendezés”: olyan műszaki berendezés, amelyben tüzelőanyagot égetnek el az így keletkező hő hasznosítása céljából;

26. „kémény”: egy vagy több olyan füstcsatornát tartalmazó szerkezet, amely a levegőbe történő kibocsátásuk céljából elvezeti a füstgázokat;

27. „üzemóra”: órákban kifejezett azon időtartam, amelynek során a tüzelőberendezés egésze vagy egy része üzemel, és kibocsátásokat juttat a levegőbe; az üzemóra számításába a beindítás és a leállítás időszaka nem számít bele;

28. „kéntelenítési arány”: a tüzelőberendezés által egy adott időszak során a levegőbe ki nem bocsátott kén mennyiségének a tüzelőberendezésbe bevitt és az azonos időszak során abban felhasznált szilárd tüzelőanyagban található kén mennyiségéhez viszonyított aránya;

29. „hazai szilárd tüzelőanyag”: természetben előforduló, helyileg kitermelt olyan szilárd tüzelőanyag, amelyet egy konkrétan az adott tüzelőanyag-fajtához tervezett tüzelőberendezésben égetnek el;

30. „meghatározó tüzelőanyag”: a nyersolaj finomításából származó lepárlási és átalakítási maradékanyagokat önmagukban vagy más tüzelőanyagokkal együtt, saját fogyasztás céljából elégető, vegyes tüzelésű tüzelőberendezésben felhasznált valamennyi tüzelőanyag közül az V. melléklet 1. része szerinti legmagasabb kibocsátási

([1]) HL L 327., 2000.12.22., 1. o.
([2]) HL L 303., 1990.10.31., 6. o.

▼B

határértékkel rendelkező tüzelőanyag, illetve több, azonos kibocsátási határértékkel rendelkező tüzelőanyag esetén ezek közül a legnagyobb bemenő hőteljesítményt biztosító tüzelőanyag;

31. „biomassza”: a következők bármelyike:

a) olyan, mezőgazdaságból vagy erdőgazdaságból származó növényi anyagot tartalmazó termék, amely energiatartalmának felhasználása céljából tüzelőanyagként használható;

b) az alábbi hulladékok:

i. mezőgazdasági és erdészeti eredetű növényi hulladék;

ii. az élelmiszer-feldolgozó iparból származó növényi hulladék, amennyiben a termelt hőt hasznosítják;

iii. cellulózgyártásból, valamint cellulózból történő papírgyártásból származó rostos növényi hulladék, amennyiben a gyártás helyén együtt égetik, és a termelt hőt hasznosítják;

iv. parafahulladék;

v. fahulladék, kivéve a fakonzerváló-szerekkel vagy bevonatokkal történő kezelésből származó halogénezett szerves vegyületeket vagy nehézfémeket esetlegesen tartalmazó és különösen az ilyen építési vagy bontási fahulladékot is magában foglaló fahulladékot;

32. „vegyes tüzelésű tüzelőberendezés”: olyan tüzelőberendezés, amely egyidejűleg vagy felváltva két- vagy többféle tüzelőanyaggal fűthető;

33. „gázturbina”: olyan forgó gép, amely a hőenergiát mechanikai munkává alakítja át, és elsősorban az alábbi egységekből áll: kompresszor, égőkamra, amelyben a tüzelőanyag égetése történik a munkaközeg felmelegítése céljából, illetve turbina;

34. „gázmotor”: olyan belső égésű motor, amely az Otto-ciklusnak megfelelően működik, és szikragyújtást vagy a kétféle tüzelőanyaggal üzemelő motorok esetében kompressziós gyújtást alkalmaz a tüzelőanyag elégetésére;

35. „dízelmotor”: olyan belső égésű motor, amely a Diesel-ciklusnak megfelelően működik, és kompressziós gyújtást alkalmaz a tüzelőanyag elégetésére;

36. „kis, szigetüzemben működő rendszer”: a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról szóló, 2003. június 26-i 2003/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) 2. cikkének 26. pontjában meghatározott kis, szigetüzemben működő rendszer;

37. „hulladék”: a hulladékokról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. november 19-i 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([2]) 3. cikkének 1. pontjában meghatározott hulladék;

([1]) HL L 176., 2003.7.15., 37. o.
([2]) HL L 312., 2008.11.22., 3. o.

▼B

38. „veszélyes hulladék”: a 2008/98/EK irányelv 3. cikkének 2. pontjában meghatározott veszélyes hulladék;

39. „vegyes települési hulladék”: a háztartási, valamint olyan kereskedelmi, ipari és intézményi hulladékok, amelyek jellegüknél és összetételüknél fogva nem térnek el jelentősen a háztartási hulladéktól, de ez nem vonatkozik a 2000/532/EK bizottsági határozat ([1]) mellékletében szereplő, a 20 01 rovatba tartozó olyan frakciókra, amelyeket a keletkezés helyén külön gyűjtenek, valamint az említett melléklet 20 02 rovatszáma alatt feltüntetett egyéb hulladékra sem;

40. „hulladékégető mű”: olyan helyhez kötött vagy mobil műszaki egység és berendezés, amelyet a hulladék hőkezelése érdekében építettek, függetlenül attól, hogy a keletkezett égéshőt hasznosítják-e vagy sem. Ez magában foglalja a hulladék oxidálását és más hőkezelési eljárásokat, például a pirolízist, a gázosítást vagy a plazmaeljárásokat, amennyiben a kezelés eredményeként keletkező anyagokat a kezelést követően elégetik;

41. „hulladék-együttégető mű”: olyan helyhez kötött vagy mobil műszaki egység, amelynek elsődleges célja az energiatermelés vagy az anyagi termékek előállítása, és amely hulladékot alap vagy kiegészítő tüzelőanyagként használ, vagy amelyben a hulladékot ártalmatlanítás céljából hőkezelésnek vetik alá. Ez magában foglalja a hulladék oxidálását és más hőkezelési eljárásokat, például a pirolízist, a gázosítást vagy a plazmaeljárásokat, amennyiben a kezelés eredményeként keletkező anyagokat a kezelést követően elégetik;

42. „névleges teljesítmény”: azon kemencék összesített hulladékégetési teljesítménye, amelyekből a hulladékégető mű vagy a hulladék-együttégető mű az építő meghatározása és az üzemeltető visszaigazolása szerint áll, figyelembe véve a hulladék fűtőértékét, amelyet az óránként elégetett hulladék mennyiségében fejeznek ki;

43. „dioxinok és furánok”: a VI. melléklet 2. részében felsorolt valamennyi poliklórozott dibenzo-p-dioxin és dibenzofurán;

44. „szerves vegyület”: olyan vegyület, amely legalább szenet, valamint a hidrogén, halogének, oxigén, kén, foszfor, szilícium vagy nitrogén elemek közül egyet vagy többet tartalmaz a karbon-oxidok, szervetlen karbonátok és bikarbonátok kivételével;

45. „illékony szerves vegyület”: olyan szerves vegyület vagy kreozot frakciója, amelynek gőznyomása 293,15 K-on 0,01 kPa vagy nagyobb érték, vagy ennek megfelelő illékonyságú a mindenkori felhasználás körülményei között;

46. „szerves oldószer”: olyan illékony szerves vegyület, amelyet a következő célok bármelyikére használnak fel:

    a) önmagában vagy más anyagokkal kombinálva nyersanyagok, termékek vagy hulladékanyagok feloldására anélkül, hogy kémiai változáson menne keresztül;

([1]) 2000. május 3-i 2000/532/EK bizottsági határozat a hulladékjegyzéknek a hulladékokról szóló 75/442/EGK tanácsi irányelv 1. cikkének a) pontja értelmében történő meghatározásáról szóló 94/3/EK határozat, valamint a veszélyes hulladékok jegyzékének a veszélyes hulladékokról szóló 91/689/EGK tanácsi irányelv 1. cikkének (4) bekezdése értelmében történő meghatározásáról szóló 94/904/EK tanácsi határozat felváltásáról (HL L 226., 2000.9.6., 3. o.).

▼B

b) tisztítószerként szennyező anyagok feloldására;

c) oldószerként;

d) diszperziós közegként;

e) viszkozitásbeállító közegként;

f) felületifeszültség-beállító közegként;

g) lágyítószerként;

h) konzerválószerként;

47. „bevonat”: a szerves oldószerek egyes festékekben, lakkokban és jármű utánfényezésére szolgáló termékekben történő felhasználása során keletkező illékony szerves vegyületek kibocsátásának korlátozásáról szóló, 2004. április 21-i 2004/42/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) 2. cikkének (8) bekezdésében meghatározott bevonat.

4. cikk

Engedélykötelezettség

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy egyetlen létesítmény, tüzelőberendezés, hulladékégető mű, vagy hulladék-együttégető mű se működhessen engedély nélkül.

Az első bekezdéstől eltérve, kizárólag az V. fejezet hatálya alá tartozó létesítmények esetében a tagállamok nyilvántartásba vételi eljárást állapíthatnak meg.

A nyilvántartásba vételi eljárást kötelező erejű jogszabályban kell rögzíteni, és annak tartalmaznia kell legalább az üzemeltetőnek az illetékes hatósághoz intézett bejelentését arról, hogy ilyen létesítményt kíván üzemeltetni.

(2) A tagállamok úgy is rendelkezhetnek, hogy az engedély kettő vagy több olyan létesítményre vagy létesítményrészre terjedjen ki, amelyet ugyanazon üzemeltető ugyanazon a telephelyen üzemeltet.

Amennyiben az engedély kettő vagy több létesítményre terjed ki, annak olyan feltételeket kell tartalmaznia, amelyek biztosítják, hogy az egyes létesítmények megfeleljenek az ezen irányelvben megállapított követelményeknek.

(3) A tagállamok úgy is rendelkezhetnek, hogy az engedély olyan létesítmény több részére vonatkozzon, amelyet különböző üzemeltetők üzemeltetnek. Ilyen esetben az engedélynek minden egyes üzemeltető felelősségi körét meg kell határoznia.

5. cikk

Engedély kiadása

(1) A nemzeti vagy az uniós jogszabályokban meghatározott egyéb követelmények sérelme nélkül az illetékes hatóság kiadja az engedélyt, ha a létesítmény megfelel ezen irányelv követelményeinek.

([1]) HL L 143., 2004.4.30., 87. o.

▼B

(2) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket, hogy egynél több illetékes hatóság vagy üzemeltető bevonása, illetve egynél több engedély kiadása esetén az engedélyben foglalt feltételek és az engedélyezési eljárások teljes mértékben koordinálva legyenek, biztosítva a hatékony, integrált megközelítésmód alkalmazását az eljárásban érintett valamennyi hatóság által.

(3) Új létesítmény vagy jelentős változtatás esetén, ahol a 85/337/EGK irányelv 4. cikke alkalmazandó, az irányelv 5., 6., 7. és 9. cikke értelmében kapott minden vonatkozó információt vagy következtetést megvizsgálnak és felhasználnak az engedély megadására irányuló eljárás céljából.

6. cikk

Általánosan kötelező szabályok

Az engedéllyel való rendelkezés kötelezettségének sérelme nélkül a tagállamok belefoglalhatnak az általánosan kötelező előírásokba követelményeket a létesítmények, a tüzelőberendezések, a hulladékégető művek vagy a hulladékegyüttégető művek egyes kategóriáira.

Általánosan kötelező szabályok elfogadása esetén az engedélyben elegendő erre egyszerű utalást tenni.

7. cikk

Váratlan események és balesetek

A környezeti károk megelőzése és felszámolása tekintetében a környezeti felelősségről szóló, 2004. április 21-i 2004/35/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) sérelme nélkül, a környezetre jelentős hatást gyakorló váratlan esemény vagy baleset esetén a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy:

a) az üzemeltető azonnal tájékoztassa az illetékes hatóságot;

b) az üzemeltető azonnal megtegye a környezeti hatások csökkentésére és az esetleges további balesetek és váratlan események megelőzésére szolgáló intézkedéseket;

c) az illetékes hatóság kötelezze az üzemeltetőt arra, hogy megtegyen bármely olyan megfelelő kiegészítő intézkedést, amely az illetékes hatóság megítélése szerint a környezeti hatások csökkentéséhez és az esetleges további balesetek és váratlan események megelőzéséhez szükséges.

8. cikk

Az engedélyben foglalt feltételek nem teljesítése

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az engedélyben foglalt feltételek teljesüljenek.

(2) Az engedélyben foglalt feltételek megszegése esetén a tagállamok biztosítják, hogy:

a) az üzemeltető azonnal tájékoztassa az illetékes hatóságot;

([1]) HL L 143., 2004.4.30., 56. o.

▼B

b) az üzemeltető azonnal megtegye a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a lehető legrövidebb időn belül a követelményeket újból teljesítse;

c) az illetékes hatóság kötelezze az üzemeltetőt arra, hogy megtegyen bármely olyan megfelelő kiegészítő intézkedést, amely az illetékes hatóság megítélése szerint a követelmények újbóli teljesítéséhez szükséges.

Amennyiben az engedélyben foglalt feltételek megszegése közvetlen veszélyt jelent az emberi egészségre, illetve jelentős mértékű, azonnali káros hatással fenyeget a környezetre nézve, a megfelelés az első albekezdés b) és c) pontjának megfelelő helyreállításáig a létesítmény, tüzelőberendezés, hulladékégető mű, hulladék-együttégető mű vagy annak adott részének üzemeltetését felfüggesztik.

9. cikk

Üvegházhatású gázok kibocsátása

(1) Amennyiben egy adott létesítményből származó üvegházhatású gáz kibocsátása a létesítmény által végzett tevékenységgel kapcsolatban szerepel a 2003/87/EK irányelv I. mellékletében, az engedély nem tartalmazhat kibocsátási határértéket az adott gáz közvetlen kibocsátásaira, kivéve, ha ez a jelentős helyi szennyezés elkerüléséhez szükséges.

(2) A 2003/87/EK irányelv I. mellékletében felsorolt tevékenységek esetén a tagállamok dönthetnek úgy is, hogy a tüzelőberendezésekre vagy a telephelyen található egyéb szén-dioxidot kibocsátó egységekre nem határoznak meg energiahatékonysággal kapcsolatos követelményeket.

(3) Amennyiben szükséges, az illetékes hatóság megfelelően módosítja az engedélyt.

(4) Az 1–3. bekezdés a 2003/87/EK irányelv 27. cikkével összhangban nem alkalmazandó az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek Unión belüli kereskedelmi rendszeréből átmenetileg kizárt létesítményekre.

II. FEJEZET

AZ I. MELLÉKLETBEN FELSOROLT TEVÉKENYSÉGEKRE VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK

10. cikk

Hatály

Ezt a fejezetet az I. mellékletben meghatározott és – adott esetben – a kapacitásra vonatkozóan ugyanitt megállapított küszöbértékeket elérő tevékenységekre kell alkalmazni.

11. cikk

Az üzemeltető alapvető kötelezettségeire irányadó általános elvek

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a létesítmények üzemeltetése a következő elvek alapján történjen:

a) minden megfelelő megelőző intézkedést megtesznek a környezetszennyezés ellen;

▼B

b) az elérhető legjobb technikákat alkalmazzák;

c) jelentős mértékű környezetszennyezést nem okoznak;

d) a hulladék keletkezését megelőzik a 2008/98/EK irányelvvel összhangban;

e) amennyiben hulladék keletkezik, azt a hulladékhierarchia elsőbbségi sorrendjében és a 2008/98/EK irányelvnek megfelelően újrahasználatra előkészítik, újrafeldolgozzák, újrahasznosítják, vagy, ahol műszakilag vagy gazdaságilag nem lehetséges, úgy ártalmatlanítják, hogy elkerüljék vagy csökkentsék a környezetre gyakorolt bármilyen hatást;

f) az energiát hatékonyan használják;

g) megteszik a szükséges intézkedéseket a balesetek megelőzésére és azok következményeinek korlátozására;

h) végleges leállítás esetén megteszik a szükséges intézkedéseket, hogy elkerüljék a környezetszennyezés kockázatát, és a működés helyszínét a 22. cikk szerinti kielégítő állapotba állítsák vissza.

12. cikk

Engedélykérelmek

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy az engedélykérelmek tartalmazzák a következők leírását:

a) a létesítmény és annak tevékenysége;

b) a létesítmény által felhasznált vagy termelt nyers- és segédanyagok, egyéb anyagok, valamint energia;

c) a létesítmény kibocsátásainak forrásai;

d) a létesítmény helyének állapota;

e) adott esetben az alapállapot-jelentés a 22. cikk (2) bekezdésével összhangban;

f) a létesítményből származó, előre látható kibocsátások mennyisége és természete az egyes környezeti elemekbe, és a környezetbe való kibocsátások jelentős hatásainak azonosítása;

g) a létesítményből származó kibocsátás megelőzésére vagy, ahol ez nem lehetséges, csökkentésére javasolt technológiák vagy egyéb technikák;

h) intézkedések a létesítményből származó hulladék keletkezésének megelőzésére, valamint a hulladék újrahasználatra való előkészítésére, újrafeldolgozására és újrahasznosítására;

i) további tervezett intézkedések az üzemeltető alapvető kötelezettségei általános alapelveinek teljesítésére vonatkozóan a 11. cikk értelmében;

▼B

j) a környezetbe történő kibocsátások monitoringjára vonatkozó tervezett intézkedések;

k) a javasolt technológiák, technikák és intézkedések kérelmező által tanulmányozott főbb alternatíváinak körvonalai.

Az engedélykérelem ugyanakkor tartalmazza az első albekezdésben említett részletek nem technikai jellegű összefoglalóját.

(2) Amennyiben a 85/337/EGK irányelv követelményeivel összhangban szolgáltatott információk, vagy a 96/82/EK irányelvvel összhangban benyújtott biztonsági jelentés, vagy a más jogszabályok teljesítése kapcsán adott egyéb információk teljesítik az (1) bekezdésben szereplő bármely követelményt, azokat az információkat bele lehet foglalni, vagy csatolni lehet a kérelemhez.

13. cikk

BAT-referenciadokumentumok és információcsere

(1) BAT-referenciadokumentumok kidolgozása, felülvizsgálata és – adott esetben – frissítése céljából a Bizottság információcserét szervez a tagállamok, az érintett iparágak, a környezetvédelemmel foglalkozó nem kormányzati szervek, valamint a Bizottság részvételével.

(2) Az információcserének különösen az alábbiakra kell kiterjednie:

a) a létesítmények és a technikák kibocsátási teljesítménye, adott esetben rövid és hosszú távú átlagértékekben kifejezve, a kapcsolódó referenciafeltételekkel együtt, a nyersanyagok felhasználása és jellege, vízfogyasztás, energiafelhasználás és a hulladékok keletkezése;

b) alkalmazott technikák, kapcsolódó monitoring, környezeti elemek közötti kölcsönhatások, gazdasági és műszaki életképesség, valamint az ezekkel kapcsolatos fejlődés;

c) az a) és b) pontban foglaltak vizsgálatát követően azonosított elérhető legjobb technikák és új keletű technikák.

(3) A Bizottság létrehozza és rendszeresen összehívja a tagállamok, az érintett iparágak és a környezetvédelemmel foglalkozó nem kormányzati szervezetek képviselőiből álló fórumot.

A Bizottság kikéri a fórum véleményét az információcsere gyakorlati vonatkozásaival és különösen az alábbiakkal kapcsolatban:

a) a fórum eljárási szabályzata;

b) az információcserére vonatkozó munkaprogram;

c) az adatgyűjtéssel kapcsolatos iránymutatások;

d) a BAT referenciadokumentumok kidolgozására és minőségbiztosítására vonatkozó iránymutatások, beleértve tartalmuk és formájuk megfelelőségét is.

▼B

A második albekezdés c) és d) pontjában említett iránymutatásoknak figyelembe kell venniük a fórum véleményét, és azokat a 75. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(4) A Bizottság kikéri és nyilvánosan hozzáférhetővé teszi a fórumnak a BAT-referenciadokumentumok javasolt tartalmával kapcsolatos véleményét, és azt az (5) bekezdésben említett eljárás tekintetében figyelembe veszi.

(5) A BAT-következtetésekről szóló határozatokat a 75. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(6) A határozat (5) bekezdéssel összhangban történő elfogadását követően a Bizottság haladéktalanul nyilvánosan hozzáférhetővé teszi a BAT-referenciadokumentumot, és biztosítja, hogy a BAT-következtetéseket az Unió valamennyi hivatalos nyelvén hozzáférhetővé tegyék.

(7) E fejezet alkalmazásában – a 15. cikk (3) és (4) bekezdésének kivételével – a vonatkozó határozat (5) bekezdéssel összhangban történő elfogadásáig a Bizottság által a 83. cikkben említett időpontot megelőzően elfogadott BAT-referenciadokumentumokban foglalt, az elérhető legjobb technikákra vonatkozó következtetéseket kell BAT-következtetésekként alkalmazni.

14. cikk

Az engedélyben foglalt feltételek

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az engedély tartalmazza valamennyi szükséges intézkedést a 11. és 18. cikkben említett követelmények teljesítéséhez.

Ezek az intézkedések tartalmazzák legalább a következőket:

a) a kibocsátási határértékeket a II. mellékletben felsorolt szennyező anyagokra és más olyan szennyező anyagokra nézve, amelyeket valószínűleg jelentős mértékben bocsát ki az illető létesítmény, tekintettel természetükre és a szennyezés egyik közegből a másikba való átjuttatására való képességükre;

b) megfelelő követelményeket a talaj és a felszín alatti víz védelmének biztosítására, és intézkedéseket a létesítmény által termelt hulladék ellenőrzésére és kezelésére;

c) a kibocsátásmonitoringra vonatkozó megfelelő követelményeket, meghatározva:

   i. a mérés módszerét, gyakoriságát és az értékelési eljárást; valamint

   ii. a 15. cikk (3) bekezdése b) pontjának alkalmazása esetén azt, hogy a kibocsátások ellenőrzésének eredményei ugyanazon időszakok és referenciafeltételek mellett álljanak rendelkezésre, mint amelyeket az elérhető legjobb technikákhoz kapcsolódó kibocsátási szintek esetében alkalmaztak.

d) azt a kötelezettséget, hogy az illetékes hatóság számára nyújtsák be legalább éves rendszerességgel:

   i. a kibocsátások c) pontban említett ellenőrzésének eredményein alapuló információkat és azon egyéb előírt adatokat, amelyek az illetékes hatóság számára lehetővé teszik az engedélyben foglalt feltételek teljesítésének ellenőrzését; valamint

▼B

ii. a 15. cikk (3) bekezdése b) pontjának alkalmazása esetén a kibocsátások ellenőrzése eredményeinek összegzését, amely lehetővé teszi az elérhető legjobb technikákhoz kapcsolódó kibocsátási szintekkel való összehasonlítást;

e) megfelelő követelményeket a talajba és a felszín alatti vízbe történő kibocsátás b) pont szerinti megelőzését célzó intézkedések rendszeres felülvizsgálatára vonatkozóan, valamint a talajnak és a felszín alatti vizeknek a helyszínen valószínűsíthetően előforduló, vonatkozó veszélyes anyagokkal kapcsolatos monitoring megfelelő követelményeit, tekintettel a talaj és a felszín alatti vizek szennyeződésének lehetőségére a létesítmény telephelyén;

f) intézkedéseket a normál üzemeltetési feltételektől eltérő feltételekre, például az üzembe helyezési és leállítási műveletekre, a szivárgási hibákra, az üzemzavarra, az időszakos leállításokra, valamint a működés végleges beszüntetésére vonatkozóan;

g) intézkedéseket a nagy távolságra jutó vagy határokon átterjedő szennyezés minimalizálásával kapcsolatban;

h) a kibocsátási határértékeknek való megfelelés értékelésének feltételeit vagy a másutt meghatározott feltételekre való utalást.

(2) Az (1) bekezdés a) pontjának alkalmazásában a kibocsátási határértékek kiegészíthetők vagy helyettesíthetők az azokkal egyenértékű, azonos szintű környezetvédelmet biztosító műszaki paraméterekkel vagy intézkedésekkel.

(3) Az engedélyben foglalt feltételeket a BAT-következtetésekből kiindulva kell megállapítani.

(4) A 18. cikk sérelme nélkül az illetékes hatóság az engedélyre a BAT-következtetésekben ismertetett elérhető legjobb technikák alkalmazásával teremthető feltételeknél szigorúbb feltételeket is megállapíthat. A tagállamok megállapíthatnak szabályokat, amelyek alapján az illetékes hatóság megállapíthat ilyen szigorúbb feltételeket.

(5) Amennyiben az illetékes hatóság az engedélyben foglalt feltételeket olyan elérhető legjobb technika alapján határozza meg, amely a vonatkozó BAT-következtetések egyikében sincs leírva, biztosítania kell, hogy

a) e technikát a III. mellékletben felsorolt kritériumokra különös figyelmet fordítva határozzák meg; valamint

b) teljesüljenek a 15. cikkben foglalt követelmények.

Amennyiben az első albekezdésben említett BAT-következtetések nem tartalmaznak az elérhető legjobb technikákhoz kapcsolódó kibocsátási határértékeket, az illetékes hatóságnak biztosítania kell, hogy az első albekezdésben említett technika a környezetnek a BAT-következtetésekben leírt elérhető legjobb technikák által biztosított védelmével azonos szintű védelmet biztosítson.

(6) Amennyiben a létesítményben végzett valamely tevékenység vagy előállítási eljárás nem tartozik a BAT-következtetések hatálya alá, vagy amennyiben e következtetések nem tárgyalják a tevékenység vagy eljárás összes lehetséges környezeti hatását, az illetékes hatóság az

▼B

általa az érintett tevékenységre vagy eljárásra vonatkozóan meghatározott elérhető legjobb technikák alapján, az üzemeltetővel folytatott előzetes konzultáció után állapítja meg az engedélyben foglalt feltételeket, különös figyelmet fordítva a III. mellékletben felsorolt kritériumokra.

(7) Az I. melléklet 6.6. pontjában említett létesítmények esetében az (1)–(6) bekezdést kell alkalmazni az állatjóllétre vonatkozó jogszabályok sérelme nélkül.

15. cikk

Kibocsátási határértékek és az azokkal egyenértékű paraméterek és műszaki intézkedések

(1) A szennyező anyagokra vonatkozó kibocsátási határértékeket azoknál a pontoknál kell alkalmazni, ahol a kibocsátás elhagyja a létesítményt, és figyelmen kívül kell hagyni a pontok előtti bármilyen hígítást a határértékek megállapításakor.

A vízbe történő közvetett szennyező anyag-kibocsátások vonatkozásában a szennyvíztisztító telep hatását számításba lehet venni, amikor a kibocsátási határértéket megállapítják az érintett létesítményre, feltéve, ha a környezet egészének ugyanolyan szintű védelmét biztosítja, és feltéve, ha ez nem vezet a környezet nagyobb fokú szennyezéséhez.

(2) A 18. cikk sérelme nélkül, a 14. cikk (1) és (2) bekezdésében említett kibocsátási határértékek és az azokkal egyenértékű műszaki paraméterek az elérhető legjobb technikákon alapulnak anélkül, hogy előírnák bármilyen technika vagy meghatározott technológia használatát.

(3) Az illetékes hatóságnak olyan kibocsátási határértékeket kell meghatároznia, amelyek biztosítják, hogy normál üzemeltetési feltételek mellett a kibocsátások nem haladják meg a BAT-következtetésekről szóló, a 13. cikk (5) bekezdésében említett határozatokban foglalt elérhető legjobb technikákhoz kapcsolódó kibocsátási szinteket, mégpedig az alábbiak egyike révén:

a) olyan kibocsátási határértékek meghatározása, amelyek nem haladják meg az elérhető legjobb technikákhoz kapcsolódó kibocsátási szinteket. E kibocsátási határértékeket az elérhető legjobb technikákhoz kapcsolódó kibocsátási szintekre vonatkozó időszakokkal azonos hosszúságú vagy rövidebb időszakokra vonatkozóan, az elérhető legjobb technikákhoz kapcsolódó kibocsátási szintekre vonatkozó referenciafeltételekkel azonos feltételek mellett kell megállapítani; vagy

b) az a) pontban említettektől az értékek, az időszakok és a referenciafeltételek tekintetében eltérő kibocsátási határértékek meghatározása.

A b) pont alkalmazása esetén az illetékes hatóság legalább évente értékeli a kibocsátások ellenőrzésének eredményeit annak biztosítása érdekében, hogy a normál üzemeltetési feltételek melletti kibocsátások ne haladják meg az elérhető legjobb technikákhoz kapcsolódó kibocsátási szinteket.

(4) A (3) bekezdéstől eltérve, és a 18. cikk sérelme nélkül az illetékes hatóság meghatározott esetekben kevésbé szigorú kibocsátási határértékeket is meghatározhat. Ilyen eltérés csak akkor alkalmazható, ha az értékelés azt mutatja, hogy a BAT-következtetésekben ismertetett elérhető legjobb technikákkal megvalósítható kibocsátási szintek elérése aránytalanul magas költségekkel járna a környezeti előnyökhöz képest, az alábbiak miatt:

▼B

a) az érintett létesítmény földrajzi helye és a helyi környezeti feltételek; vagy

b) az érintett létesítmény műszaki jellemzői.

Az illetékes hatóság az engedélyezési feltételekhez csatolt mellékletben dokumentálja az első albekezdés alkalmazását, ideértve az értékelés eredményeit és az alkalmazott feltételek indokolását is.

Az első albekezdéssel összhangban megállapított kibocsátási határértékek azonban – adott esetben – nem haladhatják meg az ezen irányelv mellékleteiben meghatározott kibocsátási határértékeket.

Az illetékes hatóság minden esetben biztosítja, hogy ne kerüljön sor jelentős szennyezés okozására, és hogy elérjék a környezet egészének magas szintű védelmét.

A 72. cikk (1) bekezdésével összhangban a tagállamok által nyújtott – és különösen az e bekezdés alkalmazására vonatkozó – információ alapján a Bizottság szükség esetén iránymutatások révén értékeli és tovább egyértelműsíti az e bekezdés alkalmazásához figyelembe veendő kritériumokat.

Az illetékes hatóság újraértékeli az első albekezdés alkalmazását az engedélyben foglalt feltételek 21. cikk szerinti minden egyes újraértékelésének részeként.

(5) Az illetékes hatóságok összesen legfeljebb kilenc hónapig engedélyezhetik a (2) és (3) bekezdés és a 11. cikk a) és b) pontjának követelményeitől való eltérést az új keletű technikák tesztelése és alkalmazása vonatkozásában, feltéve, hogy ezen időszak lejárta után vagy felhagynak e technikák alkalmazásával, vagy pedig a tevékenység eléri legalább az elérhető legjobb technikákhoz kapcsolódó kibocsátási szintet.

16. cikk

Monitoringkövetelmények

(1) A 14. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett monitoringkövetelményeknek – adott esetben – a BAT-következtetésekben leírt ellenőrzés következtetésein kell alapulniuk.

(2) A 14. cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett időszakos monitoring gyakoriságát az illetékes hatóság az egyes létesítmények engedélyében, illetve általánosan kötelező erejű szabályok keretében határozza meg.

Az első albekezdésben foglaltak sérelme nélkül az időszakos monitoringot a felszín alatti víz tekintetében legalább ötévente, a talaj tekintetében legalább tízévente kell elvégezni, kivéve, ha az ilyen ellenőrzés a szennyezés szisztematikus kockázatértékelésén alapul.

17. cikk

Általánosan kötelező szabályok az I. mellékletben felsorolt tevékenységekre vonatkozóan

(1) Általánosan kötelező szabályok elfogadása esetén a tagállamok biztosítják az integrált megközelítést és az egyedi engedélyezési feltételekkel elérhető szinttel egyenértékű magas szintű környezetvédelmet.

▼B

(2) Az általánosan kötelező szabályok az elérhető legjobb technikákon alapulnak, anélkül, hogy előírnák bármiféle technika vagy meghatározott technológia alkalmazását a 14. és 15. cikknek való megfelelés biztosítása érdekében.

(3) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az általánosan kötelező szabályokat az elérhető legjobb technikákban bekövetkező fejlődés figyelembevétele és a 21. cikknek való megfelelés biztosítása érdekében frissítsék.

(4) Az (1)–(3) bekezdéssel összhangban elfogadott általánosan kötelező szabályokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni.

18. cikk

Környezetminőségi szabványok

Amennyiben a környezetminőségi szabvány szigorúbb feltételeket követel meg, mint amilyenek az elérhető legjobb technikákkal elérhetők, az engedélybe további intézkedéseket kell belefoglalni az egyéb, környezetminőségi szabványoknak való megfelelés céljából hozható intézkedések sérelme nélkül.

19. cikk

Az elérhető legjobb technikák fejlődése

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az illetékes hatóság figyelemmel kísérje az elérhető legjobb technikákban bekövetkező fejlődést és az új vagy frissített BAT-következtetések közzétételét, vagy azokról tájékoztatást kapjon, és az említett információt tegye elérhetővé az érintett nyilvánosság számára.

20. cikk

Az üzemeltető változtatásai a létesítményekben

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az üzemeltető tájékoztassa az illetékes hatóságot bármilyen, a létesítmény jellegében vagy működésében tervezett változtatásról vagy a létesítmény bővítéséről, amelynek hatása lehet a környezetre. Ahol szükséges, az illetékes hatóság megújítja az engedélyt.

(2) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy olyan engedély nélkül, amelyet ennek az irányelvnek megfelelően adtak ki, ne hajtsanak végre jelentős, az üzemeltető által tervezett változtatásokat.

Az engedélykérelemnek és az illetékes hatóság határozatának ki kell terjednie a létesítmény olyan részeire és a 12. cikkben felsorolt részletekre, amelyeket a jelentős változtatás érinthet.

(3) A létesítmény jellegének vagy működésének megváltoztatása vagy a létesítmény bővítése jelentősnek minősül, ha a változtatás vagy a bővítés önmagában eléri az I. mellékletben a kapacitásra vonatkozóan meghatározott küszöbértékeket.

▼B

21. cikk

Az engedélyben foglalt feltételeknek az illetékes hatóság általi újraértékelése és frissítése

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az illetékes hatóság a (2)–(5) bekezdéssel összhangban időszakonként újraértékelje és szükség esetén az ezen irányelvnek való megfelelés céljából frissítse az engedélyben foglalt valamennyi feltételt.

(2) Az illetékes hatóság kérésére az üzemeltetőknek minden olyan információt be kell nyújtaniuk, amely az engedélyben foglalt feltételek újraértékeléséhez szükséges, ideértve különösen a kibocsátások ellenőrzésének eredményeit és egyéb olyan adatokat, amelyek lehetővé teszik a létesítmény működésének a vonatkozó BAT-következtetésekben ismertetett elérhető legjobb technikákkal és az elérhető legjobb technikákhoz kapcsolódó kibocsátási szintekkel való összehasonlítását.

Az engedélyben foglalt feltételek újraértékelése során az illetékes hatóság minden, a monitoringból vagy ellenőrzésből származó információt felhasznál.

(3) Az adott létesítmény fő tevékenységéhez kapcsolódó, a BAT-következtetésekre vonatkozóan a 13. cikk (5) bekezdésével összhangban elfogadott határozatok kihirdetésétől számított négy éven belül az illetékes hatóságnak biztosítania kell, hogy:

a) az érintett létesítményre vonatkozó engedélyben foglalt valamennyi feltételt újraértékeljék és szükség esetén frissítsék az ezen irányelvnek, és, adott esetben, különösen a 15. cikk (3) és (4) bekezdésének való megfelelés érdekében;

b) a létesítmény megfeleljen ezen feltételeknek.

Az újraértékelés során figyelembe kell venni a létesítményre alkalmazandó minden, az engedély megadása vagy legutóbbi újraértékelése óta a 13. cikk (5) bekezdésével összhangban elfogadott új vagy felülvizsgált BAT-következtetést.

(4) Amennyiben az adott létesítmény egyetlen BAT-következtetés hatálya alá sem tartozik, az engedélyben foglalt feltételeket újra kell értékelni és – adott esetben – frissíteni kell abban az esetben, ha az elérhető legjobb technikák fejlődése lehetővé teszi a kibocsátások jelentős mértékű csökkentését.

(5) Az engedélyben foglalt feltételeket legalább az alábbi esetekben újra kell értékelni, illetve adott esetben frissíteni kell:

a) a létesítmény által okozott szennyezés olyan jelentős, hogy az engedélyben megállapított kibocsátási határértékeket felül kell vizsgálni, és új határértékeket kell megállapítani;

b) az üzembiztonság egyéb technikák alkalmazását igényli;

c) amennyiben a 18. cikkel összhangban egy új vagy felülvizsgált környezetminőségi szabványnak való megfelelés szükséges.

▼B

22. cikk

A telephely bezárása

(1) A 2000/60/EK irányelv, a 2004/35/EK irányelv, a felszín alatti vizek szennyezés és állapotromlás elleni védelméről szóló, 2006. december 12-i 2006/118/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv [1] és a talajvédelem kereteinek meghatározásáról, valamint talajvédelemre vonatkozó uniós jogszabályok sérelme nélkül az illetékes hatóság olyan feltételeket köteles meghatározni az engedélyben, amelyek a tevékenység végleges leállítása esetén biztosítják az e cikk (3) és (4) bekezdésének való megfelelést.

(2) Amennyiben a tevékenység magában foglalja a vonatkozó veszélyes anyagok felhasználását, előállítását vagy kibocsátását, és tekintettel a létesítmény telephelyén a talaj és a felszín alatti vizek szennyeződésének lehetőségére, az üzemeltetőnek a létesítmény üzembe helyezése előtt vagy a létesítmény engedélyének a 2013. január 7-ét követő első alkalommal történő frissítése előtt alapállapot-jelentést kell készítenie, és azt be kell nyújtania az illetékes hatóságnak.

Az alapállapot-jelentésnek tartalmaznia kell a talaj és a felszín alatti víz szennyezettségének meghatározásához szükséges információkat annak érdekében, hogy lehetővé váljon a tevékenység végleges leállításakor fennálló állapottal való, a (3) bekezdés szerinti számszerűsített összehasonlítás.

Az alapállapot-jelentésnek legalább az alábbi információkat kell tartalmaznia:

a) a terület aktuális, illetve adott esetben korábbi használatára vonatkozó információk;

b) adott esetben a talajban és a felszín alatti vizekben végzett mérésekkel kapcsolatos meglévő információk, melyek a jelentés készítésekor fennálló állapotot tükrözik, illetve újonnan elvégzett mérésekkel kapcsolatos információk, tekintettel annak lehetőségére, hogy az érintett létesítmény által felhasznált, előállított vagy kibocsátott veszélyes anyagok szennyezést okozhatnak a talajban és a felszín alatti vizekben.

Amennyiben a más nemzeti vagy uniós jogszabályok alapján előállított információk megfelelnek az e cikkben foglalt követelményeknek, az ilyen információk beilleszthetők a benyújtandó alapállapot-jelentésbe vagy csatolhatók ahhoz.

A Bizottság iránymutatásokat ad az alapjelentés tartalmára vonatkozóan.

(3) A tevékenység végleges leállítása esetén az üzemeltető köteles értékelni a létesítmény által felhasznált, előállított vagy kibocsátott vonatkozó veszélyes anyagok által a talajban és a felszín alatti vizekben okozott szennyeződés mértékét. Amennyiben a (2) bekezdésben említett alapállapot-jelentésben rögzített állapothoz viszonyítva a létesítmény a szóban forgó veszélyes anyagok kibocsátásával jelentős mértékű szennyezést okozott a talajban vagy a felszín alatti vizekben, az üzemeltető ezen állapot helyreállítása érdekében megteszi a szennyeződés kezeléséhez szükséges intézkedéseket. Ennek érdekében figyelembe lehet venni az ilyen intézkedések technikai megvalósíthatóságát.

Az első albekezdés sérelme nélkül, a tevékenység végleges leállítása esetén és amennyiben a telephelyen a talajban és a felszín alatti vizekben a létesítményre vonatkozó engedélynek a 2013. január 7-től számított első frissítése előtt végzett, engedélyezett üzemeltetői tevékenységből eredően felhalmozódott szennyeződés jelentős kockázatot jelent az emberi egészségre vagy a környezetre, valamint figyelemmel a létesítmény helyének a 12. cikk (1) bekezdésének d) pontja szerint

[1] HL L 372., 2006.12.27., 19. o.

▼B

meghatározott állapotára, az üzemeltető megteszi az érintett szennyező anyagok eltávolítását, kezelését, elszigetelését vagy csökkentését célzó szükséges intézkedéseket a fenti kockázat megszüntetése érdekében, figyelembe véve a telephely aktuális vagy jóváhagyott jövőbeli használatát.

(4) Amennyiben az üzemeltetőnek nem kötelessége a (2) bekezdésben említett alapállapot-jelentés elkészítése, a tevékenység végleges leállítása esetén megteszi a szóban forgó szennyező anyagok eltávolítását, kezelését, elszigetelését vagy csökkentését célzó szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a telephelyen – figyelembe véve annak aktuális vagy jóváhagyott jövőbeli használatát – a talajban és a felszín alatti vizekben az engedélyezett tevékenységek következtében felhalmozódott szennyeződés ne jelentsen jelentős kockázatot az emberi egészségre vagy a környezetre, figyelembe véve a létesítmény helyének a 12. cikk (1) bekezdésének d) pontja szerint meghatározott állapotát.

23. cikk

Környezetvédelmi ellenőrzés

(1) A tagállamok létrehozzák a létesítmények környezetvédelmi ellenőrzésének rendszerét, amely kiterjed az érintett létesítményből eredő vonatkozó környezeti hatások teljes körére.

A tagállamok biztosítják, hogy az üzemeltetők minden szükséges segítséget adjanak meg az illetékes hatóságoknak, hogy azok bármilyen helyszíni szemlét végre tudjanak hajtani, mintát vegyenek, és valamennyi információt összegyűjthessék ahhoz, hogy az ezen irányelv céljai megvalósításához szükséges feladataikat el tudják látni.

(2) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy valamennyi létesítményre nemzeti, regionális vagy helyi szintű környezetvédelmi ellenőrzési terv vonatkozzon, továbbá biztosítják e tervek rendszeres felülvizsgálatát és adott esetben naprakésszé tételét.

(3) Az egyes környezetvédelmi ellenőrzési terveknek a következőket kell tartalmazniuk:

a) a vonatkozó, jelentős környezeti tényezők általános értékelése;

b) az ellenőrzési terv hatálya alá tartozó földrajzi terület;

c) a terv hatálya alá tartozó létesítmények nyilvántartása;

d) a (4) bekezdés szerinti rutinszerű környezetvédelmi ellenőrzésekre vonatkozó programok kidolgozására vonatkozó eljárások;

e) az (5) bekezdés szerinti nem rutinszerű környezetvédelmi ellenőrzésekre vonatkozó eljárások;

f) adott esetben a különböző ellenőrző hatóságok közötti együttműködésre vonatkozó rendelkezések.

(4) Az illetékes hatóságok az ellenőrzési tervek alapján rendszeresen környezetvédelmi rutinellenőrzési programokat dolgoznak ki, amelyek meghatározzák a különböző típusú létesítményekre vonatkozó helyszíni szemlék gyakoriságát.

▼B

A két helyszíni szemle közötti időszak hosszát az érintett létesítmények környezeti kockázatainak szisztematikus értékelése alapján kell meghatározni, és az a legmagasabb kockázatokat hordozó létesítmények esetében nem haladhatja meg az egy évet, a legalacsonyabb kockázatokat hordozó létesítmények esetében pedig a három évet.

Ha egy ellenőrzés megállapította az engedélyben foglalt feltételek súlyos megszegését, az ellenőrzéstől számított hat hónapon belül újabb helyszíni szemlét kell tartani.

A környezeti kockázatok szisztematikus értékelésének legalább az alábbi kritériumokon kell alapulnia:

a) az érintett létesítmények által az emberi egészségre és a környezetre gyakorolt lehetséges és tényleges hatások, figyelembe véve a kibocsátás szintjeit és típusait, a helyi környezet érzékenységét és a balesetek kockázatát;

b) az engedélyben foglalt feltételek korábbi teljesítése;

c) az üzemeltető részvétele az uniós környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerben (EMAS) az 1221/2009/EK rendelet ([1]) értelmében.

A Bizottság iránymutatásokat fogadhat el a környezeti kockázatok értékelésére vonatkozó kritériumokról.

(5) A nem rutinszerű környezetvédelmi ellenőrzést súlyos környezetvédelmi panasz, súlyos környezetvédelmi baleset, váratlan esemény és nem teljesítés esetén késedelem nélkül és – adott esetben – az engedély kiadása, újraértékelése vagy frissítése előtt végre kell hajtani.

(6) Az illetékes hatóság a helyszíni ellenőrzést követően jegyzőkönyvet készít, amelyben leírja a létesítményre vonatkozó engedélyben foglalt feltételek teljesítésére vonatkozó megállapításait és a további lépések szükségességére vonatkozó következtetéseit.

A jegyzőkönyvet a helyszíni ellenőrzést követő két hónapon belül megküldik az érintett üzemeltetőnek. A jegyzőkönyvet az illetékes hatóság a helyszíni szemle lefolytatásától számított négy hónapon belül nyilvánosan hozzáférhetővé teszi, a környezeti információkhoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2003. január 28-i 2003/4/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ([2]) összhangban.

A 8. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül az illetékes hatóság gondoskodik arról, hogy az üzemeltető a jegyzőkönyvben meghatározott minden szükséges intézkedést ésszerű időn belül megtegyen.

24. cikk

Az információhoz való hozzáférés és a nyilvánosság részvétele az engedélyezési eljárásban

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az érintettek kellő időben hatékony lehetőséget kapjanak a következő eljárásokban történő részvételre:

a) az új létesítmények iránti engedély kiadása;

([1]) A szervezeteknek a közösségi környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerben (EMAS) való önkéntes részvételének lehetővé tételéről szóló, 2009. november 25-i 1221/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 342., 2009.12.22., 1. o.).

([2]) HL L 41., 2003.2.14., 26. o.

▼B

b) jelentős változtatás iránti engedély kiadása;

c) engedély kiadása vagy megújítása olyan létesítmény számára, ahol a 15. cikk (4) bekezdésének alkalmazása javasolt;

d) egy létesítmény engedélyének vagy az engedélyben foglalt feltételeknek a frissítése a 21. cikk (5) bekezdésének a) pontjával összhangban.

Az ilyen részvétel esetében a IV. mellékletben meghatározott eljárást kell alkalmazni.

(2) Az engedély megadására, újraértékelésére vagy frissítésére vonatkozó határozat meghozatalát követően az illetékes hatóság az a), b) és f) pont tekintetében az interneten keresztül is a nyilvánosság rendelkezésére bocsátja a következő információkat:

a) a határozat tartalma, beleértve az engedély és a későbbi frissítések másolatát;

b) a határozat alapjául szolgáló indokok;

c) a határozat meghozatala előtt tartott konzultáció eredményei, illetve az eredmények határozatban való figyelembevételének módjára vonatkozó magyarázat;

d) az érintett létesítményhez vagy tevékenységhez kapcsolódó BAT referenciadokumentumok címe;

e) a 14. cikkben említett engedélyezési feltételek – beleértve a kibocsátási határértékeket is – meghatározásának módja az elérhető legjobb technikák és az elérhető legjobb technikák révén elérhető kibocsátási szintek viszonylatában;

f) amennyiben a 15. cikk (4) bekezdésével összhangban eltérést engedélyeznek, az említett eltérés konkrét indokai az említett bekezdésben megállapított kritériumok alapján és az előírt feltételek;

(3) Az illetékes hatóság szintén nyilvánosságra hozza az alábbiakat, többek között – legalább az a) pont vonatkozásában – az interneten is:

a) a tevékenység végleges leállításakor az üzemeltető által a 22. cikkel összhangban tett intézkedésekre vonatkozó információ;

b) a kibocsátások ellenőrzésének eredményei, ahogy azt az engedélyben foglalt feltételek megkövetelik, és melyek az illetékes hatóság birtokában vannak.

(4) Az e cikk (1), a (2) és (3) bekezdése a 2003/4/EK irányelv 4. cikkének (1) és (2) bekezdésében meghatározott korlátozásokra is figyelemmel alkalmazandó.

25. cikk

Az igazságszolgáltatáshoz való jog

(1) A tagállamok biztosítják, hogy vonatkozó nemzeti jogrendszerükkel összhangban az érintettek körébe tartozó személyeknek joguk van ahhoz, hogy a 24. cikk szerinti határozatok, jogi aktusok és mulasztások anyagi vagy eljárási jogszerűségével kapcsolatos kifogás esetén

▼B

bíróság vagy jogszabályban létrehozott, más független és pártatlan testület előtt felülvizsgálati eljárás lefolytatását kérjék, ha a következő feltételek valamelyike teljesül:

a) kellő mértékben érdekeltek;

b) jogsérelemre hivatkoznak, amennyiben a tagállam közigazgatási eljárásjoga ezt előfeltételként írja elő.

(2) A tagállamok meghatározzák, hogy az eljárás melyik szakaszában kezdeményezhető a határozatok, jogi aktusok és mulasztások kifogásolása.

(3) Azt, hogy mi minősül kellő mértékű érdekeltségnek és jogsérelemnek, a tagállamok határozzák meg, összhangban azzal a célkitűzéssel, amely szerint biztosítják az érintett nyilvánosságnak az igazságszolgáltatáshoz való széleskörű jogát.

Ebből a célból a környezetvédelmet ösztönző és a nemzeti jog szerinti bármely követelménynek megfelelő nem kormányzati szervezet érdekeltségét az (1) bekezdés a) pontjának az alkalmazásában kellő mértékűnek kell tekinteni.

E szervezetek jogait az (1) bekezdés b) pontjának az alkalmazásában olyan jogoknak kell tekinteni, amelyek sérülhetnek.

(4) Az (1), a (2) és a (3) bekezdés rendelkezései nem zárják ki a közigazgatási hatóság előtt folytatott előzetes felülvizsgálati eljárás lehetőségét, és nem érintik a bírósági felülvizsgálati eljárások kezdeményezését megelőzően a közigazgatási felülvizsgálati eljárások kimerítésének a követelményét, amennyiben a nemzeti jog alapján ilyen követelmény fennáll.

Az eljárásnak igazságosnak, méltányosnak és gyorsnak kell lennie, és nem lehet mértéktelenül drága.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy a közigazgatási és bírósági felülvizsgálati eljárásokról gyakorlati információk álljanak a nyilvánosság rendelkezésére.

26. cikk

Országhatárokon átterjedő hatások

(1) Amennyiben egy tagállam megállapítja, hogy egy létesítmény üzemeltetése valószínűleg jelentős negatív hatással lesz egy másik tagállam környezetére, vagy ha egy tagállam, amelyre az valószínűleg jelentős hatással lesz, azt kérelmezi, a tagállam, amelynek a területén a 4. cikk vagy a 20. cikk (2) bekezdése értelmében kérelmet nyújtottak be, a kért vagy a IV. melléklet értelmében rendelkezésre bocsátott információkat továbbítja a másik tagállam számára akkor, amikor azt a nyilvánosság számára hozzáférhetővé teszi.

Ezen információk képezik a két tagállam közötti kétoldalú kapcsolatok keretében szükséges, kölcsönösségen és egyenlőségen alapuló konzultációk alapját.

(2) A tagállamok kétoldalú kapcsolataik keretén belül biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett esetekben az engedélykérelmeket megfelelő ideig annak a tagállamnak a nyilvánossága számára is hozzáférhetővé tegyék, amelynek környezetére a létesítmény valószínűleg hatással lehet, így észrevételeket tehetnek még azelőtt, mielőtt az illetékes hatóság döntést hoz.

▼B

(3) Az illetékes hatóság az (1) és (2) bekezdés értelmében folytatott konzultációk eredményeit figyelembe veszi, amikor a kérelemről határoz.

(4) Az illetékes hatóság minden olyan tagállamot tájékoztat a kérelemről hozott határozatról, amellyel az (1) bekezdés értelmében konzultált, és továbbítja számára a 24. cikk (2) bekezdésében említett információkat. A szóban forgó tagállam minden szükséges intézkedést megtesz annak biztosítása érdekében, hogy ezen információkat a megfelelő módon, a saját területén lévő érintett nyilvánosság rendelkezésére bocsássák.

27. cikk

Új keletű technikák

1. A tagállamok adott esetben ösztönzik az új keletű technikák kifejlesztését és alkalmazását, különösen ami a BAT-referenciadokumentumokban meghatározott új keletű technikákat illeti.

2. A Bizottság iránymutatást dolgoz ki, hogy segítséget nyújtson a tagállamoknak az új keletű technikák kifejlesztésének és alkalmazásának az (1) bekezdésben említett ösztönzésében.

III. FEJEZET

A TÜZELŐBERENDEZÉSEKRE VONATKOZÓ KÜLÖNÖS RENDELKEZÉSEK

28. cikk

Hatály

Ez a fejezet a legalább 50 MW teljes névleges bemenő hőteljesítményű tüzelőberendezésekre vonatkozik, függetlenül az azok által használt tüzelőanyag jellegétől.

Ez a fejezet nem alkalmazandó az alábbi tüzelőberendezésekre:

a) tüzelőberendezésekre, amelyekben az égéstermékeket közvetlen hevítésre, szárításra, illetve tárgyak vagy anyagok bármilyen más kezelésére használják;

b) utóégető művek, azaz független tüzelőberendezésként nem üzemeltetett, a füstgázok égetés útján történő tisztítására tervezett tüzelőberendezések;

c) a katalitikus krakkolásra használt katalizátorok regenerálására szolgáló létesítmények;

d) a kén-hidrogént kénné alakító létesítmények;

e) a vegyiparban használt reaktorok;

f) kokszoló kemencesor;

g) léghevítők;

h) valamely jármű, hajó vagy repülőgép meghajtására szolgáló bármilyen műszaki berendezés;

▼B

i) a part menti platformokon használt gázturbinák és gázmotorok;

j) üzemek, amelyek tüzelőanyagként bármely szilárd vagy folyékony halmazállapotú, a 3. cikk 31. pontjának b) alpontjában említett hulladéktól eltérő hulladékot használnak;

29. cikk

Összesítési szabályok

(1) Amennyiben kettő vagy több különálló tüzelőberendezés füstgázait közös kéményen keresztül engedik ki, ezen berendezések egyetlen tüzelőberendezésnek tekintendők és kapacitásaikat a teljes névleges bemenő hőteljesítmény kiszámításához össze kell vonni.

(2) Amennyiben két vagy annál több különálló tüzelőberendezést – amelyet első alkalommal 1987. július 1-jén vagy azt követően engedélyeztek, illetve amelyek üzemeltetője ezen időpontban vagy ezt követően nyújtott be teljes engedélykérelmet – létesítenek úgy, hogy műszaki és gazdasági tényezők figyelembevételével az illetékes hatóság megítélése szerint füstgázaik közös kéményen keresztül kiengedhetők, e létesítmények által így létrehozott kombinát egyetlen tüzelőberendezésnek tekintendő és kapacitásaikat a teljes névleges bemenő hőteljesítmény kiszámításához össze kell vonni.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett berendezések teljes névleges bemenő hőteljesítményének kiszámításához a 15 MW-nál kisebb névleges bemenő hőteljesítménnyel rendelkező tüzelőberendezéseket nem kell figyelembe venni.

30. cikk

Kibocsátási határértékek

(1) A tüzelőberendezésekből származó füstgázok kilépése ellenőrzött módon, egy vagy több füstcsatornával rendelkező kéményen keresztül történik, amelynek magasságát az emberi egészség és a környezet védelmére tekintettel állapítják meg.

(2) Az olyan tüzelőberendezést tartalmazó létesítményekre vonatkozó engedélyeknek, amelyeket 2013. január 13-át megelőzően engedélyeztek, illetve amelyek üzemeltetője ezen időpont előtt nyújtott be teljes engedélykérelmet – feltéve, hogy az ilyen berendezést legkésőbb 2014. január 7-ig üzembe helyezték – tartalmazniuk kell olyan feltételeket, amelyek biztosítják, hogy a berendezések levegőbe történő kibocsátásai nem haladják meg az V. melléklet 1. részében meghatározott kibocsátási határértékeket.

Valamennyi olyan engedélynek, amely a 2001/80/EK irányelv 4. cikkének (4) bekezdése szerinti mentességben részesülő és 2016. január 1-ig követően üzemelő tüzelőberendezést magában foglaló telephelyre vonatkozik, olyan feltételeket kell tartalmaznia, amelyek biztosítják, hogy az e berendezésekből eredő, a levegőbe történő kibocsátások nem haladják meg az V. melléklet 1. részében rögzített kibocsátási határértékeket.

(3) A (2) bekezdésben nem tárgyalt tüzelőberendezést üzemeltető létesítmények minden engedélyének tartalmaznia kell olyan feltételeket, amelyek biztosítják, hogy a berendezések levegőbe történő kibocsátásai nem haladják meg az V. melléklet 2. részében rögzített kibocsátási határértékeket.

▼B

(4) Az V. melléklet 1. és 2. részében rögzített kibocsátási határértékeket és az e melléklet 5. részében rögzített minimális kéntelenítési arányokat minden közös kémény kibocsátásaira alkalmazni kell a teljes tüzelőberendezés teljes névleges bemenő hőteljesítménye arányában. Amennyiben az V. melléklet értelmében a kibocsátási határértékek alkalmazhatók a tüzelőberendezések korlátozott számú üzemórában működő részeire; e határértékeket ezen részek kibocsátásaira a teljes tüzelőberendezés teljes névleges bemenő hőteljesítménye arányában kell alkalmazni.

(5) Az illetékes hatóság kén-dioxid tekintetében engedélyezheti a (2) és (3) bekezdésben előírt határértékeknek való megfelelési kötelezettségtől legfeljebb hat hónapra történő eltérést olyan tüzelőberendezések számára, amelyek a fenti határértékeknek való megfelelés céljára rendes körülmények között alacsony kéntartalmú tüzelőanyagot használnak, amennyiben az üzemeltető a határértékeket az alacsony kéntartalmú tüzelőanyag ellátásának súlyos hiányból eredő megszakadása miatt nem tudja betartani.

A tagállamok az első albekezdés értelmében engedélyezett bármilyen eltérésről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

(6) Az illetékes hatóság engedélyezhet a (2) és (3) bekezdésben előírt határértékeknek való megfelelési kötelezettségtől való eltérést abban az esetben, ha egy olyan tüzelőberendezésnek, amely gáz-halmazállapotú tüzelőanyagot használ, kivételesen a gázellátás hirtelen megszakadása miatt más tüzelőanyagot kell igénybe vennie. Az ilyen eltérés időtartama nem haladhatja meg a 10 napot, kivéve, ha az energiaellátás fenntartásának szükségessége fontosabb érdeknek minősül.

Az üzemeltető haladéktalanul tájékoztatja az illetékes hatóságot az első albekezdésben említett egyes esetekről.

A tagállamok haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot az első albekezdés értelmében engedélyezett bármilyen eltérésről.

(7) Amennyiben a tüzelőberendezést bővítik, az V. melléklet 2. részében meghatározott kibocsátási határértékek a létesítmény változtatás által érintett, bővített részére vonatkoznak, és a teljes tüzelőberendezés teljes névleges bemenő hőteljesítménye arányában állapítják meg őket. A tüzelőberendezés olyan változtatása esetén, amely következményekkel járhat a környezetre nézve, és amely a berendezés 50 MW-os vagy annál nagyobb névleges bemenő hőteljesítményű részét érinti, az V. melléklet 2. részében rögzített kibocsátási határértékeket a berendezés változtatás által érintett részére a teljes tüzelőberendezés teljes névleges bemenő hőteljesítménye arányában kell alkalmazni.

(8) Az V. melléklet 1. és 2. részében rögzített kibocsátási határértékek nem alkalmazandók a következő tüzelőberendezésekre:

a) dízelmotorok;

b) regeneráló kazánok a papírrostot gyártó létesítményekben.

(9) Az alábbi tüzelőberendezések esetében az elérhető legjobb technikák alapján a Bizottság megvizsgálja, hogy szükséges-e uniós kibocsátási határértékeket megállapítani, valamint az V. mellékletben rögzített kibocsátási határértékeket módosítani:

▼B

a) a (8) bekezdésben említett tüzelőberendezések;

b) kőolaj-finomítókon belüli olyan tüzelőberendezések, amelyek a nyersolaj finomításából származó lepárlási és átalakítási maradékanyagokat önmagukban vagy más tüzelőanyagokkal együtt, saját fogyasztás céljából égetik el, figyelembe véve a finomítók energiarendszereinek sajátosságait;

c) a földgáztól eltérő gázokat elégető tüzelőberendezések;

d) vegyipari létesítményeken belüli olyan tüzelőberendezések, amelyek folyékony termelési maradékanyagot nem kereskedelmi tüzelőanyagként, saját fogyasztás céljából használnak fel.

A Bizottság 2013. december 31-ig adott esetben jogalkotási javaslat kíséretében jelentést tesz e vizsgálat eredményéről az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

31. cikk

Kéntelenítési arány

1. Az olyan hazai szilárd tüzelőanyagot égető tüzelőberendezések esetében, amelyek e tüzelőanyag jellemzői miatt nem tudják betartani a 30. cikk (2) és (3) bekezdésében említett, kén-dioxidra vonatkozó kibocsátási határértékeket, a tagállamok ezek helyett az V. melléklet 5. részében rögzített minimális kéntelenítési arányokat alkalmazhatják az említett melléklet 6. részében foglalt megfelelőségi szabályokkal összhangban és a 72. cikk (4) bekezdésének a) pontjában említett műszaki jelentésnek az illetékes hatóság általi előzetes jóváhagyásával.

2. A hazai szilárd tüzelőanyagot égető tüzelőberendezések esetében, amelyek együttégetik a hulladékot, és amelyek a hazai szilárd tüzelőanyag jellemzői miatt nem tudják betartani a VI. melléklet 4. részének 3.1. vagy 3.2. pontjában említett, kén-dioxidra vonatkozó C_{tech}-értékeket, a tagállamok ezen értékek helyett alkalmazhatják az V. melléklet 5. részében meghatározott minimális kéntelenítési arányokat az említett melléklet 6. részében meghatározott megfelelőségi szabályokkal összhangban. Amennyiben a tagállamok ezen bekezdés alkalmazása mellett döntenek, a VI. melléklet 4. részének 1. pontjában említett $C_{hulladék}$ értékének 0 mg/Nm^3-nek kell lennie.

3. 2019. december 31-ig a Bizottság felülvizsgálja az V. melléklet 5. részében meghatározott minimális kéntelenítési arányok alkalmazásának lehetőségét, figyelembe véve különösen az elérhető legjobb technikákat és a csökkentett kén-dioxid-kibocsátásból nyert előnyöket.

32. cikk

Átmeneti nemzeti terv

(1) A tagállamok a 2016. január 1. és 2020. június 30. közötti időszakban kidolgozhatnak és végrehajthatnak egy átmeneti nemzeti tervet, amely azon tüzelőberendezésekre vonatkozik, amelyek üzemeltetője az első engedélyt 2002. november 27. előtt szerezte meg, vagy ezen időpont előtt teljes engedélykérelmet nyújtott be, feltéve, hogy a berendezést legkésőbb 2003. november 27-ig üzembe helyezték. A terv a hatálya alá tartozó tüzelőberendezések mindegyike tekintetében tartalmazza az adott berendezésnek a következő szennyező anyagok közül egyre vagy többre vonatkozó kibocsátását: nitrogén-oxidok, kén-dioxid és por. A gázturbinák esetében kizárólag a nitrogénoxid-kibocsátás tartozik a terv hatálya alá.

▼B

Az átmeneti nemzeti terv nem vonatkozhat az alábbi tüzelőberendezésekre:

a) a 33. cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozó tüzelőberendezések;

b) kőolaj-finomítókban működő olyan tüzelőberendezések, amelyek a finomító maradékanyagainak gázosításából származó, alacsony fűtőértékű gázokat, illetve a nyersolaj finomításából származó lepárlási és átalakítási maradékanyagokat önmagukban vagy más tüzelőanyagokkal együtt, saját fogyasztás céljából égetik el;

c) a 35. cikk hatálya alá tartozó tüzelőberendezések;

d) a 2001/80/EK irányelv 4. cikkének (4) bekezdésében említett mentességben részesülő tüzelőberendezések.

(2) A terv hatálya alá tartozó tüzelőberendezések mentesülhetnek a terv hatálya alá tartozó szennyező anyagokra vonatkozó, a 30. cikk (2) bekezdésében említett kibocsátási határértékek vagy adott esetben a 31. cikkben említett kéntelenítési arányok betartása alól.

Be kell tartani legalább a tüzelőberendezésre vonatkozó, 2015. december 31-én hatályos engedélyben különösen a 2001/80/EK és a 2008/1/EK irányelv követelményei szerint meghatározott, a kéndioxidra, a nitrogén-oxidokra és a porra vonatkozó kibocsátási határértékeket.

A több mint 500 MW teljes névleges bemenő hőteljesítményű, szilárd tüzelőanyaggal üzemelő azon tüzelőberendezéseknek, amelyek tekintetében az első engedélyt 1987. július 1-jét követően adták ki, teljesíteniük kell az V. melléklet 1. részében meghatározott, a nitrogén-oxidokra vonatkozó kibocsátási határértéket.

(3) Az átmeneti nemzeti terv a hatálya alá tartozó szennyező anyagok mindegyike esetében kibocsátási határértéket állapít meg, amely az egyes berendezések 2010. december 31-i teljes névleges bemenő hőteljesítményének, tényleges éves üzemóráinak és tüzelőanyag-felhasználásának – működésük utolsó tíz évének 2010-ig bezárólag történő átlagolásával való – figyelembevételével meghatározza a terv hatálya alá tartozó valamennyi berendezés maximális éves összkibocsátását.

A 2016. évre vonatkozó határértéket a 2001/80/EK irányelv III–VII. mellékletében megállapított, vonatkozó kibocsátási határértékek, vagy adott esetben a 2001/80/EK irányelv III. mellékletében meghatározott kéntelenítési arányok alapján kell kiszámítani. A gázturbinák esetében az e berendezésekre vonatkozóan a 2001/80/EK irányelv VI. mellékletének B. részében megállapított nitrogénoxid-kibocsátási határértéket kell alkalmazni. A 2019. és a 2020. évre vonatkozó határértéket az ezen irányelv V. melléklete 1. részében megállapított, vonatkozó kibocsátási határértékek, vagy adott esetben az V. melléklete 5. részében megállapított, vonatkozó kéntelenítési arányok alapján kell kiszámítani. A 2017. és a 2018. évre vonatkozó határértéket a 2016 és 2019 közötti határértékek lineáris csökkentésével kell meghatározni.

Az átmeneti nemzeti tervben szereplő valamely létesítmény bezárása, vagy az a tény, hogy már nem tartozik a III. fejezet alkalmazási körébe, nem vezethet a terv hatálya alá tartozó többi berendezés teljes éves kibocsátásának emelkedéséhez.

▼B

(4) Az átmeneti nemzeti tervnek tartalmaznia kell továbbá a monitoringra és jelentéstételre vonatkozó olyan rendelkezéseket, amelyek megfelelnek a 41. cikk b) pontjával összhangban megállapított végrehajtási szabályoknak, valamint a 2020. július 1-jétől alkalmazandó kibocsátási határértékek időben történő betartásának biztosítását célzó, az egyes berendezésekre irányuló intézkedéseket.

(5) A tagállamok átmeneti nemzeti terveiket legkésőbb 2013. január 1-jéig eljuttatják a Bizottsághoz.

A Bizottság értékeli a terveket, és ha a Bizottság a kézhezvételtől számított 12 hónapon belül nem emel ellene kifogást, az érintett tagállam a tervét elfogadottnak tekinti.

Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy valamely terv nem felel meg a 41. cikk b) pontjával összhangban meghatározott végrehajtási szabályoknak, közli az érintett tagállammal, hogy terve nem elfogadható. A tagállam által a Bizottságnak eljuttatott új tervváltozat értékelése tekintetében a második albekezdésben említett időszak hat hónap.

(6) A tagállamok a terv bármely későbbi módosításáról tájékoztatják a Bizottságot.

33. cikk

A korlátozott élettartammal kapcsolatos eltérés

(1) A 2016. január 1. és 2023. december 31. közötti időszak során a tüzelőberendezések az alábbi feltételek teljesülése esetén mentesülhetnek a 30. cikk (2) bekezdésében említett kibocsátási határértékek és adott esetben a 31. cikkben említett kéntelenítési arányok betartása alól, valamint a 32. cikkben említett átmeneti nemzeti tervbe történő felvételük alól:

a) a tüzelőberendezés üzemeltetője az illetékes hatósághoz legkésőbb 2014. január 1-jéig benyújtott írásos nyilatkozatban vállalja, hogy 2016. január 1-jétől kezdődően és legkésőbb 2023. december 31-ével bezárólag nem üzemelteti a berendezést 17 500 üzemórát meghaladó időtartamban;

b) az üzemeltetőnek minden évben nyilvántartást kell benyújtania az illetékes hatósághoz a 2016. január 1-je óta felhasznált üzemórák számáról;

c) a tüzelőberendezés 2015. december 31-én hatályos engedélyében különösen a 2008/1/EK és a 2001/80/EK irányelvben foglalt követelményeknek megfelelően megállapított kéndioxid-, nitrogénoxid- és porkibocsátási határértékeket a tüzelőberendezés hátralévő élettartama alatt legalább az előírt szinten kell tartani. A több mint 500 MW teljes névleges bemenő hőteljesítményű, szilárd tüzelőanyaggal üzemelő azon tüzelőberendezéseknek, amelyek tekintetében az első engedélyt 1987. július 1-jét követően adták ki, teljesíteniük kell az V. melléklet 1. részében meghatározott, a nitrogén-oxidokra vonatkozó kibocsátási határértéket; valamint

d) a tüzelőberendezés nem részesült a 2001/80/EK irányelv 4. cikkének (4) bekezdése szerinti mentességben.

▼B

(2) Az egyes tagállamok legkésőbb 2016. január 1-ig megküldik a Bizottságnak az (1) bekezdés hatálya alá tartozó tüzelőberendezések jegyzékét, beleértve a teljes névleges bemenő hőteljesítményre, a használt tüzelőanyag-fajtákra, valamint a kén-dioxid, a nitrogén-oxidok és a por kibocsátási határértékeire vonatkozó információkat. A tagállamok az (1) bekezdés hatálya alá tartozó berendezések tekintetében minden évben eljuttatják a Bizottsághoz a 2016. január 1-je óta felhasznált üzemórák számáról vezetett nyilvántartást.

(3) Az olyan tüzelőberendezések esetében, amelyek 2011. január 6-án egy kis, szigetüzemben működő rendszer részét képezik, és ezen időpontban a rendszeren belül a villamosenergia-ellátás legalább 35 %-áért felelnek, és amelyek műszaki jellemzőik miatt képtelenek megfelelni a 30. cikk (2) bekezdésében említett kibocsátási határértékeknek, az e cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett üzemórák száma 2020. január 1-jétől kezdődően és legkésőbb 2023. december 31-ével bezárólag 18 000 óra, továbbá az e cikk (1) bekezdésének b) pontjában és (2) bekezdésében említett időpont 2020. január 1.

(4) A több, mint 1 500 MW teljes névleges bemenő hőteljesítménynyel rendelkező olyan tüzelőberendezések esetében, amelyek 1986. december 31. előtt kezdték meg működésüket, és amelyek 5 800 kJ/kg-nál kisebb nettó fűtőértékkel bíró, 45 tömegszázaléknál nagyobb nedvességtartalmú, 60 tömegszázaléknál nagyobb kombinált nedvesség- és hamutartalmú és a hamuban 10 %-nál nagyobb kalciumoxid-tartalmú hazai szilárd tüzelőanyagot égetnek, az (1) bekezdés a) pontjában említett üzemórák száma 32 000 óra.

34. cikk

Kis, szigetüzemben működő rendszerek

(1) Azok a tüzelőberendezések, amelyek 2011. január 6-án kis, szigetüzemben működő rendszer részét képezik, 2019. december 31-ig mentesülhetnek a 30. cikk (2) bekezdésében említett kibocsátási határértékek és adott esetben a 31. cikkben említett kéntelenítési arányok betartása alól. 2019. december 31-ig az e tüzelőberendezések engedélyében különösen a 2001/80/EK és a 2008/1/EK irányelvben foglalt követelményeknek megfelelően megállapított kibocsátási határértékeket legalább az előírt szinten kell tartani.

(2) A több mint 500 MW teljes névleges bemenő hőteljesítményű, szilárd tüzelőanyaggal üzemelő azon tüzelőberendezéseknek, amelyek tekintetében az első engedélyt 1987. július 1-jét követően adták ki, teljesíteniük kell az V. melléklet 1. részében meghatározott, a nitrogén-oxidokra vonatkozó kibocsátási határértéket.

(3) Amennyiben egy tagállamban kis, szigetüzemben működő rendszer részét képező, e fejezet hatálya alá tartozó tüzelőberendezések működnek, a tagállam 2013. január 7-ét megelőzően megküldi a Bizottságnak ezen tüzelőberendezések jegyzékét, továbbá a kis, szigetüzemben működő rendszer teljes éves energiafogyasztására és a más rendszerekkel való összeköttetés révén nyert energia mennyiségére vonatkozó információkat.

35. cikk

Távfűtési berendezések

(1) 2022. december 31-ig a tüzelőberendezések az alábbi feltételek teljesülése esetén mentességet kaphatnak a 30. cikk (2) bekezdésében említett kibocsátási határértékek és a 31. cikkben említett kéntelenítési arányok teljesítése alól:

▼B

a) a tüzelőberendezés teljes névleges bemenő hőteljesítménye nem haladja meg a 200 MW-ot;

b) a berendezés 2002. november 27. előtt kapott első engedélyt, vagy a berendezés üzemeltetője ezen időpontot megelőzően nyújtott be teljes engedélykérelmet, feltéve, hogy a létesítményt 2003. november 27-ig üzembe helyezték;

c) a berendezés öt év mozgó átlagában számított hasznos hőtermelésének legalább 50 %-át közszolgáltatási távfűtési hálózatban, gőz vagy forró víz formájában használják fel; és

d) 2022. december 31-ig betartják legalább a 2015. december 31-én hatályos engedélyben különösen a 2001/80/EK és a 2008/1/EK irányelv követelményei szerint meghatározott, a kén-dioxidra, a nitrogén-oxidokra és a porra vonatkozó kibocsátási határértékeket.

(2) Az egyes tagállamok legkésőbb 2016. január 1-ig megküldik a Bizottságnak az (1) bekezdés hatálya alá tartozó tüzelőberendezések jegyzékét, beleértve a teljes névleges bemenő hőteljesítményre, a használt tüzelőanyag-fajtákra, valamint a kén-dioxid, a nitrogén-oxidok és a por kibocsátási határértékeire vonatkozó információkat. Ezenkívül a tagállamok az (1) bekezdés hatálya alá tartozó tüzelőberendezések tekintetében az (1) bekezdésben említett időszak alatt évente tájékoztatják a Bizottságot a távfűtés céljából közszolgáltatási hálózatba gőz vagy forró víz formájában továbbított hasznos hőtermelésnek az egyes tüzelőberendezésekre vonatkozó, az előző öt év mozgó átlagában kifejezett arányáról.

36. cikk

A szén-dioxid geológiai tárolása

(1) A tagállamok kötelesek biztosítani, hogy a legalább 300 MW névleges elektromos teljesítményű valamennyi olyan tüzelőberendezés üzemeltetője, amelyre a szén-dioxid geológiai tárolásáról szóló, 2009. április 23-i 2009/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) hatálybalépését követően adtak ki eredeti építési engedélyt vagy – ilyen eljárás hiányában – eredeti működési engedélyt, értékelje, hogy teljesülnek-e az alábbi feltételek:

a) megfelelő tárolóhelyek állnak rendelkezésre;

b) a szállítás műszaki és gazdasági szempontból megvalósítható;

c) a szén-dioxid leválasztásához szükséges átalakítások műszaki és gazdasági szempontból megvalósíthatók.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt feltételek teljesülése esetén az illetékes hatóságnak biztosítania kell, hogy a telephelyen megfelelő helyet különítsenek el a szén-dioxid leválasztásához és sűrítéséhez szükséges berendezések számára. Az illetékes hatóságnak arra vonatkozó döntését, hogy teljesülnek-e a feltételek, az (1) bekezdésben említett értékelés, valamint a rendelkezésre álló egyéb – különösen a környezet és az emberi egészség védelmével kapcsolatos – információk alapján kell meghoznia.

([1]) HL L 140., 2009.6.5., 114. o.

▼B

37. cikk

A kibocsátáscsökkentő berendezések működési hibáira és meghibásodásaira vonatkozó eljárások

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az engedélyekben rendelkezzenek a kibocsátáscsökkentő berendezések működési hibáira és meghibásodásaira vonatkozó eljárásokról.

(2) Meghibásodás esetén, amennyiben a normál üzem nem áll vissza 24 órán belül, az illetékes hatóság az üzemeltető számára előírja az üzemeltetés korlátozását vagy leállítását, vagy kevésbé szennyező tüzelőanyag használatát.

Az üzemeltető az illetékes hatóságot a kibocsátáscsökkentő berendezések működési hibáját vagy meghibásodását követő 48 órán belül értesíti.

A kibocsátáscsökkentés nélküli üzemelés összes időtartama nem haladhatja meg bármely 12 hónapos időszakban a 120 órát.

Az illetékes hatóság eltérést engedélyezhet az első és harmadik albekezdésben megállapított határidőktől a következő esetekben:

a) az energiaellátás fenntartása elengedhetetlenül szükséges;

b) a meghibásodott tüzelőberendezés helyére korlátozott időre olyan berendezést állítanának üzembe, amely általános kibocsátásnövekedést okozna.

38. cikk

A levegőbe történő kibocsátások ellenőrzése

(1) A tagállamok az V. melléklet 3. részének megfelelően gondoskodnak arról, hogy elvégezzék a légszennyező anyagok kibocsátásának ellenőrzését.

(2) Az automatikus ellenőrző berendezés telepítését és működését az V. melléklet 3. részében meghatározott megfelelő ellenőrző vizsgálatokkal és évente végzett felülvizsgálattal kell igazolni.

(3) A kibocsátások ellenőrzéséhez használandó mintavételi, illetve mérési pontok helyét az illetékes hatóság állapítja meg.

(4) Valamennyi ellenőrzési eredményt megfelelő módon kell rögzíteni, feldolgozni és bemutatni, hogy az illetékes hatóság megállapíthassa, hogy megfelel-e az üzem az engedélyben foglalt üzemeltetési feltételeknek és a kibocsátási határértékeknek.

39. cikk

A kibocsátási határértékek betartása

A levegőre vonatkozó kibocsátási határértékek betartása akkor tekinthető igazoltnak, ha teljesülnek az V. melléklet 4. részében előírt feltételek.

▼B

40. cikk

Vegyes tüzelésű tüzelőberendezések

(1) Vegyes tüzelésű tüzelőberendezés esetében, beleértve két vagy több tüzelőanyag egyidejű használatát is, az illetékes hatóság a következő lépések szerint állapítja meg a kibocsátási határértékeket:

a) megállapítja a teljes tüzelőberendezés teljes névleges bemenő hőteljesítményének megfelelő, egyes különböző tüzelőanyagokra és szennyezőkre vonatkozó, az V. melléklet 1. és 2. részében meghatározott kibocsátási határértékeket;

b) meghatározza az egyes tüzelőanyagok szerint súlyozott kibocsátási határértéket, amely az a) pontban említett különálló kibocsátási határértékek és az egyes tüzelőanyagok által szolgáltatott hőteljesítmény összeszorzásával, majd a szorzás eredményének a tüzelőanyagok által szolgáltatott hőteljesítmények összegével történő elosztásával adódik;

c) összeadja a tüzelőanyagok szerint súlyozott kibocsátási határértékeket.

(2) A 30. cikk (2) bekezdése által lefedett, a nyersolaj finomításából származó lepárlási és átalakítási maradékanyagokat önmagukban vagy más tüzelőanyagokkal együtt saját fogyasztás céljából felhasználó, vegyes tüzelésű tüzelőberendezések esetében az (1) bekezdéssel összhangban meghatározott kibocsátási határértékek helyett az alábbi kibocsátási határértékek alkalmazhatók:

a) ha a tüzelőberendezés üzemeltetése során a meghatározó tüzelőanyag legalább 50 %-ban járul hozzá az összes tüzelőanyag által biztosított teljes bemenő hőteljesítményhez, a meghatározó tüzelőanyag vonatkozásában az V. melléklet 1. részében meghatározott kibocsátási határérték;

b) ha a meghatározó tüzelőanyag 50 %-nál kisebb arányban járul hozzá az összes tüzelőanyag által biztosított teljes bemenő hőteljesítményhez, az alábbi lépések szerint meghatározott kibocsátási határérték:

   i. vegyük alapul az V. melléklet 1. részében foglalt, az egyes felhasznált tüzelőanyagokra vonatkozó kibocsátási határértékeket, figyelemmel a tüzelőberendezés teljes névleges bemenő hőteljesítményére;

   ii. számítsuk ki a meghatározó tüzelőanyag kibocsátási határértékét oly módon, hogy az e tüzelőanyagnak az i. alpont szerint meghatározott kibocsátási határértékét megszorozzuk kettővel, majd az így kapott értékből kivonjuk azon felhasznált tüzelőanyag kibocsátási határértékét, amelyre az V. melléklet 1. része alapján, a tüzelőberendezés teljes névleges bemenő hőteljesítményére is figyelemmel a legalacsonyabb kibocsátási határérték vonatkozik;

   iii. határozzuk meg az egyes felhasznált tüzelőanyagokra vonatkozó, tüzelőanyag-típus szerint súlyozott kibocsátási határértékeket oly módon, hogy az i. és a ii. alpont szerint meghatározott kibocsátási határértéket megszorozzuk az adott tüzelőanyag által biztosított bemenő hőteljesítménnyel, majd az így kapott értéket elosztjuk az összes tüzelőanyag által biztosított teljes bemenő hőteljesítménnyel;

▼B

iv. adjuk össze a iii. alpont szerint kiszámított, tüzelőanyag-típus szerint súlyozott kibocsátási határértékeket.

(3) A 30. cikk (2) bekezdése által lefedett, a nyersolaj finomításából származó lepárlási és átalakítási maradékanyagokat önmagukban vagy más tüzelőanyagokkal együtt, saját fogyasztás céljából felhasználó, vegyes tüzelésű tüzelőberendezések esetében az e cikk (1) vagy (2) bekezdésével összhangban meghatározott kibocsátási határértékek helyett a kén-dioxid tekintetében az V. melléklet 7. részében meghatározott átlagos kibocsátási határértékek alkalmazhatók.

41. cikk

Végrehajtási szabályok

Végrehajtási szabályokat kell meghatározni az alábbiakra vonatkozóan:

a) a 3. cikk 27. pontjában és az V. melléklet 4. részének 1. pontjában említett indítási és leállítási időszakok meghatározása; valamint

b) a 32. cikkben említett átmeneti nemzeti tervek, valamint különösen a kibocsátási határértékek meghatározása és a kapcsolódó monitoring és jelentéstétel.

Ezen végrehajtási szabályokat a 75. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni. A Bizottság legkésőbb 2011. július 7-ig megfelelő javaslatokat tesz.

IV. FEJEZET

A HULLADÉKÉGETŐ MŰVEKRE ÉS HULLADÉK-EGYÜTTÉGETŐ MŰVEKRE VONATKOZÓ KÜLÖNÖS RENDELKEZÉSEK

42. cikk

Hatály

(1) Ezt a fejezetet olyan hulladékégető és együttégető művekre kell alkalmazni, amelyekben szilárd vagy folyékony hulladékot égetnek vagy együttégetnek.

Ez a fejezet nem vonatkozik a gázosítást vagy pirolízist alkalmazó berendezésekre, amennyiben az ilyen hulladék-hőkezelés eredményeként keletkező gázokat oly mértékben megtisztítják, hogy azok elégetésük előtt már nem minősülnek hulladéknak, valamint ha az ilyen berendezések nem okoznak a földgáz elégetéséből származó kibocsátásoknál nagyobb kibocsátásokat.

E fejezet alkalmazásában a hulladékégető és hulladék-együttégető művek magukban foglalják az összes égetőművet vagy hulladék-együttégető művet, hulladékfogadót, tárolót, helyszíni előkezelő berendezéseket, hulladék-, tüzelőanyag- és levegőellátási rendszereket, kazánt, füstgáz-kezelő berendezéseket, maradékanyagok és szennyvíz helyszíni kezelésére vagy tárolására szolgáló létesítményeket, kéményeket, az égetés vagy együttégetés folyamatának szabályozását, valamint az égési és együttégési körülményeket rögzítő és nyomon követő eszközöket és rendszereket.

Amennyiben a hulladék hőkezelésére az oxidálástól eltérő eljárásokat – például pirolízist, gázosítást vagy plazmaeljárást – alkalmaznak, a hulladékégető mű vagy a hulladék-együttégető mű hőkezelési eljárás mellett azt követően égetési eljárást is végez.

▼B

Amennyiben a hulladék-együttégetés úgy történik, hogy az üzem elsődleges célja nem energiatermelés vagy anyagi termék előállítása, hanem a hulladék hőkezelése, akkor azt az üzemet hulladékégető műnek kell tekinteni.

(2) Ez a fejezet nem alkalmazandó az alábbi üzemekre:

a) a kizárólag az alábbi jellegű hulladékokat kezelő üzemek:

i. a 3. cikk 31. pontjának b) alpontjában felsorolt hulladék;

ii. radioaktív hulladék;

iii. a nem emberi fogyasztásra szánt állati melléktermékekre vonatkozó egészségügyi előírások megállapításáról szóló, 2002. október 3-i 1774/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben ([1]) szabályozott állati tetemek;

iv. a tengeri platformokról folytatott feltárás és kitermelés során keletkező olaj- és gázhulladék, amelyet a platformon helyben égetnek el;

b) a hulladékégetés folyamatának javítása érdekében végzett kutatási, fejlesztési és próbaüzemi célokra használt kísérleti létesítmények, ha azok évente 50 tonnánál kevesebb hulladékot égetnek el.

43. cikk

A maradékanyag fogalommeghatározása

E fejezet alkalmazásában maradékanyag minden olyan folyékony vagy szilárd hulladék, amely hulladékégető műben vagy hulladék-együttégető műben keletkezik.

44. cikk

Engedélykérelem

A benyújtott, hulladékégető vagy együttégető műre kért engedélynek tartalmaznia kell mindazon intézkedések leírását, amelyeket az alábbi követelmények teljesítésének biztosítása érdekében terveznek:

a) az üzemet úgy tervezték, szerelték fel, fogják karbantartani és üzemeltetni, hogy e fejezet követelményeit teljesítsék az égetni vagy együttégetni kívánt hulladékfajták tekintetében;

b) a hulladékégetési és együttégetési folyamatban keletkező hőt – amennyire az gyakorlati szempontból lehetséges – visszanyerik hő, gőz vagy energia előállításával;

c) a maradékanyagok mennyiségét és káros hatását a lehető legkisebbre csökkentik, illetve újrahasznosítják, amennyiben lehetséges;

d) azon maradékanyagok ártalmatlanítása, amelyeknek a képződését nem sikerül kiküszöbölni, csökkenteni vagy azokat újrahasznosítani, a nemzeti és az uniós jogszabályok figyelembevételével.

([1]) HL L 273., 2002.10.10., 1. o.

▼B

45. cikk

Az engedélyben foglalt feltételek

(1) Az engedélyeknek tartalmazniuk kell a következőket:

a) az összes kezelt hulladéktípus jegyzéke, amelynek lehetőség szerint legalább azokra a hulladéktípusokra ki kell terjednie, amelyeket a 2000/532/EK határozatban meghatározott Európai Hulladékjegyzék tartalmaz, és amely tájékoztatást ad az egyes hulladékosztályok mennyiségéről;

b) az üzem teljes hulladékégető és együttégető kapacitását;

c) a levegőbe és vízbe történő kibocsátásokra vonatkozó kibocsátási határértékek;

d) a pH, a hőmérséklet és a szennyvíz-kibocsátási hozam tekintetében fennálló követelmények;

e) a kibocsátások ellenőrzése tekintetében megállapított feltételek teljesítésére használt mintavételi és mérési eljárások, valamint ezek gyakorisága;

f) a tisztítóberendezések vagy mérőműszerek műszakilag elkerülhetetlen leállásának, az üzemzavaroknak és meghibásodásoknak a leghosszabb megengedett ideje, amely alatt a levegőbe történő kibocsátások és a szennyvízkibocsátások meghaladhatják az előírt kibocsátási határértéket.

(2) Az (1) bekezdésben megállapított követelményeken túlmenően a veszélyes hulladékot felhasználó hulladékégető és együttégető műre kiadott engedélynek az alábbiakat kell tartalmaznia:

a) a kezelt veszélyeshulladék-kategóriák felsorolását;

b) e veszélyes hulladékok legkisebb és legnagyobb tömegáramát, azok legalacsonyabb és legmagasabb fűtőértékét és legnagyobb poliklórozott bifenil-, pentaklórfenol-, klór-, fluor-, kén-, nehézfém és egyéb szennyező anyag-tartalmát.

(3) A tagállamok felsorolhatják az engedélybe foglalandó bizonyos hulladék-együttégető művekben elégethető hulladékkategóriákat.

(4) Az illetékes hatóságok időközönként felülvizsgálják, és szükség esetén frissítik az engedélyben foglalt feltételeket.

46. cikk

A kibocsátások szabályozása

(1) A hulladékégető és hulladék-együttégető művekből származó füstgázokat ellenőrzött körülmények között, olyan kéményeken keresztül kell a környezetbe juttatni, amelyek magasságát az emberi egészség és a környezet védelmének szem előtt tartásával számították ki.

(2) A hulladékégető és hulladék-együttégető művekből származó, levegőbe történő kibocsátások nem haladhatják meg a VI. melléklet 3. és 4. részében előírt vagy a 4. résszel összhangban meghatározott kibocsátási határértékeket.

▼B

Amennyiben a hulladék-együttégető műben a keletkező hő több mint 40 %-a veszélyes hulladék égetéséből ered vagy az üzem kezeletlen vegyes települési hulladék együttégetését végzi, a VI. melléklet 3. részében előírt kibocsátási határértékeket kell alkalmazni.

(3) A füstgázok tisztításának eredményeként keletkező szennyvizek vízi környezetbe való elvezetését – amennyire az gyakorlati szempontból lehetséges – korlátozni kell, és a szennyező anyagok koncentrációja nem haladhatja meg a VI. melléklet 5. részében meghatározott kibocsátási határértékeket.

(4) A kibocsátási határértékek arra a helyre vonatkoznak, ahol a füstgázok tisztításának eredményeként keletkező szennyvizek a hulladékégető vagy együttégető mű területét elhagyják.

Amennyiben a füstgázok tisztításából eredő szennyvíz kezelésére a hulladékégető vagy együttégető mű területén kívül egy olyan szennyvíztisztító üzemben kerül sor, amelyet kizárólag ilyen jellegű szennyvíz kezelésére hoztak létre, a VI. melléklet 5. részében előírt kibocsátási határértékeket ott kell mérni, ahol a szennyvíz elhagyja a szennyvíztisztító létesítményt. Ahol a füstgázok tisztításának eredményeként keletkező szennyvizeket a helyszínen vagy a helyszínen kívül együttesen kezelik a többi szennyvízzel, ►C1 az üzemeltetőnek a VI. melléklet 6. részének 3. pontjában előírt mérések eredményeinek felhasználásával el kell végeznie a megfelelő anyagmérleg-számításokat annak érdekében, hogy meghatározza a szennyvíz végső távozási helyén azt a kibocsátási szintet, ◄ amely a füstgázok tisztításából eredő szennyvíznek tulajdonítható.

A VI. melléklet 5. részében megadott kibocsátási határértékek betartása érdekében a szennyvíz semmilyen körülmények között nem hígítható.

(5) A hulladékégető vagy hulladék-együttégető művek helyét, ideértve a hozzájuk tartozó hulladéktároló területet is úgy kell megtervezni és üzemeltetni, hogy elkerülhető legyen bármely szennyező anyagnak az engedély nélküli vagy véletlenszerű módon a talajba és a felszíni vagy felszín alatti vizekbe kerülése.

Tárolókapacitást kell biztosítani a hulladékégető vagy együttégető művek telephelyeiről származó elszennyeződött esővíz elfolyásának is, illetve a kiömléses baleset vagy tűzoltási műveletek következtében elszennyeződött víznek. A tárolókapacitásnak akkorának kell lennie, hogy biztosítsa az ilyen vizek vizsgálatát és szükség esetén a kiengedés előtti kezelését.

(6) Ha a kibocsátási határértékeket túllépik – az 50. cikk (4) bekezdése c) pontjának sérelme nélkül – a hulladékégető vagy hulladék-együttégető mű vagy ezek részét képező egyes kemencék semmilyen körülmények között nem égethetnek hulladékot négy óránál hosszabb ideig, megszakítás nélkül.

Az ilyen körülmények között végzett üzemeltetés egy évre összesített időtartama nem haladhatja meg a 60 órát.

A második albekezdésben előírt időtartam-korlátozás azokra a kemencékre vonatkozik, amelyek ugyanazon füstgáztisztító berendezéshez csatlakoznak.

▼B

47. cikk

Meghibásodás

Meghibásodás esetén az üzemeltetőnek csökkentenie kell, vagy le kell állítania a műveleteket, amint az gyakorlati szempontból megoldható, egészen addig, amíg a normális üzemi körülmények ismét helyre nem állíthatók.

48. cikk

A kibocsátás ellenőrzése

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a kibocsátások ellenőrzése a VI. melléklet 6. és 7. részével összhangban történjen.

(2) A folyamatos mérési rendszerek működését és telepítését a VI. melléklet 6. részének 1. pontjában előírt megfelelő ellenőrző vizsgálatokkal és évente végzett felülvizsgálatokkal kell igazolni.

(3) A kibocsátások ellenőrzéséhez használandó mintavételi, illetve mérési pontok helyét az illetékes hatóság határozza meg.

(4) Valamennyi ellenőrzési eredményt megfelelő módon kell rögzíteni, feldolgozni és bemutatni, hogy az illetékes hatóság megállapíthassa, hogy megfelel-e az üzem az engedélyben foglalt üzemeltetési feltételeknek és a kibocsátási határértékeknek.

(5) Amint az Unióban a megfelelő mérési technika rendelkezésre áll, a Bizottság a 76. cikkel összhangban és a 77. és 78. cikkben meghatározott feltételeknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén kitűzi azt a dátumot, amelytől kezdődően a nehézfémek, dioxinok és furánok levegőbe való kibocsátását folyamatosan mérik.

49. cikk

A kibocsátási határértékek betartása

A levegőre és vízre vonatkozó kibocsátási határértékek akkor minősülnek betartottnak, ha a VI. melléklet 8. részében leírt feltételek teljesülnek.

50. cikk

Üzemeltetési feltételek

(1) A hulladékégető műveket úgy kell üzemeltetni, hogy az égési folyamat végén a salak és a tűztéri hamu összes szerves széntartalma kisebb legyen, mint 3 %, vagy az izzítási veszteség kevesebb legyen, mint az említett anyag szárazanyag tartalmának 5 %-a. Szükség esetén hulladék előkezelési technikákat kell alkalmazni.

(2) Az hulladékégető műveket oly módon kell megtervezni, felszerelni, megépíteni és üzemeltetni, hogy az égetés során keletkező gáz hőmérséklete az égéslevegő utolsó befúvatását követően, ellenőrzött és egyenletes módon, még a legkedvezőtlenebb körülmények között is legalább két másodpercig minimum 850 °C-ra emelkedjen.

▼B

A hulladék-együttégető műveket oly módon kell megtervezni, felszerelni, megépíteni és üzemeltetni, hogy a hulladék-együttégetés során keletkező gáz hőmérséklete ellenőrzött és egyenletes módon, még a legkedvezőtlenebb körülmények között is legalább két másodpercig minimum 850 °C-ra emelkedjen.

Amennyiben 1 %-nál nagyobb, klórban kifejezett halogénezett szervesanyag-tartalmú veszélyes hulladék égetése vagy együttégetése folyik, az első és a második albekezdésnek megfelelő hőmérsékletnek legalább 1 100 °C-nak kell lennie.

Az első és a harmadik albekezdésben előírt hőmérsékleteket a hulladékégető művek esetében a tűztér belső falának közelében kell mérni. Az illetékes hatóság engedélyezheti a mérés elvégzését a tűztér más, reprezentatív pontján.

(3) Az hulladékégető mű minden tűzterét legalább egy támasztóégővel fel kell szerelni. Ezen égőnek automatikusan be kell kapcsolnia, ha a füstgázok hőmérséklete az utolsó táplevegő-befúvatást követően a (2) bekezdésben előírt hőmérséklet alá esik. Ezt az égőt ugyancsak alkalmazni kell a berendezés indításakor és leállításakor, annak érdekében, hogy az említett hőmérsékletek a fenti műveletek alatt végig fennmaradjanak, és az égéstérben ne maradjon el nem égett hulladék.

A támasztóégő nem táplálható olyan tüzelőanyaggal, amely az egyes folyékony tüzelőanyagok kéntartalmának csökkentéséről szóló, 1999. április 26-i 1999/32/EK tanácsi irányelv ([1]) 2. cikke (1) bekezdésének 2. pontja szerint meghatározott gázolaj, valamint a folyékony gáz vagy földgáz égetése során keletkező kibocsátásnál magasabb szintű kibocsátást eredményez.

(4) A hulladékégető és hulladék-együttégető műveknek olyan automatikus rendszert kell üzemeltetniük, amely az alábbi esetekben megakadályozza a hulladék betöltését:

a) indításkor addig, amíg az e cikk (2) bekezdésében előírt hőmérsékletet, illetve az 51. cikk (1) bekezdésével összhangban meghatározott hőmérsékletet el nem érik;

b) amikor az e cikk (2) bekezdésében előírt, illetve az 51. cikk (1) bekezdésével összhangban meghatározott szintet nem tudják tartani;

c) minden olyan esetben, amikor a folyamatos mérések azt mutatják, hogy a füstgáztisztító- berendezések meghibásodása, illetve üzemzavara következtében valamelyik kibocsátási határértéket túllépik.

(5) Amennyire gyakorlati szempontból ez lehetséges, a hulladékégető vagy együttégető művekben keletkezett hőt hasznosítani kell.

(6) A fertőző kórházi hulladékot azonnal és közvetlen érintkezés nélkül az égető kemencékbe kell tenni, anélkül, hogy azt megelőzően más kategóriába tartozó hulladékkal keverték volna.

(7) A tagállamok biztosítják, hogy a hulladékégető vagy együttégető művek üzemeltetését és felügyeletét olyan természetes személy végezze, aki rendelkezik az üzem vezetéséhez szükséges szakértelemmel.

([1]) HL L 121., 1999.5.11., 13. o.

▼B

51. cikk

Az üzemeltetési feltételek megváltoztatására vonatkozó engedély

(1) A 50. cikk (1), (2) és (3) bekezdéseiben foglaltaktól, a hőmérséklet tekintetében ugyanezen cikk (4) bekezdésében foglaltaktól, illetve a bizonyos hulladékkategóriákra vagy bizonyos termikus eljárások esetében az engedélyben foglalt feltételektől eltérő körülményeket az illetékes hatóságok akkor engedélyezhetik, ha az e fejezetben foglalt egyéb feltételek teljesülnek. A tagállamok meghatározhatják az ilyen engedélyekre vonatkozó szabályozást.

(2) Hulladékégető művek esetében az üzemeltetési feltételek megváltoztatása nem okozhatja több maradékanyag képződését vagy magasabb szennyező anyag-tartalmú maradékanyagok keletkezését azon mennyiségekhez képest, amelyek várhatóan az 50. cikk (1), (2) és (3) bekezdéseiben foglalt körülmények között keletkeznének.

(3) Azoknak a hulladék-együttégető műveknek, amelyek esetében az (1) bekezdésnek megfelelően engedélyezték az üzemeltetési feltételek megváltoztatását, az összes szervesszén- és szén-monoxid-kibocsátásukra vonatkozóan a VI. melléklet 3. részében előírt kibocsátási határértéket is be kell tartaniuk.

Az olyan farost- és papíripari kéregégető kazánoknak, amelyek hulladék együttégetését végzik a termelés helyén, és amelyek 2002. december 28-a előtt üzemeltek és engedéllyel rendelkeztek, illetve amelyek esetében az (1) bekezdésnek megfelelően engedélyezték az üzemeltetési feltételek megváltoztatását, az összes szervesszén-kibocsátásukra vonatkozóan a VI. melléklet 3. részében előírt kibocsátási határértékeket is teljesíteniük kell.

(4) A tagállamok megküldik a Bizottságnak az (1), (2) és (3) bekezdések értelmében engedélyezett összes üzemeltetési feltételt, valamint azok ellenőrzésének eredményét a 72. cikk szerinti jelentési követelményeknek megfelelő információszolgáltatás részeként.

52. cikk

A hulladék szállítása és átvétele

(1) A hulladékégető vagy együttégető mű üzemeltetője megtesz minden szükséges óvintézkedést a hulladék szállítása és átvétele során a levegő, talaj, felszíni és felszín alatti vizek elszennyeződésének, illetőleg a környezetre kifejtett egyéb kedvezőtlen hatások, szag és zajhatások, valamint az emberi egészségre gyakorolt közvetlen kockázatok megelőzése, illetve amennyire ez gyakorlati szempontból lehetséges, korlátozása érdekében.

(2) Az üzemeltetőnek az egyes hulladéktípusokba tartozó hulladékok tömegét a hulladékégető vagy hulladék-együttégető műben történő átvételük előtt meg kell határoznia, lehetőség szerint a 2000/532/EK rendelettel létrehozott Európai Hulladékjegyzék szerint.

(3) Az üzemeltetőnek, mielőtt a hulladékégető vagy együttégető műben veszélyes hulladékot vesz át, be kell szereznie a hulladékra vonatkozó információkat, annak eldöntése érdekében, hogy az teljesítie a 45. cikk (2) bekezdésében foglalt engedélyezési követelményeket.

▼B

Az információknak a következőkre kell kiterjedniük:

a) a (4) bekezdés a) pontjában említett dokumentumokban a hulladék keletkezésére vonatkozóan található valamennyi hivatalos információ;

b) a hulladék fizikai, és amennyiben ez megoldható, kémiai összetétele, valamint az összes többi olyan információ, amely annak eldöntéséhez szükséges, hogy a hulladék megfelelő-e a tervezett égetési folyamat céljaira;

c) a hulladék veszélyes tulajdonságai, azok az anyagok, amelyekkel nem szabad összekeverni, valamint azok az óvintézkedések, amelyeket a hulladék kezelésekor szem előtt kell tartani.

(4) Mielőtt az üzemeltető a hulladékégető vagy hulladék-együttégető műben veszélyes hulladékot venne át, legalább az alábbi eljárásokat el kell végeznie:

a) a 2008/98/EK irányelv által megkövetelt dokumentumok ellenőrzése, továbbá amennyiben alkalmazható, a hulladékszállításról szóló, 2006. június 14-i 1013/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben ([1]), valamint a veszélyes anyagok szállításával foglalkozó jogszabályokban foglalt dokumentumok ellenőrzése;

b) reprezentatív minta vétele lehetőség szerint lerakodás előtt, amennyiben az nem célszerűtlen, annak ellenőrzése céljából, hogy megfelel-e a szállítmány az e cikk (3) bekezdésében megadott információnak, illetve azért, hogy az illetékes hatóságok meg tudják állapítani a kezelt hulladékok jellegét.

A b) pontban említett mintákat az érintett hulladék égetését követően legalább egy hónapon át meg kell őrizni.

(5) Az illetékes hatóság kivételt engedélyezhet a (2), (3), illetve (4) bekezdés alól olyan hulladékégető és együttégető művek számára, amelyek a II. fejezet hatálya alá tartozó létesítmény részét képezik és kizárólag a létesítményben képződött hulladék égetését vagy együttégetését végzik.

53. cikk

Maradékanyagok

(1) A maradékanyagok mennyiségét és káros hatását a lehető legkisebbre kell csökkenteni. A maradékanyagokat lehetőség szerint közvetlenül az üzemben vagy azon kívül újra fel kell használni.

(2) A por alakú szilárd maradékanyagok szállítását és közvetlen tárolását oly módon kell megoldani, hogy azok ne kerülhessenek ki a környezetbe.

(3) A maradékanyagok végleges elhelyezési útvonalának megállapítását, illetve hasznosítását megelőzően megfelelő vizsgálatokat kell végezni a maradékanyagok fizikai és kémiai jellemzőinek, valamint szennyezőképességének megállapítása céljából. A vizsgálatoknak ki kell terjedniük a teljes oldható és az oldható nehézfém frakcióra.

([1]) HL L 190., 2006.7.12., 1. o.

▼B

54. cikk

Jelentős változtatás

Valamely kizárólag nem veszélyes hulladékot a II. fejezet hatálya alá tartozó létesítményben égető hulladékégető vagy együttégető mű üzemeltetésében végrehajtott olyan változtatást, amely veszélyes hulladék égetését vagy együttégetését vonja maga után, jelentős változtatásnak kell tekinteni.

55. cikk

A nyilvánosság tájékoztatása és jelentéstétel a hulladékégető és együttégető művekről

(1) Az új hulladékégető és együttégető művekre beadott engedélykérelmeket megfelelően hosszú időn keresztül a nyilvánosság számára legalább egy helyen hozzáférhetővé kell tenni, hogy ezekre az illetékes hatóság döntése előtt bárki észrevételt tehessen. A döntést az engedély legalább egy példányával, és minden további módosítással együtt szintén hozzáférhetővé kell tenni a nyilvánosság számára.

(2) Az óránként két tonna vagy annál nagyobb névleges teljesítményű hulladékégető vagy hulladék-együttégető művek esetében a 72. cikkben említett jelentésnek információt kell tartalmaznia a létesítmény működéséről és annak ellenőrzéséről, illetve be kell számolnia az égetési és együttégetési technológia működéséről és a levegőbe és vízbe történő kibocsátásoknak a kibocsátási határértékekhez viszonyított szintjéről. Ezt az információt szintén hozzáférhetővé kell tenni a nyilvánosság számára.

(3) Az illetékes hatóságok listát állítanak össze az óránként két tonnánál kisebb névleges teljesítményű hulladékégető vagy hulladék-együttégető művekről, és azt is hozzáférhetővé teszik a nyilvánosság számára.

V. FEJEZET

A SZERVES OLDÓSZEREKET HASZNÁLÓ LÉTESÍTMÉNYEKRE ÉS TEVÉKENYSÉGEKRE VONATKOZÓ KÜLÖNÖS RENDELKEZÉSEK

56. cikk

Hatály

Ezt a fejezetet a VII. melléklet 1. részében felsorolt és – adott esetben – ugyanezen melléklet 2. részében meghatározott oldószer-fogyasztási küszöbértéket elérő tevékenységekre kell alkalmazni.

57. cikk

Fogalommeghatározások

E fejezet alkalmazásában:

1. „meglévő létesítmény”: 1999. március 29-én már üzemben lévő létesítmény, vagy olyan létesítmény, amely 2001. április 1. előtt engedélyt kapott vagy amelyet 2001. április 1-je előtt nyilvántartásba vettek, illetve amelynek üzemeltetője 2001. április 1. előtt teljes engedélykérelmet nyújtott be, feltéve, hogy a létesítményt legkésőbb 2002. április 1-ig üzembe helyezték;

▼B

2. „füstgáz”: illékony szerves vegyületeket vagy más szennyező anyagokat tartalmazó anyagoknak gáz formájában kéményből vagy szennyező anyag-csökkentő berendezésből a levegőbe történő kibocsátása;

3. „diffúz kibocsátás”: illékony szerves vegyületeknek, illetve termékben lévő oldószernek nem füstgázok formájában történő kibocsátása a levegőbe, talajba és vízbe, feltéve, hogy a VII. melléklet 2. része nem tesz kivételt;

4. „teljes kibocsátás”: a diffúz kibocsátás és a füstgázokkal történő kibocsátás összege;

5. „keverék” a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH) és az Európai Vegyianyag-ügynökség létrehozásáról szóló, 2006. december 18-i 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) 3. cikkének (2) bekezdésében meghatározott keverék;

6. „ragasztóanyag”: bármely olyan keverék, beleértve minden szerves oldószert vagy olyan keveréket, amely a megfelelő használhatóság érdekében szerves oldószereket tartalmaz, amit egy termék különálló részeinek összeragasztására használnak;

7. „tinta vagy nyomdafesték”: nyomtatásnál szöveg vagy képek felületre történő nyomtatására használt keverék, ideértve minden szerves oldószert vagy a megfelelő felvitel érdekében szerves oldószereket tartalmazó keveréket is;

8. „lakk”: átlátszó bevonat;

9. „fogyasztás vagy felhasználás”: az egy létesítménybe naptári évenként vagy bármely más 12 hónapos időszakonként bevitt teljes szerves oldószer mennyiség, levonva ebből az újrafelhasználásra visszanyert illékony szerves vegyületek mennyiségét;

10. „bevitel”: a szerves oldószereknek és ezeknek olyan keverékekben lévő mennyisége, amelyeket egy tevékenység végrehajtása során felhasználnak, ideértve a létesítményen belül és kívül visszanyert oldószereket, amelyeket mindig számításba kell venni, valahányszor a tevékenység végzéséhez felhasználásra kerülnek;

11. „újrafelhasználás”: olyan szerves oldószerek felhasználása, amelyeket egy létesítményből bármilyen műszaki vagy kereskedelmi célból visszanyertek, ideértve a tüzelőanyagként való felhasználást is, de kizárva a visszanyert szerves oldószerek hulladékként történő végleges lerakását;

12. „zárt feltétel”: a létesítmény üzemeltetésének körülményei, amelyek között a tevékenységből származó illékony szerves vegyületeket összegyűjtik, és szabályozott módon vezetik ki kéményen vagy szennyezéscsökkentő berendezésen keresztül, és emiatt ezek nem teljesen diffúz kibocsátások;

13. „indítási és leállítási művelet”: a rendszeresen ingadozó tevékenységi fázisok kivételével olyan üzemeltetés, amelynek során egy tevékenységet, egy készüléket vagy egy tartályt üzemkész állapotba vagy üresjáratba helyeznek.

([1]) HL L 396., 2006.12.30., 1. o.

▼B

58. cikk

Veszélyes anyagok helyettesítése

Az olyan anyagokat vagy keverékeket, amelyek az általuk tartalmazott illékony szerves vegyületek miatt az anyagok és keverékek osztályozásáról, címkézéséről és csomagolásáról szóló 1272/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet szerint karcinogénnek, mutagénnek vagy reprodukciós toxicitásúnak minősülnek, és a H340, H350, H350i, H360D vagy a H360F figyelmeztető mondatot rendelik hozzájuk, amennyire ez lehetséges, a lehető legrövidebb időn belül fel kell váltani kevésbé ártalmas anyagokkal vagy keverékekkel.

59. cikk

A kibocsátások szabályozása

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az egyes létesítmények teljesítsék a következő követelmények egyikét:

a) a létesítményekből származó illékony szerves vegyületek kibocsátása nem haladhatja meg a füstgázokra vonatkozó kibocsátási határértékeket és a diffúz kibocsátásra vonatkozó határértékeket vagy a teljes kibocsátásra vonatkozó határértékeket, és teljesülnek a VII. melléklet 2. és 3. részében meghatározott egyéb követelmények;

b) a létesítmény megfelel a VII. melléklet 5. részében előírt csökkentési tervre vonatkozó követelményeknek, feltéve, hogy az a) pontban említett kibocsátási határértékek alkalmazásával egyenértékű kibocsátáscsökkenés valósul meg.

A tagállamok a 72. cikk (1) bekezdésével összhangban jelentést nyújtanak be a Bizottságnak a b) pontban említett egyenértékű kibocsátáscsökkenés megvalósításában elért előrelépésről.

(2) Az (1) bekezdés a) pontjától eltérve, amennyiben az üzemeltető az illetékes hatóság számára bizonyítja, hogy egy adott létesítménynél a diffúz kibocsátások határértéke műszakilag vagy gazdaságilag nem teljesíthető, az illetékes hatóság engedélyezheti a kibocsátási határérték túllépését, feltéve, ha emiatt nem várható az emberi egészségre vagy a környezetre gyakorolt jelentős kockázat, illetve ha az üzemeltető bizonyítja az illetékes hatóság számára, hogy az elérhető legjobb technikákat alkalmazza.

(3) Az (1) bekezdéstől eltérve, a VII. melléklet 2. részében található táblázat 8. tétele által érintett, zárt körülmények között nem elvégezhető bevonási (festési) tevékenységek esetében az illetékes hatóság engedélyezheti, hogy a létesítmény kibocsátásai ne teljesítsék az említett bekezdésben előírt követelményeket, amennyiben az üzemeltető bizonyítja az illetékes hatóság számára, hogy a követelményeknek való megfelelés műszakilag és gazdaságilag sem kivitelezhető, valamint hogy az elérhető legjobb technikákat alkalmazzák.

(4) A tagállamok a 72. cikk (2) bekezdésével összhangban jelentést nyújtanak be a Bizottságnak az e cikk (2) és (3) bekezdésében említett eltérésekről.

▼B

(5) A közegészség és a környezet megóvása érdekében az olyan illékony szerves vegyületek kibocsátását, amelyekhez a H340, H350, H350i, H360D vagy H360F figyelmeztető mondatot rendelik, valamint az olyan halogénezett illékony szerves vegyületek kibocsátását, amelyekhez a H341 vagy a H351 figyelmeztető mondatot rendelik, zárt feltételek mellett kell szabályozni, amennyiben ez műszakilag és gazdaságilag megvalósítható, illetve azok nem haladhatják meg a VII. melléklet 4. részében előírt, vonatkozó kibocsátási határértékeket.

(6) Az olyan létesítményeknek, amelyekben két vagy több olyan tevékenységet végeznek, amelyek mindegyike meghaladja a VII. melléklet 2. részében foglalt küszöbértékeket:

a) az (5) bekezdésben meghatározott anyagok használata esetén minden tevékenységre külön-külön meg kell felelniük az ebben a bekezdésben meghatározott követelményeknek;

b) más anyagok esetében vagy:

i. minden tevékenységre vonatkozóan külön-külön teljesíteniük kell az (1) bekezdésben meghatározott követelményeket; vagy

ii. olyan, az illékony szerves vegyületekre vonatkozó teljes kibocsátással kell rendelkezniük, ami nem haladhatja meg azt az értéket, amit az eredményezett volna, ha az i. pont követelményeit alkalmazzák.

(7) Minden alkalmas óvintézkedést meg kell tenni az indítási és leállási műveletek során az illékony szerves vegyületek kibocsátásának minimalizálása érdekében.

60. cikk

A kibocsátások monitoringja

A tagállamok kötelessége, hogy akár az engedélyben foglalt feltételek, akár általánosan kötelező szabályok révén biztosítsák, hogy a kibocsátások mérése a VI. melléklet 6. részével összhangban történjen.

61. cikk

A kibocsátási határértékek betartása

A füstgázokra vonatkozó kibocsátási határértékek akkor tekintendők teljesítettnek, ha a VII. melléklet 8. részében előírt feltételek is teljesülnek.

62. cikk

Megfelelőségi jelentés

Az üzemeltetők az illetékes hatóság kérésére kötelesek rendelkezésre bocsátani azon adatokat, amelyek alapján az illetékes hatóság ellenőrizni tudja az alábbiak egyikének való megfelelést:

a) a füstgázok kibocsátási határértékei, a diffúz kibocsátás határértékei és a teljes kibocsátási határérték;

b) a VII. melléklet 5. részének csökkentési tervében foglalt követelmények;

▼B

c) az 59. cikk (2) és (3) bekezdésével összhangban engedélyezett eltérések.

Ez magában foglalhat egy, a VII. melléklet 7. részével összhangban készített oldószer-kezelési tervet.

63. cikk

Meglévő létesítmények jelentős változtatása

(1) A szerves oldószerek maximális beviteli tömegének megváltoztatása egy létesítmény napi átlagát tekintve – amennyiben a létesítmény a tervezett teljesítményen, az indítási, leállítási és karbantartási műveletektől eltérő körülmények között működik – jelentősnek tekintendő, ha az illékony szerves vegyületek kibocsátásában az alábbinál nagyobb mértékű növekedést idéz elő:

a) 25 % olyan létesítmény esetében, amely vagy a VII. melléklet 2. részében található táblázat 1., 3., 4., 5., 8., 10., 13., 16. vagy 17. pontjában található alacsonyabb küszöbérték-sávba eső tevékenységeket folytat, vagy a VII. melléklet 2. részében található táblázat egyéb pontjának hatálya alá tartozó tevékenységeket folytat, és oldószer-felhasználása kevesebb, mint 10 tonna/év;

b) 10 % minden egyéb létesítmény esetében.

(2) Ha a meglévő létesítmény jelentős változtatáson megy keresztül, vagy jelentős változtatást követően először esik az irányelv hatálya alá, a létesítménynek azt a részét, ami jelentős változtatáson megy keresztül, vagy új létesítményként sorolják be, vagy meglévő létesítményként, feltéve, hogy az egész létesítmény teljes kibocsátása nem haladja meg azt az értéket, amit az eredményezett volna, ha a jelentősen megváltoztatott részt új létesítményként kezelik.

(3) Jelentős változtatás esetén az illetékes hatóság ellenőrzi a létesítmény ezen irányelv követelményeinek való megfelelését.

64. cikk

A szerves oldószerek helyettesítésére vonatkozó információk cseréje

A Bizottság a tagállamok, az érintett iparág és a környezetvédelmet ösztönző nem kormányzati szervezetek közreműködésével információcserét szervez a szerves oldószerek és lehetséges helyettesítőik felhasználásáról, valamint olyan műszaki eljárásokról, amelyek a legkisebb potenciális hatást gyakorolják a levegőre, vízre, talajra, ökológiai rendszerekre és az emberi egészségre.

Az információcsere valamennyi alábbi pontot érinti:

a) felhasználhatóság;

b) az emberi egészségre gyakorolt potenciális hatás és különösen a foglalkozási kitettség;

c) a környezetre gyakorolt potenciális hatások;

d) a gazdasági következmények, különösen a rendelkezésre álló lehetőségek költség-haszon viszonya.

▼B

65. cikk

Az információkhoz való hozzáférés

(1) Az illetékes hatóság döntését, beleértve legalább az engedély egy másolatát és bármely azt követő frissítést is, hozzáférhetővé kell tenni a nyilvánosság számára.

A létesítményekre vonatkozó általánosan kötelező szabályokat és az engedélyezésre és nyilvántartásba vételre kötelezett létesítmények jegyzékét szintén elérhetővé kell tenni a nyilvánosság számára.

(2) A 60. cikk értelmében megkövetelt és az illetékes hatóságnál rendelkezésre álló kibocsátás-ellenőrzési eredményeket hozzáférhetővé kell tenni a nyilvánosság számára.

(3) Az e cikk (1) és (2) bekezdésében leírtak a 2003/4/EK irányelv 4. cikkének (1) és (2) bekezdésében megállapított korlátozásokkal alkalmazandók.

VI. FEJEZET

TITÁN-DIOXIDOT ELŐÁLLÍTÓ LÉTESÍTMÉNYEKRE VONATKOZÓ KÜLÖNÖS RENDELKEZÉSEK

66. cikk

Hatály

Ezt a fejezetet a titán-dioxidot előállító létesítményekre kell alkalmazni.

67. cikk

A hulladékelhelyezés tilalma

A tagállamok megtiltják a következő a hulladékok bármely víztestben, tengerekben, vagy óceánokban történő elhelyezését:

a) szilárd hulladék;

b) a szulfát-eljárást alkalmazó létesítményekből eredő, a titanilszulfát-oldat hidrolízisét követő szűrési fázisból származó anyalúgok; beleértve az ilyen lúgokhoz kapcsolódó, összességében több mint 0,5 % arányban szabad kénsavat és különböző nehézfémeket tartalmazó savas hulladékot, valamint az olyan anyalúgokat, amelyeket a maximum 0,5 % szabad kénsavtartalom eléréséig hígítottak;

c) a klorid-eljárást alkalmazó létesítményekből származó hulladék, amely több mint 0,5 % szabad kénsavat és különböző nehézfémeket tartalmaz, beleértve az olyan hulladékot, amelyet a 0,5 % vagy ennél kevesebb szabad kénsavtartalom eléréséig hígítottak;

d) a b) és a c) pontban említett hulladék kezelése (töményítése vagy semlegesítése) során képződő, szűréssel eltávolított sók, iszapok és folyékony hulladékok, amelyek különböző nehézfémeket tartalmaznak, kivéve azokat a semlegesített és szűrt vagy dekantált hulladékokat, amelyek nehézfémeket csak nyomokban tartalmaznak, és amelyeknek pH-ja a hígítást megelőzően 5,5 fölött volt.

▼B

68. cikk

A vízszennyező kibocsátások szabályozása

A létesítmények vízszennyező kibocsátása nem haladhatja meg a VIII. melléklet 1. részében előírt kibocsátási határértékeket.

69. cikk

A légszennyező kibocsátások megelőzése és csökkentése

(1) A savcseppek létesítményből történő kibocsátását meg kell előzni.

(2) A létesítmények légszennyező-anyag kibocsátása nem haladhatja meg a VIII. melléklet 2. részében előírt kibocsátási határértékeket.

70. cikk

A kibocsátások monitoringja

(1) A tagállamok biztosítják a vízszennyező kibocsátások ellenőrzését annak érdekében, hogy az illetékes hatóság ellenőrizhesse az engedélyben foglalt feltételeknek és a 68. cikknek való megfelelést.

(2) A tagállamok biztosítják a légszennyező kibocsátások ellenőrzését annak érdekében, hogy az illetékes hatóság ellenőrizhesse az engedélyben foglalt feltételeknek és a 69. cikknek való megfelelést. Az ilyen ellenőrzésnek magában kell foglalnia legalább a VIII. melléklet 3. részében előírt kibocsátásmonitoringot.

(3) Az ellenőrzést a CEN-szabványoknak megfelelően kell elvégezni, illetve ha CEN-szabványok nem állnak rendelkezésre, olyan ISO-szabványokat, országos vagy más nemzetközi szabványokat kell figyelembe venni, amelyek az adatszolgáltatást ezzel tudományos szempontból egyenértékű minőségben tudják biztosítani.

VII. FEJEZET

A BIZOTTSÁG, ÁTMENETI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

71. cikk

Illetékes hatóságok

A tagállamok kijelölik azokat az illetékes hatóságokat, amelyek felelősek az ezen irányelvből származó kötelezettségek végrehajtásáért.

72. cikk

A tagállamok által benyújtott jelentések

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a Bizottság rendelkezésére álljon információ ezen irányelv végrehajtásáról, a kibocsátásokra és egyéb szennyezési formákra vonatkozó reprezentatív adatokról, a kibocsátási határértékekről, az elérhető legjobb technikáknak a 14 és 15. cikknek megfelelő alkalmazásáról, különösen a mentességeknek a 15. cikk (4) bekezdésének megfelelő engedélyezéséről, valamint a 27. cikkel összhangban az új keletű technikák kifejlesztése és alkalmazása terén elért fejlődésről. A tagállamok az információt elektronikus formátumban teszik hozzáférhetővé.

▼B

(2) Az (1) bekezdés szerint rendelkezésre bocsátandó információ típusát, formátumát és a rendelkezésre bocsátás gyakoriságát a 75. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban meg kell határozni. Ez azon konkrét tevékenységek és szennyező anyagok meghatározását is magában foglalja, amelyek tekintetében rendelkezésre kell bocsátani az (1) bekezdésben említett adatokat.

(3) A tagállamok 2016. január 1-jétől minden évben kimutatást készítenek az ezen irányelv III. fejezetének hatálya alá tartozó valamennyi tüzelőberendezésből származó kéndioxid-, nitrogénoxid- és porkibocsátásról, valamint az ezen berendezésekbe irányuló energia-bevitelről.

A 29. cikkben foglalt összesítési szabályozás figyelembevételével az illetékes hatóságnak minden egyes tüzelőberendezés tekintetében az alábbi adatokat kell megkapnia:

a) a tüzelőberendezés (MW-ban kifejezett) teljes névleges bemenő hőteljesítménye;

b) a tüzelőberendezés típusa: kazán, gázturbina, gázmotor, dízelmotor, egyéb (megadva annak típusát);

c) a tüzelőberendezés üzembe helyezésének időpontja;

d) a kén-dioxid, nitrogén-oxid, valamint por (összes lebegő részecske) – tonna/év formátumban kifejezett – teljes éves kibocsátásának mennyisége;

e) a tüzelőberendezés üzemóráinak száma;

f) a nettó fűtőértékhez viszonyított (TJ/év formátumban kifejezett) teljes éves energia-bevitel, az alábbi tüzelőanyag-kategóriák szerinti lebontásban: szén, lignit, biomassza, tőzeg, egyéb szilárd tüzelőanyagok (megadva azok típusát), folyékony tüzelőanyagok, földgáz és egyéb gázok (megadva azok típusát).

Az e kimutatásokban foglalt, berendezésekre lebontott éves adatokat kérés esetén a Bizottság rendelkezésére kell bocsátani.

A Bizottság minden harmadik évben, az adott hároméves időszak végétől számított tizenkét hónapon belül megkapja a kimutatások összefoglalását. Ez a finomítókon belüli tüzelőberendezések adatait elkülönítve mutatja be.

A Bizottság az adott hároméves időszak végétől számított huszonnégy hónapon belül a 2003/4/EK irányelvvel összhangban a tagállamok és a nyilvánosság rendelkezésére bocsátja e kimutatások összehasonlításának és értékelésének összefoglalását.

(4) A tagállamok 2016. január 1-jétől évente jelentik a Bizottságnak az alábbi adatokat:

a) a 31. cikk hatálya alá tartozó tüzelőberendezések esetében a felhasznált hazai szilárd tüzelőanyag kéntartalmának átlaga, valamint az elért kéntelenítési arány átlaga minden egyes hónapra vonatkozóan; A 31. cikk alkalmazásának első évében, amennyiben a 30. cikk (2) és (3) bekezdésében említett kibocsátási határértékek betartása nem megvalósítható, be kell nyújtani ennek műszaki indokolását is; és

b) azon tüzelőberendezések esetében, amelyek egy ötéves időszak mozgó átlagát tekintve nem üzemelnek többet évi 1 500 üzemóránál, az üzemórák éves száma.

▼B

73. cikk

Felülvizsgálat

(1) A Bizottság 2016. január 7-ig, és azt követően háromévente a 72. cikkben említett információk alapján ennek az irányelvnek a végrehajtását felülvizsgáló jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

Az említett jelentés – az alábbi kritériumok alapján – értékelést tartalmaz arról, hogy szükség van-e uniós fellépésre a kibocsátási határértékekre vonatkozó, Unió-szerte érvényes minimumkövetelmények, valamint a monitoringra és megfelelésre vonatkozó szabályok megállapítása vagy aktualizálása révén a megelőző három éves időszakban elfogadott BAT-következtetések hatálya alá tartozó tevékenységek tekintetében:

a) az adott tevékenységeknek a környezet egészére gyakorolt hatása; valamint

b) az adott tevékenységek tekintetében elérhető legjobb technikák alkalmazásának mértéke.

Az említett értékelés figyelembe veszi a 13. cikk (4) bekezdésében említett fórum véleményét.

A nagy tüzelőberendezések esetében az Unió-szerte érvényes minimumkövetelményeket ezen irányelv III. fejezete és V. melléklete tartalmazza.

A jelentést szükség szerint jogalkotási javaslatnak kell kísérnie. Amennyiben a második albekezdésben említett értékelés szerint szükséges, a jogalkotási javaslat rendelkezéseket tartalmaz a kibocsátási határértékekre, valamint az érintett tevékenységek monitoringjára és a megfelelés értékelésére vonatkozó, Unió-szerte érvényes minimumkövetelmények megállapításáról vagy frissítéséről is.

(2) A Bizottság 2012. december 31-ig felülvizsgálja, hogy szükséges-e az alábbiakból származó kibocsátások ellenőrzése:

a) a tüzelőanyagoknak a kevesebb, mint 50 MW teljes névleges bemenő hőteljesítményű létesítményekben történő elégetése;

b) intenzív szarvasmarhatartás; és

c) trágya szántóföldi kijuttatása.

A Bizottság jelentést tesz az említett felülvizsgálat eredményeiről az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, adott esetben jogalkotási javaslat kíséretében.

(3) A Bizottság 2011. december 31-ig jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az alábbiak I. mellékletben történő megállapításáról:

a) a különböző baromfifajok – beleértve a fürj konkrét esetét is – tartása tekintetében differenciált kapacitási küszöbök;

b) különböző fajba tartozó állatok ugyanazon létesítményben történő együttes tartása esetén érvényes kapacitási küszöbök.

A Bizottság jelentést tesz az említett felülvizsgálat eredményeiről az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, adott esetben jogalkotási javaslat kíséretében.

▼B

74. cikk

A mellékletek módosításai

Ezen irányelv rendelkezéseinek a tudományos és műszaki fejlődéshez történő hozzáigazíthatósága érdekében az V. melléklet 3. és 4. részének, a VI. melléklet 2., 6., 7. és 8. részének és a VII. melléklet 5., 6., 7. és 8. részének a tudományos és műszaki fejlődéshez történő hozzáigazítása céljából a Bizottság a 76. cikkel összhangban és a 77. és 78. cikkben meghatározott feltételeknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el.

75. cikk

A bizottság eljárása

(1) A Bizottság munkáját egy bizottság segíti.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén az 1999. június 28-i 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, figyelemmel annak 8. cikke rendelkezéseire.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében megállapított határidő három hónap.

76. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A Bizottság felhatalmazást kap a 48. cikk (5) bekezdésében és a 74. cikkben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására a 2011. január 6-tól számított ötéves időszakra. A Bizottság legkésőbb hat hónappal az ötéves időszak vége előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás azonos tartamú időszakokra automatikusan meghosszabbodik, hacsak az Európai Parlament vagy a Tanács a 77. cikkel összhangban vissza nem vonja azt.

(2) Mihelyt elfogad egy felhatalmazáson alapuló jogi aktust, a Bizottság arról egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(3) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó, Bizottságra ruházott hatáskör gyakorlásának feltételeit a 77. és a 78. cikk határozza meg.

77. cikk

A felhatalmazás visszavonása

(1) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 48. cikk (5) bekezdésében és a 74. cikkben említett felhatalmazást.

(2) Az az intézmény, amely belső eljárást indított annak eldöntésére, hogy visszavonja-e a felhatalmazást, igyekszik tájékoztatni arról a másik intézményt és a Bizottságot a végső határozat meghozatala előtt ésszerű időn belül, megjelölve azon átruházott hatásköröket, amelyek a visszavonás tárgyát képezhetik és a visszavonás lehetséges indokait.

(3) A visszavonásról szóló határozat megszünteti az említett határozatban meghatározott felhatalmazást. A határozat azonnal vagy az abban megállapított későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét. A határozatot az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni.

▼B

78. cikk

A felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal szembeni kifogások

(1) Az Európai Parlament vagy a Tanács kifogást emelhet egy felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szemben az értesítés időpontjától számított kéthónapos időszakon belül.

Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időszak két hónappal meghosszabbodik.

(2) Ha az (1) bekezdésben említett határidő leteltéig sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt kifogást a felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szemben, azt az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni, és az az abban megjelölt időpontban hatályba lép.

A felhatalmazáson alapuló jogi aktus a fent említett határidő lejárta előtt is kihirdethető az Európai Unió Hivatalos Lapjában, és hatályba is léphet, amennyiben az Európai Parlament és a Tanács egyaránt tájékoztatta a Bizottságot arról, hogy nem áll szándékában kifogást emelni.

(3) Ha az Európai Parlament vagy a Tanács az (1) bekezdésben említett határidő leteltéig kifogást emel egy felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szemben, az nem lép hatályba. A kifogást emelő intézmény megindokolja a felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szembeni kifogását.

79. cikk

Szankciók

A tagállamok megállapítják az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókat. Az így előírt szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük. A tagállamok e szankciókról 2013. január 7-ig, továbbá az azokat érintő valamennyi későbbi módosításról is haladéktalanul értesítik a Bizottságot.

80. cikk

Átültetés a nemzeti jogba

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a 2. cikknek, a 3. cikk 8., 11-15, 18-23., 26-30. és 34-38. és 41. pontjának, a 4. cikk (2) és (3) bekezdésének, a 7. cikknek, a 8. és a 10. cikknek, a 11. cikk e) és h) pontjának, a 12. cikk (1) bekezdése e) és h) pontjának, a 13. cikk (7) bekezdésének, a 14. cikk (1) bekezdés c) pontja ii. alpontjának, a 14. cikk (1) bekezdése d), e), f) és h) pontjának, 14. cikk (2)–(7) bekezdésének, a 15. cikk (2)–(5) bekezdésének, a 16., a 17. és a 19. cikknek, a 21. cikk (2)–(5) bekezdésének, a 22., 23. 24., 27., 28. és a 29. cikknek, a 30. cikk (1), (2), (3), (4), (7) és (8) bekezdésének, a 31, a 32, a 33., a 34., a 35., a 36., a 38. és a 39. cikknek, a 40. cikk (2) és (3) bekezdésének, a 42 és a 43. cikknek, a 45. cikk (1) bekezdésének, az 58. cikknek, az 59. cikk (5) bekezdésének, a 63. cikknek, a 65. cikk (3) bekezdésének, a 69., 70., 71., 72. és 79. cikknek, valamint az I. melléklet első albekezdésének és 1.1., 1.4., 2.5.b), 3.1., 4., 5., 6.1.(c), 6.4.(b), 6.10. és 6.11. pontjának, a II. mellékletnek, a III. melléklet 12. pontjának, az V. mellékletnek, a VI. melléklet 1. része b) pontjának, 4. része 2.2., 2.4., 3.1. és 3.2. pontjának, 6. része 2.5. és 2.6. pontjának és 8. része 1.1.d) pontjának, a VII. melléklet 4. része 2. pontjának, 5. része 1. pontjának és 7. része 3. pontjának, a VIII. melléklet 1. része 1. és 2. c) pontjának, 2. része 2. és 3. pontjának és 3. részének 2013. január 7-ig megfeleljenek.

▼B

A tagállamok ezeket a rendelkezéseket ugyanezen időponttól kezdődően alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

81. cikk

Hatályon kívül helyezés

(1) A IX. melléklet A. részében felsorolt jogszabályokkal módosított 78/176/EGK, 82/883/EGK, 92/112/EGK, 1999/13/EK, 2000/76/EK és 2008/1/EK irányelv 2014. január 7-től kezdődően hatályát veszti, a IX. melléklet B. részében meghatározott irányelveknek a tagállamok által nemzeti jogukba való átültetésre és alkalmazására meghatározott határidőkkel kapcsolatos kötelezettségek sérelme nélkül.

(2) A IX. melléklet A. részében felsorolt jogszabályokkal módosított 2001/80/EK irányelv 2016. január 1-től hatályát veszti a IX. melléklet B. részében felsorolt irányelvek nemzeti jogba történő átültetésére és alkalmazására vonatkozó határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségek sérelme nélkül.

(3) A hatályon kívül helyezett irányelvekre való hivatkozásokat erre az irányelvre való hivatkozásként kell értelmezni, az X. mellékletben foglalt megfelelési táblázatnak megfelelően.

82. cikk

Átmeneti rendelkezések

(1) Az I. mellékletben említett tevékenységeket végző létesítményekre, amelyeket 2013. január 7-ét megelőzően engedélyeztek, illetve amelyek üzemeltetője ezen időpont előtt nyújtott be teljes engedélykérelmet – feltéve, hogy az ilyen létesítményt legkésőbb 2014. január 7-ig helyezték üzembe – az 1.1. pont szerinti legalább 50 MW teljes névleges bemenő hőteljesítménnyel végzett tevékenységekre, az 1.2., 1.3., 1.4.a), 2.1–2.6. 3.1–3.5., 4.1–4.6. pont szerinti vegyi úton történő előállításra irányuló tevékenységekre, az 5.1. és 5.2. pont szerinti, a 2008/1/EK irányelv hatálya alá tartozó tevékenységekre, az 5.3.a)i. és ii., 5.4., 6.1.a)–b), 6.2. és 6.3., 6.4.a) és 6.4.b) pont szerinti, a 2008/1/EK irányelv hatálya alá tartozó tevékenységekre, valamint a 6.4.c) és 6.5–6.9. pontra vonatkozóan a tagállamok a 80. cikk (1) bekezdésével összhangban elfogadott törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket 2014. január 7-től alkalmazzák, a III. fejezet és az V. melléklet rendelkezéseinek kivételével.

(2) Az I. mellékletben említett tevékenységeket végző létesítményekre, amelyeket legkésőbb 2013. január 7-ig helyeztek üzembe az 1.1. pont szerinti legalább 50 MW teljes névleges bemenő hőteljesítménnyel végzett tevékenységekre, az 1.4.b), 4.1–4.6. pont szerinti biológiai úton történő előállításra irányuló tevékenységekre, az 5.1. és 5.2. pont szerinti, a 2008/1/EK irányelv hatálya alá nem tartozó tevékenységekre, az 5.3.a)iii.–v., 5.3.b), 5.5. és 5.6., 6.1.c), 6.4.b) pont szerinti, a 2008/1/EK irányelv hatálya alá nem tartozó tevékenységekre, valamint a 6.10 és 6.11. pontra vonatkozóan a tagállamok az ezzel az irányelvvel összhangban elfogadott törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket 2015. július 7-től alkalmazzák a III. és IV. fejezet és az V. és VI. melléklet kivételével.

▼B

(3) A 30. cikk (2) bekezdésében említett tüzelőberendezésekkel kapcsolatban a tagállamok a 80. cikk (1) bekezdésével összhangban elfogadott, a III. fejezetnek és az V. mellékletnek való megfelelést célzó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket 2016. január 1-jétől alkalmazzák.

(4) A 30. cikk (3) bekezdésében említett tüzelőberendezésekkel kapcsolatban a tagállamok 2013. január 7-ét követően nem alkalmazzák többé a 2001/80/EK irányelvet.

(5) Az olyan tüzelőberendezésekre, amelyek hulladék-együttégetést végeznek, a VI. melléklet 4. részének 3.1. pontját kell alkalmazni az alább megjelölt időpontig:

a) a 30. cikk (2) bekezdésében említett tüzelőberendezések esetében 2015. december 31-ig;

▼C1

b) a 30. cikk (3) bekezdésében említett tüzelőberendezések esetében 2013. január 6-ig.

▼B

(6) A VI. melléklet 4. részének 3.2. pontja alkalmazandó a hulladék-együttégető tüzelőberendezésekre:

a) 2016. január 1-jétől a 30. cikk (2) bekezdésében említett tüzelőberendezésekre;

b) 2013. január 7-től a 30. cikk (3) bekezdésében említett tüzelőberendezésekre.

(7) Az 58. cikket 2015. június 1-jétől kell alkalmazni. Mindaddig az olyan anyagokat vagy keverékeket, amelyek az anyagok és keverékek osztályozásáról, címkézéséről és csomagolásáról, a 67/548/EGK és az 1999/45/EK irányelv módosításáról és hatályon kívül helyezéséről, valamint az 1907/2006/EK rendelet módosításáról szóló, 2008. december 16-i 1272/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet szerint karcinogénnek, mutagénnek vagy reprodukciós szempontból toxikusnak minősülnek, és az illékony szerves vegyület tartalmuk miatt a H340, H350, H350i, H360D vagy H360F figyelmeztető mondatot vagy a kockázatokra utaló az R45, R46, R49, R60 vagy R61 mondatot rendelik hozzájuk, amennyire ez lehetséges a lehető legrövidebb időn belül fel kell váltani kevésbé ártalmas anyagokkal vagy keverékekkel..

(8) Az 59. cikk (5) bekezdését 2015. június 1-jétől kell alkalmazni. Mindaddig a közegészség és a környezet megóvása érdekében az olyan illékony szerves vegyületek kibocsátását, amelyekhez a H340, H350, H350i, H360D vagy H360F figyelmeztető mondatot vagy a kockázatokra utaló R45, R46, R49, R60 vagy R61 mondatot rendelik, valamint az olyan halogénezett illékony szerves vegyületek kibocsátását, amelyekhez a H341 vagy H351 figyelmeztető mondatot vagy a kockázatokra utaló R40 vagy R68 mondatot rendelik, zárt feltételek mellett kell szabályozni, amennyiben ez műszakilag és gazdaságilag megvalósítható, illetve azok nem haladhatják meg a VII. melléklet 4. részében előírt, vonatkozó kibocsátási határértékeket.

(9) A VII. melléklet 4. részének 2. pontját 2015. június 1-jétől kell alkalmazni. Mindaddig az olyan halogénezett illékony szerves vegyületek kibocsátásainál, amelyekhez a H341 vagy H351 figyelmeztető mondatot vagy az R40 vagy R68 kockázatra utaló mondatot rendelik hozzá, és ahol a H341 vagy H351 figyelmeztető mondatot vagy az R40 vagy R68 megjelölést okozó kibocsátott vegyületek összességének tömegárama nagyobb vagy egyenlő 100 g/h-val, a 20 mg/Nm^3 kibocsátási határértéknek kell megfelelni. A kibocsátási határérték az egyes vegyületek tömegének összegére vonatkozik.

▼B

83. cikk

Hatálybalépés

Ezen irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

84. cikk

Címzettek

Ezen irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

▼B

I. MELLÉKLET

A 10. cikkben említett tevékenységek kategóriái

Az alábbiakban megadott küszöbértékek általában a termelési kapacitásra vagy teljesítményre vonatkoznak. Ahol küszöbértéket feltüntető, azonos tevékenységi leírással rendelkező, több tevékenységet folytatnak ugyanabban a létesítményben, a tevékenységek kapacitása összeadódik. A hulladékgazdálkodási tevékenységek esetében ezt a számítást kell alkalmazni az 5.1., az 5.3a. és az 5.3b. pontban említett tevékenységek szintjén.

A Bizottság útmutatást határoz meg az alábbiakra vonatkozóan:

a) az ezen mellékletben leírt hulladékgazdálkodási tevékenységek és a 2008/98/EK irányelv I. és II. mellékletében leírt tevékenységek közötti kapcsolat; valamint

b) az „ipari méretű” kifejezés értelmezése az e mellékletben leírt vegyipari tevékenységek leírásával kapcsolatban.

1. Energiaipar

1.1. Tüzelőanyagok égetése legalább 50 MW teljes névleges bemenő hőteljesítménnyel rendelkező létesítményekben

1.2. Ásványolaj és gáz finomítása

1.3. Koksz előállítása

1.4. A következők gázosítása vagy cseppfolyósítása:

a) szén;

b) egyéb tüzelőanyag legalább 20 MW teljes névleges bemenő hőteljesítménnyel rendelkező létesítményekben.

2. Fémek előállítása és feldolgozása

2.1. Fémérc (beleértve a szulfidércet is) -pörkölése vagy -szinterelése

2.2. Nyersvas vagy -acél előállítása (elsődleges vagy másodlagos olvasztás), ideértve a folyamatos öntést is, 2,5 tonna/óra kapacitás felett

2.3. Vasfémek feldolgozása:

a) több mint 20 tonna nyersacél/óra kapacitású meleghengersorok tevékenysége;

b) kalapácsos kovácsműhelyek tevékenysége, ahol a kalapocsonkénti ütési energia meghaladja az 50 kJ/kalapács értéket és ahol a felhasznált hőenergia meghaladja a 20 MW-ot;

c) védő olvadékfém-bevonatok felvitele 2 tonna nyersacél/óra kapacitás felett.

2.4. Napi 20 tonnánál nagyobb termelési kapacitású vasöntödék tevékenysége

2.5. Nemvasfémek feldolgozása:

a) nemvas nyersfémek ércből, koncentrátumból vagy másodlagos nyersanyagokból kohászati, vegyi vagy elektrolitikus eljárással történő előállítása;

b) nemvasfémek, ezen belül visszanyert termékek olvasztása (ideértve az ötvözést is), valamint nemvasfémöntödék tevékenysége ólom és kadmium esetében 4 tonna/nap, egyéb nemvas fémek esetében 20 tonna/nap olvasztási kapacitás felett.

▼B

2.6. Fémek vagy műanyagok elektrolitikus vagy kémiai eljárással történő felületkezelése, amelyekben a kezelőkádak térfogata meghaladja a 30 m^3-t

3. Ásványipar

3.1. Cement, mész és magnézium-oxid előállítása:

a) cementklinker előállítása forgókemencékben 500 tonna/nap gyártókapacitás felett, vagy egyéb kemencében 50 tonna/nap gyártókapacitás felett;

b) mész előállítása kemencében 50 tonna/nap gyártókapacitás felett;

c) magnézium-oxid előállítása kemencében 50 tonna/nap gyártókapacitás felett.

3.2. Azbeszt vagy azbeszttartalmú termékek előállítása

3.3. Üveg és üvegszál előállítása 20 tonna/nap olvasztási kapacitás felett

3.4. Ásványi anyagok és ásványi szálak olvasztása 20 tonna/nap olvasztási kapacitás felett

3.5. Kerámiatermékek, különösen tetőcserép, tégla, tűzálló tégla, csempe, kőedények, porcelán égetéssel történő előállítása: 75 tonna/nap gyártási kapacitás felett és/vagy ahol a kemence kapacitása meghaladja a 4 m^3-t és abban az árusűrűség a 300 kg/m^3-t meghaladja

4. Vegyipar

Ezen rész alkalmazásában a felsorolt tevékenységi körök vonatkozásában gyártás alatt a 4.1. – 4.6. pontokban felsorolt anyagok vagy anyagcsoportok ipari méretű, vegyi vagy biológiai eljárással történő előállítását értjük

4.1. Szerves vegyi anyagok előállítása, mint például:

a) egyszerű szénhidrogének (nyílt vagy zárt szénláncú, telített vagy telítetlen, alifás vagy aromás);

b) oxigéntartalmú szénhidrogének, mint például alkoholok, aldehidek, ketonok, karbonsavak, észterek és észterkeverékek, acetátok, éterek, peroxidok és epoxigyanták;

c) kéntartalmú szénhidrogének;

d) nitrogéntartalmú szénhidrogének, mint például aminok, amidok, nitrogéntartalmú vegyületek, nitro- vagy nitrátvegyületek, nitrilek, cianátok, izocianátok;

e) foszfortartalmú szénhidrogének;

f) halogéntartalmú szénhidrogének;

g) szerves fémvegyületek;

h) műanyagok (polimerek, szintetikus szálak, cellulózalapú szálak);

i) szintetikus gumik;

▼B

j) színezékek és pigmentek;

k) felületaktív anyagok.

4.2. Szervetlen vegyi anyagok előállítása, mint például:

a) gázok, mint például ammónia, klór vagy hidrogén-klorid, fluor vagy hidrogén-fluorid, szén oxidjai, kénvegyületek, nitrogén-oxidok, hidrogén, kén-dioxid, foszgén;

b) savak, mint például krómsav, fluorsav, foszforsav, salétromsav, sósav, kénsav, óleum, kénessavak;

c) lúgok, mint például ammónium-hidroxid, kálium-hidroxid, nátrium-hidroxid;

d) sók, mint például ammónium-klorid, kálium-klorát, kálium-karbonát, nátrium-karbonát, perborát, ezüst-nitrát;

e) nemfémek, fém-oxidok vagy más szervetlen vegyületek, mint például kalcium-karbid, szilícium, szilícium-karbid.

4.3. Foszfor-, nitrogén- vagy káliumtartalmú (egyszerű vagy összetett) műtrágya előállítása

4.4. Növényvédő szerek vagy biocidek előállítása

4.5. Gyógyszeripari termékek, köztük intermedierek előállítása

4.6. Robbanószerek előállítása

5. Hulladékgazdálkodás

5.1. Veszélyes hulladékok ártalmatlanítása vagy hasznosítása 10 tonna/nap kapacitás felett, az alábbiak közül egy vagy több tevékenység szerint:

a) biológiai kezelés;

b) fizikai-kémiai kezelés;

c) elegyítés vagy keverés az 5.1. és 5.2. pontban felsorolt tevékenységek valamelyike elvégzésének előkészítése érdekében;

d) újracsomagolás az 5.1. és 5.2. pontban felsorolt tevékenységek valamelyike elvégzésének előkészítése érdekében;

e) oldószerek visszanyerése/regenerálása;

f) szervetlen anyagok újrafeldolgozása/visszanyerése a fémek vagy fémvegyületek kivételével;

g) savak vagy lúgok regenerálása;

h) szennyezéscsökkentésre használt anyagok összetevőinek visszanyerése;

i) katalizátorok összetevőinek visszanyerése;

j) olaj újrafinomítása vagy más célra történő újrahasználata;

▼B

k) felszíni feltöltés.

5.2. Hulladékok ártalmatlanítása vagy hasznosítása hulladékégető művekben vagy hulladék-együttégető művekben:

a) nem veszélyes hulladékok 3 tonna/óra kapacitás felett;

b) veszélyes hulladékok esetében, ►C1 10 tonna/nap ◄ kapacitás felett.

5.3. a) Nem veszélyes hulladékok ártalmatlanítása 50 tonna/nap kapacitás felett, az alábbiak közül egy vagy több tevékenység szerint, és a települési szennyvíz kezeléséről szóló, 1991. május 21-i 91/271/EGK tanácsi irányelv ([1]) hatálya alá tartozó tevékenységek kivételével:

i. biológiai kezelés;

ii. fizikai-kémiai kezelés;

iii. hulladék előkezelése égetés vagy együttégetés céljából;

iv. salak és hamu kezelése;

v. fémhulladék aprítóberendezésekkel történő kezelése, ideértve a hulladék elektromos és elektronikus berendezéseket, valamint az elhasználódott járműveket és azok alkatrészeit.

b) nem veszélyes hulladék hasznosítása, vagy ezekre irányuló hasznosítási és ártalmatlanítási tevékenységek együttese 75 tonna/nap kapacitás felett, az alábbiak közül egy vagy több tevékenység szerint, és a települési szennyvíz kezeléséről szóló 91/271/EGK irányelv hatálya alá tartozó tevékenységek kivételével:

i. biológiai kezelés;

ii. hulladék előkezelése égetés vagy együttégetés céljából;

iii. salak és hamu kezelése;

iv. fémhulladék aprítóberendezésekkel történő kezelése, ideértve a hulladék elektromos és elektronikus berendezéseket, valamint az elhasználódott járműveket és azok alkatrészeit.

Amennyiben az egyetlen hulladékkezelési tevékenység az anaerob lebontás, az e tevékenységre vonatkozó kapacitási küszöb napi 100 tonna.

5.4. Napi 10 tonna hulladéknál többet fogadó, vagy 25 ezer tonnánál nagyobb össz-befogadóképességű, a hulladéklerakókról szóló, 1999. április 26-i 1999/31/EK tanácsi irányelv ([2]) 2. cikkének g) pontjában meghatározott hulladéklerakók, kivéve az inert hulladékokat fogadó lerakókat.

5.5. Az 5.4. pont hatálya alá nem tartozó veszélyes hulladék átmeneti tárolása az 5.1., 5.2., 5.4. és 5.6. pontban felsorolt tevékenységek valamelyikének elvégzéséig, 50 tonna összkapacitás felett, a keletkezés helyén a begyűjtésig történő átmeneti tárolás kivételével.

([1]) HL L 135., 1991.5.30., 40. o.
([2]) HL L 182., 1999.7.16., 1. o.

▼B

5.6. Veszélyes hulladék föld alatti tárolása 50 tonna összkapacitás felett.

6. Egyéb tevékenységek

6.1. A következők gyártása ipari létesítményekben:

a) cellulóz fából vagy egyéb rostanyagból;

b) papír vagy karton 20 tonna/nap gyártási kapacitás felett;

c) az alábbi faalapú lapok közül egy vagy több: irányított szálforgács lemez (OSB), forgácslemez vagy rostlemez 600 m^3/nap gyártási kapacitás felett.

6.2. Textilszálak vagy textíliák előkészítése (mint például mosás, fehérítés, mercerezés) vagy színezése 10 tonna/nap feldolgozási kapacitás felett

6.3. Nyersbőr és irha cserzése, amennyiben a feldolgozási kapacitás meghaladja a napi 12 tonna késztermé̊ket

6.4. a) Vágóhidak tevékenysége 50 tonna vágott súly/nap kapacitás felett;

b) Élelmiszer vagy takarmány előállítását szolgáló kezelés és feldolgozás, amely nem kizárólag a csomagolásra terjed ki, a következő feldolgozott vagy feldolgozatlan alapanyagokból:

i. kizárólag állati eredetű nyersanyagok (kivéve, ha kizárólag tejet tartalmaznak) 75 tonna késztermék/nap gyártási kapacitás felett;

ii. kizárólag növényi eredetű nyersanyagok 300 tonna késztermék/nap gyártási kapacitás felett vagy 600 tonna késztermék/nap kapacitás felett, amennyiben a létesítmény egy évben legfeljebb 90 egymást követő napot meg nem haladó időtartamon át üzemel;

iii. állati és növényi eredetű nyersanyagok, kombinált és különálló termékként egyaránt, legalább az alábbi gyártókapacitás mellett:

— 75 tonna késztermék/nap, amennyiben „A” nagyobb vagy egyenlő 10-zel; vagy

— egyéb esetekben [300 - (22,5 × A)]

ahol „A” a késztermék gyártókapacitásában foglalt állati eredetű nyersanyagok arányát jelenti (tömeg százalékban).

A csomagolás nem képezi részét a késztermék össztömegének.

▼B

Az ebben az alpontban foglaltak nem alkalmazandók abban az esetben, ha a nyersanyag egyetlen összetevője a tej.

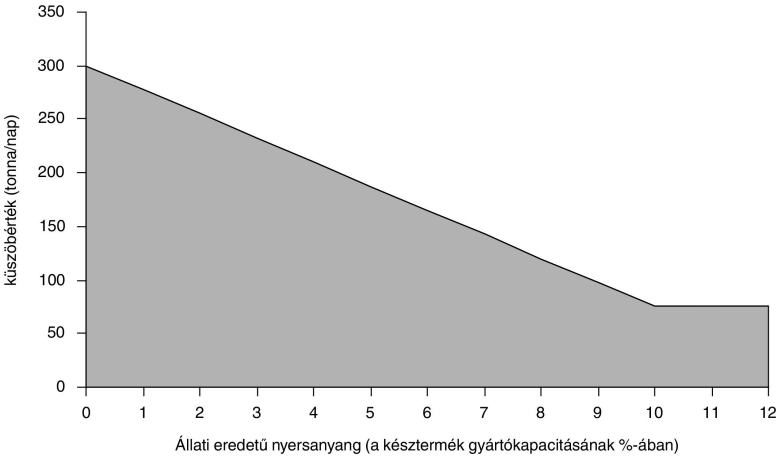

c) Kizárólag tej kezelése és feldolgozása napi 200 tonna beérkezett tejmennyiség felett (éves átlag).

6.5. Állati tetemek vagy hulladékok ártalmatlanítása vagy újrafeldolgozása 10 tonna/nap feldolgozási kapacitás felett

6.6. Baromfi vagy sertés intenzív tenyésztése:

a) több, mint 40 000 férőhellyel baromfi számára;

b) több, mint 2 000 férőhellyel (30 kg feletti) hízósertés számára; vagy

c) több, mint 750 férőhellyel tenyészkoca számára.

6.7. Anyagok, tárgyak vagy termékek felületének kezelése szerves oldószerekkel, különösen felületmegmunkálás, nyomdai mintázás, bevonatkészítés, zsírtalanítás, vízállóvá tétel, fényezés, festés, tisztítás vagy impregnálás céljából, ahol a szervesoldószer-felhasználás 150 kg/óra feletti, vagy éves szinten a 200 tonnát meghaladja.

6.8. Szén (jól kiégetett szén) vagy elektrografit előállítása égetéssel vagy grafitizálással.

6.9. A 2009/31/EK irányelv értelmében az ezen irányelv hatálya alá tartozó létesítményekből származó, geológiai tárolásra szánt CO_2-áramok leválasztása.

6.10. Faanyagok és faipari termékek vegyi anyagokkal történő tartósítása– amely nem kizárólag a fa gombás elszíneződése elleni kezelésre terjed ki – legalább 75 m^3/nap termelőkapacitással.

6.11. A 91/271/EGK irányelv hatályán kívül eső, a II. fejezetben említett létesítmény által kibocsátott szennyvíz kezelése önálló üzemeltetésben.

▼B

II. MELLÉKLET

A szennyező anyagok jegyzéke

LEVEGŐ

1. Kén-dioxid és egyéb kénvegyületek
2. Nitrogén-oxidok és egyéb nitrogénvegyületek
3. Szén-monoxid
4. Illékony szerves vegyületek
5. Fémek és fémvegyületek
6. Por és finom részecskéi
7. Azbeszt (lebegő részecskék, szálak)
8. Klór és klórvegyületek
9. Fluor és fluorvegyületek
10. Arzén és arzénvegyületek
11. Cianidok
12. Anyagok és készítmények, amelyekről bebizonyosodott, hogy karcinogén vagy mutagén tulajdonságaik vannak, vagy amelyek a levegő közvetítésével hatással lehetnek a reprodukcióra
13. Poliklórozott dibenzo-dioxinok és poliklórozott dibenzo-furánok

VÍZ

1. Szerves halogénvegyületek és anyagok, amelyek a vízi környezetben ilyen vegyületeket alkothatnak
2. Szerves foszforvegyületek
3. Szerves ónvegyületek
4. Anyagok és készítmények, amelyekről bebizonyosodott, hogy karcinogén vagy mutagén tulajdonságaik vannak, vagy amelyek a vízi környezetben vagy annak közvetítésével hatással lehetnek a reprodukcióra
5. A környezetben tartósan megmaradó szénhidrogének és a környezetben tartósan megmaradó, biológiailag felhalmozódó szerves mérgező anyagok
6. Cianidok
7. Fémek és fémvegyületek
8. Arzén és arzénvegyületek
9. Biocidek és növényvédő anyagok
10. Lebegő anyagok
11. Eutrofizációt okozó anyagok (különösen nitrátok és foszfátok)

▼B

12. Az oxigénegyensúlyra kedvezőtlenül ható anyagok (és amelyeket a BOI, KOI, stb. jellemzők segítségével mérni lehet).

13. A 2000/60/EK irányelv X. mellékletében felsorolt anyagok.

▼B

III. MELLÉKLET

Az elérhető legjobb technikák meghatározásának szempontjai

1. hulladékszegény technológiák alkalmazása;
2. kevésbé veszélyes anyagok használata;
3. a folyamatban használt és termelt anyagok, valamint adott esetben a hulladék hasznosítása és újrafeldolgozása;
4. összehasonlítható folyamatok, berendezések és üzemeltetési módszerek, amelyeket ipari méretekben sikeresen kipróbáltak;
5. műszaki fejlődés és változások a tudományos ismeretekben és felfogásban;
6. a vonatkozó kibocsátások természete, hatásai és mennyisége;
7. az új vagy meglévő létesítmények üzembe helyezési időpontjai;
8. az elérhető legjobb technika bevezetéséhez szükséges idő;
9. a folyamatban használt nyersanyagok felhasználása és azok jellemzője (beleértve a vizet is), valamint az energiahatékonyság;
10. a kibocsátások környezetre gyakorolt összes hatása és kockázata megelőzésének és minimumra csökkentésének szükségessége;
11. a balesetek megelőzésének szükségessége és azok környezetre gyakorolt következményeinek csökkentése;
12. nemzetközi közjogi szervezetek által közzétett információk.

▼B

IV. MELLÉKLET

A nyilvánosság részvétele a döntéshozatalban

1. A nyilvánosságot (közzététel vagy más alkalmas eszköz, például ha rendelkezésre áll, elektronikus média útján) a döntéshozatali eljárás kezdetén, vagy legkésőbb amint az információ ésszerű módon rendelkezésre bocsátható, tájékoztatják a következőket illetően:

   a) az engedélykérelem vagy, adott esetben, az engedély vagy az engedélyben foglalt feltételek frissítésére vonatkozó javaslat a 21. cikkel összhangban, beleértve a 12. cikk (1) bekezdésében felsorolt pontok leírását;

   b) adott esetben az a tény, hogy egy határozatot nemzeti vagy országhatáron átterjedő környezeti hatásvizsgálathoz, illetve a 26. cikkel összhangban a tagállamok közötti konzultációkhoz kell kötni;

   c) a döntéshozatalért, a releváns információk szolgáltatásáért, az észrevételek és kérdések fogadásáért felelős illetékes hatóság adatai, valamint az észrevételek vagy kérdések továbbítására vonatkozó határidők részletei;

   d) a lehetséges határozatok vagy, amennyiben készült ilyen, a határozattervezet jellege;

   e) adott esetben az engedély vagy az engedélyben foglalt feltételek frissítésére tett javaslatra vonatkozó részletek;

   f) a releváns információk rendelkezésre bocsátása idejének és helyének, vagy módjának a megjelölése;

   g) az 5. pont értelmében a nyilvánosság részvételére és a konzultációra vonatkozó intézkedések részletei.

2. A tagállamok biztosítják, hogy megfelelő időkereteken belül az érintettek rendelkezésére bocsátják a következőket:

   a) a nemzeti jogszabályokkal összhangban a főbb jelentések és javaslatok, amelyek az érintettek 1. ponttal összhangban történő tájékoztatásakor az illetékes hatóságnál vagy hatóságoknál fellelhetők;

   b) a 2003/4/EK irányelv rendelkezéseivel összhangban az 1. pontban említett információktól eltérő olyan információ, amely ezen irányelv 5. cikkével összhangban a határozat szempontjából lényeges, és amely csak akkor válik hozzáférhetővé, miután az érintetteket az 1. ponttal összhangban tájékoztatták.

3. Az érintetteknek jogában áll észrevételeiket és véleményüket a határozat meghozatala előtt az illetékes hatósághoz eljuttatni.

4. A határozatok meghozatalakor az e melléklet értelmében folytatott konzultációk eredményeit kellő mértékben figyelembe veszik.

5. A nyilvánosság tájékoztatására (például plakátok kihelyezése egy adott körzeten belül, vagy a helyi újságokban történő közzététel útján) és az érintettekkel folytatott konzultációra (például írásbeli beadványok vagy közvélemény-kutatás révén) vonatkozó részletes intézkedéseket a tagállamok határozzák meg. A különböző szakaszokra ésszerű időkereteket kell előírni, amelyek elegendő időt biztosítanak a nyilvánosság tájékoztatására, valamint az érintettek felkészülésére és a környezettel kapcsolatos döntéshozatalban történő hatékony részvételére e melléklet rendelkezéseire is figyelemmel.

▼B

V. MELLÉKLET

A tüzelőberendezésekre vonatkozó műszaki rendelkezések

1. RÉSZ

Kibocsátási határértékek a 30. cikk (2) bekezdésében említett tüzelőberendezések esetében

1. A kibocsátási határértékek kiszámításának alapja: 273,15 K hőmérséklet, 101,3 kPa nagyságú nyomás, a füstgázok vízgőztartalmának korrekciója, szilárd tüzelőanyagok esetében 6 %-os, cseppfolyós vagy gáz-halmazállapotú tüzelőanyagokkal működő, gázturbináktól és gázmotoroktól eltérő tüzelőberendezések esetében 3 %-os, gázturbinák és gázmotorok esetében pedig 15 %-os O_2-tartalom.

2. SO_2-kibocsátási határértékek (mg/Nm^3) szilárd vagy cseppfolyós tüzelőanyaggal működő tüzelőberendezések esetében, a gázturbinák és gázmotorok kivételével

Teljes névleges bemenő hőteljesítmény (MW)	Szén, lignit és egyéb szilárd tüzelőanyag	Biomassza	Tőzeg	Folyékony tüzelőanyagok
50-100	400	200	300	350
100-300	250	200	300	250
> 300	200	200	200	200

Azoknál a szilárd tüzelőanyagot égető tüzelőberendezéseknél, amelyek 2002. november 27. előtt kaptak engedélyt, vagy amelyek üzemeltetője ezen időpontot megelőzően nyújtott be teljes engedélykérelmet, feltéve, hogy a létesítményt 2003. november 27-ig üzembe helyezték, és amelyek egy ötéves időszak mozgó átlagát tekintve nem üzemelnek többet évi 1 500 üzemóránál, a SO_2-kibocsátási határérték 800 mg/Nm^3.

Azoknál a folyékony tüzelőanyagot égető tüzelőberendezéseknél, amelyek 2002. november 27. előtt kaptak engedélyt, vagy amelyek üzemeltetője ezen időpontot megelőzően nyújtott be teljes engedélykérelmet, feltéve, hogy a létesítményt 2003. november 27-ig üzembe helyezték, és amelyek egy ötéves időszak mozgó átlagát tekintve nem üzemelnek többet évi 1 500 üzemóránál, a SO_2-kibocsátási határérték az 300 MW-ot meg nem haladó teljes névleges bemenő hőteljesítményű berendezések esetében 850 mg/Nm^3, a 300 MW-ot meghaladó teljes névleges bemenő hőteljesítményű berendezések esetében pedig 400 mg/Nm^3.

A tüzelőberendezés azon részére, amely közös kéményben egy vagy több külön füstcsatornán keresztül bocsátja ki a füstgázokat, és amely egy ötéves időszak mozgó átlagát tekintve nem üzemel többet 1 500 üzemóránál, vonatkozhatnak az előző két bekezdésben a teljes tüzelőberendezés teljes névleges bemenő hőteljesítményével kapcsolatban rögzített kibocsátási határértékek. Ez esetben minden egyes ilyen füstcsatorna kibocsátását külön kell ellenőrizni.

3. Gáz-halmazállapotú tüzelőanyagot használó tüzelőberendezések SO_2-kibocsátási határértékei (mg/Nm^3), a gázturbinák és gázmotorok kivételével

Általában	35
Propán-bután	5
Alacsony fűtőértékű gázok kokszolókemencéből	400
Alacsony fűtőértékű gázok nagyolvasztóból	200

▼B

A finomítási maradékanyagok gázosításából keletkező, alacsony fűtőértékű gázokat égető azon tüzelőberendezéseknél, amelyek 2002. november 27. előtt kaptak engedélyt, vagy amelyek üzemeltetői ezen időpont előtt nyújtottak be teljes engedélykérelmet, feltéve, hogy a létesítményt 2003. november 27-ig üzembe helyezték, a SO_2-kibocsátási határérték 800 mg/Nm^3.

4. NO_x-kibocsátási határértékek (mg/Nm^3) szilárd vagy folyékony tüzelőanyaggal működő tüzelőberendezések esetében, a gázturbinák és gázmotorok kivételével

Teljes névleges bemenő hőteljesítmény (MW)	Szén, lignit és egyéb szilárd tüzelőanyag	Biomassza és tőzeg	Folyékony tüzelőanyagok
50-100	300 450 lignitpor égetése esetén	300	450
100-300	200	250	200 ([1])
> 300	200	200	150 ([1])

Megjegyzés:

([1]) A NO_x-kibocsátási határérték 450mg/Nm^3 a nyersolaj finomításából származó lepárlási és átalakítási maradékanyagoknak saját fogyasztás céljából, legfeljebb 500 MW teljes névleges bemenő hőteljesítményű olyan tüzelőberendezésekben történő elégetése tekintetében, amelyek 2002. november 27. előtt kaptak engedélyt vagy amelyek üzemeltetői ezen időpont előtt nyújtottak be teljes engedélykérelmet, feltéve, hogy a berendezést legkésőbb 2003. november 27-ig üzembe helyezték.

Az NO_x-kibocsátási határérték 450mg/Nm^3 a vegyipari létesítményeken belüli, legfeljebb 500 MW teljes névleges bemenő hőteljesítményű olyan tüzelőberendezések esetében, amelyek folyékony termelési maradékanyagot nem kereskedelmi tüzelőanyagként, saját fogyasztás céljából használnak fel, és amelyek 2002. november 27. előtt kaptak engedélyt, vagy amelyek üzemeltetői ezen időpont előtt nyújtottak be teljes engedélykérelmet, feltéve, hogy a berendezést legkésőbb 2003. november 27-ig üzembe helyezték.

Azoknál a maximum 500 MW teljes névleges bemenő hőteljesítményű, szilárd vagy folyékony tüzelőanyagot égető tüzelőberendezéseknél, amelyek 2002. november 27. előtt kaptak engedélyt, vagy amelyek üzemeltetője ezen időpont előtt nyújtott be teljes engedélykérelmet, a berendezést pedig legkésőbb 2003. november 27-ig üzembe helyezték, és amelyek egy ötéves időszak mozgó átlagát tekintve nem üzemelnek többet évi 1 500 üzemóránál, az NO_x-kibocsátási határérték 450 mg/Nm^3.

Azoknál az 500 MW-nál nagyobb teljes névleges bemenő hőteljesítményű, szilárd tüzelőanyagot égető tüzelőberendezéseknél, amelyek 1987. július 1-je előtt kaptak engedélyt, és amelyek egy ötéves időszak mozgó átlagát tekintve nem üzemelnek többet évi 1 500 üzemóránál, az NO_x-kibocsátási határérték 450 mg/Nm^3.

Azoknál az 500 MW-nál nagyobb teljes névleges bemenő hőteljesítményű, folyékony tüzelőanyagot égető tüzelőberendezéseknél, amelyek 2002. november 27. előtt kaptak engedélyt, vagy amelyek üzemeltetői ezen időpont előtt nyújtottak be teljes engedélykérelmet, a berendezést pedig legkésőbb 2003. november 27-ig üzembe helyezték, és amelyek egy ötéves időszak mozgó átlagát tekintve nem üzemelnek többet évi 1 500 üzemóránál, az NO_x-kibocsátási határérték 400 mg/Nm^3.

A tüzelőberendezés azon részére, amely közös kéményben egy vagy több külön füstcsatornán keresztül bocsátja ki a füstgázokat, és amely egy ötéves időszak mozgó átlagát tekintve nem üzemel többet évi 1 500 üzemóránál, vonatkozhatnak az előző három bekezdésben a teljes

▼B

tüzelőberendezés teljes névleges bemenő hőteljesítményével kapcsolatban rögzített kibocsátási határértékek. Ez esetben minden egyes ilyen füstcsatorna kibocsátását külön kell ellenőrizni.

5. A könnyű vagy középpárlatokat folyékony tüzelőanyagként égető gázturbináknál (a CCGT-t is beleértve) a NO_x-kibocsátási határérték 90 mg/Nm^3, a CO-kibocsátási határérték pedig 100 mg/Nm^3.

Az évi 500 üzemóránál kevesebbet üzemelő tartalék gázturbinákra nem vonatkoznak az e pontban meghatározott kibocsátási határértékek. E létesítmények üzemeltetői nyilvántartást kötelesek vezetni az üzemóra-felhasználásról.

6. NO_x-kibocsátási határértékek (mg/Nm^3) és CO-kibocsátási határértékek gáztüzelésű tüzelőberendezések esetében

	NO_x	CO
Földgázt égető tüzelőberendezések, a gázturbinák és gázmotorok kivételével	100	100
Kohógázt, kokszkemencéből származó gázt vagy finomítási maradékanyagok gázosításából származó alacsony fűtőértékű gázokat égető tüzelőberendezések a gázturbinák és gázmotorok kivételével	200 (4)	—
Egyéb gázokat égető tüzelőberendezések a gázturbinák és gázmotorok kivételével	200 (4)	—
Földgázzal (1)üzemelő gázturbinák (beleértve a CCGT-t is)	50 (2) (3)	100
Egyéb gázokkal vagy tüzelőanyagokkal üzemelő gázturbinák (beleértve a CCGT-t is)	120	—
Gázmotorok	100	100

Megjegyzések:

(1) A földgáz a természetben előforduló metán, legfeljebb 20 térfogat-százaléknyi inert és egyéb összetevővel.

(2) Az alábbi esetekben 75 mg/Nm^3, amennyiben a gázturbina ISO alapterhelési körülmények között megállapított hatásfoka:
   i. kombinált fűtő és áramtermelő rendszerekben használt gázturbina, amelynek teljes hatásfoka 75 %-nál nagyobb;
   ii. kombinált ciklusú létesítményekben használt gázturbina, amelynek teljes elektromos hatásfoka éves átlagban 55 %-nál nagyobb;
   iii. mechanikai hajtásra használt gázturbinák.

(3) Az egyik kategóriába sem tartozó, a 2. megjegyzésben említett egyszeres ciklusú gázturbinák esetében, amelyek ISO-alapterhelés mellett meghatározott hatásfoka 35 %-nál nagyobb, a kibocsátási határérték az NO_x esetében 50xη/35, ahol az „η” a gázturbina ISO-alapterhelés mellett meghatározott hatásfoka százalékban megadva.

(4) 300 mg/Nm^3 az olyan, legfeljebb 500 MW teljes névleges bemenő hőteljesítményű tüzelőberendezések esetében, amelyek 2002. november 27. előtt kaptak engedélyt vagy amelyek üzemeltetői ezen időpont előtt nyújtottak be teljes engedélykérelmet, feltéve, hogy a berendezést legkésőbb 2003. november 27-ig üzembe helyezték.

Gázturbinák esetében (beleértve a CCGT-t is) az e pontban szereplő táblázatban meghatározott NO_x- és CO-kibocsátási határértékek kizárólag 70 %-nál nagyobb terhelésre vonatkoznak.

Azoknál a gázturbináknál (beleértve a CCGT-t is), amelyek 2002. november 27. előtt kaptak engedélyt, vagy amelyek üzemeltetői ezen időpont előtt nyújtottak be teljes engedélykérelmet, a berendezést pedig legkésőbb 2003. november 27-ig üzembe helyezték, és amelyek egy ötéves időszak mozgó átlagát tekintve nem üzemelnek többet évi 1 500 üzemóránál, a NO_x-kibocsátási határérték földgáz égetése esetén 150 mg/Nm^3, egyéb gázok vagy folyékony tüzelőanyagok égetése esetén pedig 200 mg/Nm^3.

▼B

A tüzelőberendezés azon részére, amely közös kéményben egy vagy több külön füstcsatornán keresztül bocsátja ki a füstgázokat, és amely egy ötéves időszak mozgó átlagát tekintve nem működik többet évi 1 500 üzemóránál, vonatkozhatnak az előző bekezdésben a teljes tüzelőberendezés teljes névleges bemenő hőteljesítményével kapcsolatban rögzített kibocsátási határértékek. Ez esetben minden egyes ilyen füstcsatorna kibocsátását külön kell ellenőrizni.

Az évi 500 üzemóránál kevesebbet üzemelő tartalék gázturbinákra és gázmotorokra az ebben a pontban meghatározott kibocsátási határértékek nem vonatkoznak. E létesítmények üzemeltetői nyilvántartást kötelesek vezetni az üzemóra-felhasználásról.

7. Porkibocsátási határértékek (mg/Nm^3) szilárd vagy folyékony tüzelőanyaggal működő tüzelőberendezések esetében, a gázturbinák és gázmotorok kivételével

Teljes névleges bemenő hőteljesítmény (MW)	Szén, lignit és egyéb szilárd tüzelőanyag	Biomassza és tőzeg	Folyékony üzemanyagok ([1])
50-100	30	30	30
100-300	25	20	25
> 300	20	20	20

Megjegyzés:

([1]) A porkibocsátási határérték 50mg/Nm^3 a nyersolaj finomításából származó lepárlási és átalakítási maradékanyagoknak saját fogyasztás céljából olyan tüzelőberendezésekben történő elégetése tekintetében, amelyek 2002. november 27. előtt kaptak engedélyt vagy amelyek üzemeltetői ezen időpont előtt nyújtottak be teljes engedélykérelmet, feltéve, hogy a berendezést legkésőbb 2003. november 27-ig üzembe helyezték.

8. Porkibocsátási határértékek (mg/Nm^3) gáz-halmazállapotú tüzelőanyaggal működő tüzelőberendezések esetében, a gázturbinák és gázmotorok kivételével

Általában	5
Kohógáz	10
Az acélipar által előállított, máshol felhasználható gázok	30

2. RÉSZ

Kibocsátási határértékek a 30. cikk (3) bekezdésében említett tüzelőberendezések esetében

1. A kibocsátási határértékek kiszámításának alapja: 273,15 K hőmérséklet, 101,3 kPa nagyságú nyomás, a füstgázok vízgőztartalmának korrekciója, szilárd tüzelőanyagok esetében 6 %-os, cseppfolyós vagy gáz-halmazállapotú tüzelőanyagokkal működő, gázturbináktól vagy gázmotoroktól eltérő tüzelőberendezések esetében 3 %-os, gázturbinák és gázmotorok esetében pedig 15 %-os O_2-tartalom.

Kiegészítő tüzelésű, kombinált ciklusú gázturbinák esetében az O_2-tartalmat az illetékes hatóság határozza meg, figyelembe véve a kérdéses létesítmény sajátos jellemzőit.

2. SO_2-kibocsátási határértékek (mg/Nm^3) szilárd vagy cseppfolyós tüzelőanyaggal működő tüzelőberendezések esetében, a gázturbinák és gázmotorok kivételével

▼B

Teljes névleges bemenő hőteljesítmény (MW)	Szén, lignit és egyéb szilárd tüzelőanyag	Biomassza	Tőzeg	Folyékony tüzelőanyagok
50-100	400	200	300	350
100-300	200	200	300 Fluidágyas tüzelés esetén 250	200
> 300	150 Keringtetett vagy nyomás alatti fluidágyas tüzelés esetén 200	150	150 Fluidágyas tüzelés esetén 200	150

3. Gáz-halmazállapotú tüzelőanyagot használó tüzelőberendezések SO_2-kibocsátási határértékei (mg/Nm^3), a gázturbinák és gázmotorok kivételével

Általában	35
Propán-bután	5
Alacsony fűtőértékű gázok kokszolókemencéből	400
Alacsony fűtőértékű gázok nagyolvasztóból	200

4. NO_x-kibocsátási határértékek (mg/Nm^3) szilárd vagy folyékony tüzelőanyaggal működő tüzelőberendezések esetében, a gázturbinák és gázmotorok kivételével

Teljes névleges bemenő hőteljesítmény (MW)	Szén, lignit és egyéb szilárd tüzelőanyag	Biomassza és tőzeg	Folyékony tüzelőanyagok
50-100	300 400 lignitpor égetése esetén	250	300
100-300	200	200	150
> 300	150 200 lignitpor égetése esetén	150	100

5. A könnyű vagy középpárlatokat folyékony tüzelőanyagként égető gázturbináknál (beleértve a CCGT-t is) a NO_x-kibocsátási határérték 50 mg/Nm^3, a CO-kibocsátási határérték pedig 100 mg/Nm^3.

Az évi 500 üzemóránál kevesebbet üzemelő tartalék gázturbinákra nem vonatkoznak az e pontban meghatározott kibocsátási határértékek. E létesítmények üzemeltetői nyilvántartást kötelesek vezetni az üzemóra-felhasználásról.

6. NO_x-kibocsátási határértékek (mg/Nm^3) és CO-kibocsátási határértékek gáztüzelésű tüzelőberendezések esetében

	NO_x	CO
Gázturbináktól és gázmotoroktól eltérő tüzelőberendezések	100	100
Gázturbinák (CCGT is beleértve)	50 (1)	100
Gázmotorok	75	100

Megjegyzés:

(1) Egyszeres ciklusú gázturbinák esetében, amelyek – ISO-alapterhelés mellett meghatározott – hatásfoka 35 %-nál nagyobb, a NO_x-kibocsátási határérték $50x\eta/35$, ahol az „η” a gázturbina ISO-alapterhelés mellett meghatározott hatásfoka százalékban megadva.

▼B

Gázturbinák esetében (beleértve a CCGT-t is) az e pontban meghatározott NO_x- és CO-kibocsátási határértékek kizárólag 70 %-nál nagyobb terhelésre vonatkoznak.

Az évi 500 üzemóránál kevesebbet üzemelő tartalék gázturbinákra és gázmotorokra az ebben a pontban meghatározott kibocsátási határértékek nem vonatkoznak. E létesítmények üzemeltetői nyilvántartást kötelesek vezetni az üzemóra-felhasználásról.

7. Porkibocsátási határértékek (mg/Nm^3) szilárd vagy folyékony tüzelőanyaggal működő tüzelőberendezések esetében, a gázturbinák és gázmotorok kivételével

Teljes névleges bemenő hőteljesítmény (MW)	
50- 300	20
> 300	10 biomassza és tőzeg esetében 20

8. Porkibocsátási határértékek (mg/Nm^3) gáz-halmazállapotú tüzelőanyaggal működő tüzelőberendezések esetében, a gázturbinák és gázmotorok kivételével

Általában	5
Kohógáz	10
Az acélipar által előállított, máshol felhasználható gázok	30

3. RÉSZ

A kibocsátások monitoringja

1. Az egyes, legalább 100 MW teljes névleges bemenő hőteljesítményű tüzelőberendezés füstgázainak SO_2-, NO_x- és porkoncentrációját folyamatosan mérni kell.

A gáz-halmazállapotú tüzelőanyagokat égető, legalább 100 MW teljes névleges bemenő hőteljesítményű tüzelőberendezések füstgázainak CO-koncentrációját folyamatosan mérni kell.

2. Az illetékes hatóság az alábbi esetekben eltekinthet az 1. pontban említett, kötelezően előírt folyamatos méréstől:

a) a 10 000 üzemóránál rövidebb élettartamú tüzelőberendezések esetében;

b) földgázt égető tüzelőberendezésekből származó SO_2 és por esetében;

c) ismert kéntartalmú olajat égető tüzelőberendezésekből származó SO_2 esetében, amennyiben nincsen füstgáz-kénmentesítő berendezés;

d) biomasszát égető tüzelőberendezésekből származó SO_2 esetében, amennyiben az üzemeltető bizonyítani tudja, hogy a SO_2-kibocsátás semmilyen körülmények között sem lehet magasabb az előírt kibocsátási határértékeknél.

3. Amennyiben a folyamatos mérés nem kötelező, hathavonta legalább egyszer kötelesek a SO_2, az NO_x, a por és – gáztüzelésű tüzelőberendezések esetében – a CO koncentrációjára vonatkozó méréseket végezni.

▼B

4. A szén- vagy lignittüzelésű tüzelőberendezések füstgázaiban évente legalább egy alkalommal mérni kell a kibocsátott higany összmennyiségét.

5. A 3. pontban említett SO_2- és NO_x-mérés alternatívájaként az illetékes hatóság által ellenőrzött és jóváhagyott egyéb eljárások is alkalmazhatók a SO_2- és NO_x-kibocsátás meghatározására. Az ilyen eljárások a CEN-szabványokat alkalmazzák, illetve amennyiben CEN-szabványok nem állnak rendelkezésre, olyan ISO-, országos vagy egyéb nemzetközi szabványokat kell figyelembe venni, amelyek az adatszolgáltatást ezzel tudományos szempontból egyenértékű minőségben tudják biztosítani.

6. Az illetékes hatóságot tájékoztatni kell a felhasznált tüzelőanyag típusának, illetve a létesítmény üzemeltetésének jelentős változásairól. Az illetékes hatóság határozza meg, hogy az 1-4. pontban megállapított ellenőrzési követelmények ezt követően megfelelőek-e, vagy kiigazításra szorulnak.

7. Az 1. ponttal összhangban végzett folyamatos mérések kiterjednek a füstgázok oxigéntartalmának, hőmérsékletének, nyomásának és vízgőztartalmának mérésére is. A füstgázok vízgőztartalmának folyamatos mérése nem szükséges, feltéve, hogy a mintául szolgáló füstgázt a kibocsátás elemzését megelőzően szárították.

8. A vonatkozó szennyező anyagok mintavételezését és elemzését, a folyamatparaméterek mérését, valamint az automatikus mérési rendszerek minőségbiztosítását és azok kalibrálására szolgáló referenciaméréseket a CEN-szabványokkal összhangban végzik. Amennyiben nem áll rendelkezésre megfelelő CEN-szabvány, olyan ISO-s, országos vagy egyéb nemzetközi szabványokat kell figyelembe venni, amelyek az adatszolgáltatást ezzel tudományos szempontból egyenértékű minőségben tudják biztosítani.

   Az automatikus mérési rendszereket a referencia-módszerekkel végzett párhuzamos mérésekkel évente legalább egyszer ellenőrizni kell.

   Az üzemeltető értesíti az illetékes hatóságot az automatikus mérési rendszerek ellenőrzésének eredményéről.

9. A kibocsátási határértékek szintjén egy egyszeri mérési eredmény 95 %-os konfidencia intervallum értékei nem haladhatják meg a kibocsátási határértékek alábbi százalékos értékeit:

Szén-monoxid	10 %
Kén-dioxid	20 %
Nitrogén-oxidok	20 %
Por	30 %

10. Az érvényesített óránkénti és napi átlagértékeket az érvényes óránkénti átlagértékekből határozzák meg, a 9. pontban meghatározott konfidencia-intervallum értékének levonását követően.

    Bármelyik nap, amikor háromnál több óránkénti átlagérték érvénytelen az automatikus mérési rendszer hibája vagy karbantartása miatt, érvénytelenítésre kerül. Amennyiben egy év során ilyen okból tíznél több napot érvénytelenítenek, az illetékes hatóság az üzemeltető számára az automatikus mérési rendszer megbízhatóságának növelését célzó intézkedéseket ír elő.

11. Azon berendezések esetében, amelyeknek be kell tartaniuk a 31. cikkben említett kéntelenítési arányokat, a tüzelőberendezésben égetett tüzelőanyag kéntartalmát is rendszeresen ellenőrizni kell. Az illetékes hatóságokat tájékoztatni kell a tüzelőanyag típusát érintő érdemi változásokról.

▼B

4. RÉSZ

A kibocsátási határértékek betartásának megfelelőségi vizsgálata

1. Folyamatos mérés esetén az 1–2. részben meghatározott kibocsátási határértékek abban az esetben tekintendők teljesítettnek, ha az üzemórákra vonatkoztatott mérési eredmények szerint egy naptári éven belül az alábbi feltételek mindegyike teljesült:

a) egyetlen érvényesített havi átlagérték sem haladja meg az 1–2. részben foglalt vonatkozó kibocsátási határértékeket;

b) egyetlen érvényesített napi átlagérték sem haladja meg az 1–2. részben foglalt vonatkozó kibocsátási határértékek 110 %-át;

c) kizárólag szénnel működő kazánokból álló, 50 MW alatti teljes névleges bemenő hőteljesítménnyel rendelkező tüzelőberendezések esetében egyetlen érvényesített napi átlagérték sem haladja meg az 1–2. részben foglalt vonatkozó kibocsátási határértékek 150 %-át;

d) az érvényesített, órás átlagértékek 95 %-a az év folyamán nem haladja meg az 1–2. részben foglalt vonatkozó kibocsátási határértékek 200 %-át.

Az érvényesített átlagérték meghatározása a 3. rész 10. pontja alapján történik.

Az átlagos kibocsátási határértékek kiszámításakor nem kell figyelembe venni a 30. cikk (5) és (6) bekezdésében és a 37. cikkben foglalt időszakok alatt, valamint az indítási és a leállítási időszakban végzett méréseket.

2. Ahol nem kötelező a folyamatos mérés, az 1–2. részben meghatározott kibocsátási határértékek abban az esetben tekintendők teljesítettnek, ha az egyes méréssorozatok vagy az illetékes hatóságok által megállapított szabályoknak megfelelően meghatározott egyéb eljárások eredményei nem lépik túl a kibocsátási határértékeket.

5. RÉSZ

Minimális kéntelenítési arányok

1. A 30. cikk (2) bekezdésében említett tüzelőberendezésekre vonatkozó minimális kéntelenítési arányok

Teljes névleges bemenő hőteljesítmény (MW)	Minimális kéntelenítési arány	
	A 2002. november 27-ét megelőzően engedélyezett berendezések, vagy olyan berendezések, amelyek üzemeltetője ezen időpont előtt nyújtott be teljes engedélykérelmet, feltéve, hogy a berendezést 2003. november 27-ig üzembe helyezték	Egyéb berendezések
50-100	80 %	92 %
100-300	90 %	92 %
> 300	96 % ([1])	96 %

Megjegyzés:

([1]) Az olajpalát égető tüzelőberendezések esetében a minimális kéntelenítési arány 95 %.

▼B

2. A 30. cikk (3) bekezdésében említett tüzelőberendezésekre vonatkozó minimális kéntelenítési arányok

Teljes névleges bemenő hőteljesítmény (MW)	Minimális kéntelenítési arány
50-100	93 %
100-300	93 %
> 300	97 %

6. RÉSZ

A kéntelenítési arány teljesítése

Az e melléklet 5. részében megállapított minimális kéntelenítési arányokat havi átlagos határértékként kell alkalmazni.

7. RÉSZ

Átlagos kibocsátási határértékek finomítón belül működő, vegyes tüzelésű tüzelőberendezéseknél

Kőolaj-finomítókban működő, a nyersolaj finomításából származó lepárlási és átalakítási maradékanyagokat önmagukban vagy más tüzelőanyagokkal együtt, saját fogyasztás céljából égető, vegyes tüzelésű tüzelőberendezéseknél – gázturbinák és gázmotorok kivételével – az átlagos SO_2-kibocsátási határérték (mg/Nm^3) a következő:

a) olyan tüzelőberendezéseknél, amelyek 2002. november 27. előtt kaptak engedélyt vagy amelyek üzemeltetője ezen időpont előtt nyújtott be teljes engedélykérelmet, feltéve, hogy a berendezést legkésőbb 2003. november 27-ig üzembe helyezték: 1 000 mg/Nm^3;

b) egyéb tüzelőberendezéseknél: 600 mg/Nm^3.

Ezek a kibocsátási határértékek 273,15 K hőmérsékleten, 101,3 kPa nyomáson, a füstgázok vízgőztartalom miatti korrekcióját követően számítandók, szilárd tüzelőanyagok esetében 6 %-os, cseppfolyós vagy gáz-halmazállapotú tüzelőanyagok esetében 3 %-os O_2-tartalommal.

▼B

VI. MELLÉKLET

A hulladékégetőkre és hulladék-együttégetőkre vonatkozó műszaki rendelkezések

1. RÉSZ

Fogalommeghatározások

Ezen melléklet alkalmazásában:

a) „meglévő hulladékégető mű”: olyan hulladékégető mű:

i. amely 2002. december 28. előtt már üzemelt és a vonatkozó uniós jogszabályok szerinti engedéllyel rendelkezett;

ii. amely hulladék égetésére a vonatkozó uniós jogszabályok szerint 2002. december 28. előtt kiadott engedéllyel rendelkezett, illetve ezen időpont előtt lett nyilvántartásba véve, feltéve, hogy az üzemet legkésőbb 2003. december 28-án üzembe helyezték;

iii. amely az illetékes hatóság megítélése szerint 2002. december 28. előtt teljes körű engedélyezési eljárás hatálya alá tartozott, feltéve, hogy az üzemet legkésőbb 2004. december 28-án üzembe helyezték;

b) „új hulladékégető mű”: minden olyan hulladékégető mű, amely nem tartozik az a) pont hatálya alá.

2. RÉSZ

Egyenérték-tényezők a dibenzo-p-dioxinokra és dibenzofuránokra

A dioxinok és furánok összes koncentrációjának meghatározásához az alábbi dibenzo-p-dioxinok és dibenzofuránok tömegkoncentrációját kell az összesítés előtt az alábbi felsorolt egyenérték-tényezőkkel megszorozni:

	Toxicitási egyenérték-tényező
2,3,7,8 – Tetraklór-dibenzo-dioxin (TCDD)	1
1,2,3,7,8 – Pentaklór-dibenzo-dioxin (PeCDD)	0,5
1,2,3,4,7,8 – Hexaklór-dibenzo-dioxin (HxCDD)	0,1
1,2,3,6,7,8 – Hexaklór-dibenzo-dioxin (HxCDD)	0,1
1,2,3,7,8,9 – Hexaklór-dibenzo-dioxin (HxCDD)	0,1
1,2,3,4,6,7,8 – Heptaklór-dibenzo-dioxin (HpCDD)	0,01
Oktaklór-dibenzo-dioxin (OCDD)	0,001
2,3,7,8 – Tetraklór-dibenzo-furán (TCDF)	0,1
2,3,4,7,8 – Pentaklór-dibenzo-furán (PeCDF)	0,5
1,2,3,7,8 – Pentaklór-dibenzo-furán (PeCDF)	0,05
1,2,3,4,7,8 – Hexaklór-dibenzo-furán (HxCDF)	0,1
1,2,3,6,7,8 – Hexaklór-dibenzo-furán (HxCDF)	0,1
1,2,3,7,8,9 – Hexaklór-dibenzo-furán (HxCDF)	0,1
2,3,4,6,7,8 – Hexaklór-dibenzo-furán (HxCDF)	0,1
1,2,3,4,6,7,8 – Heptaklór-dibenzo-furán (HpCDF)	0,01
1,2,3,4,7,8,9 – Heptaklór-dibenzo-furán (HpCDF)	0,01
Oktaklór-dibenzo-furán (OCDF)	0,001

▼B

3. RÉSZ

Légszennyező anyagok kibocsátási határértékei hulladékégető művek esetében

1. A kibocsátási határértékek kiszámításának alapja: 273,15 K hőmérséklet, 101,3 kPa nagyságú nyomás, és a füstgázok vízgőztartalmának korrekciója.

Ezek a feltételek füstgáz esetében 11 %-os oxigéntartalomra vonatkoznak, míg a 2008/98/EK irányelv 3. cikkének 3. pontja szerint meghatározott ásványi hulladékolajok égetése nyomán felszabaduló füstgázoknál, valamint a 6. rész 2.7. pontjában foglalt esetekben 3 %-os oxigéntartalom mellett érvényesek.

1.1. A kibocsátási határértékek napi átlagai az alábbi szennyező anyagok esetében (mg/Nm^3)

Összes szilárd anyag	10
Gáz- és gőznemű szerves anyagok az összes szerves szén mennyiségében kifejezve (TOC)	10
Sósav (HCl)	10
Hidrogén-fluorid (HF)	1
Kén-dioxid (SO_2)	50
NO_2-ban kifejezett összes nitrogén-monoxid (NO) és nitrogén-dioxid (NO_2) meglévő hulladékégető művekre, amelyek névleges kapacitása az óránként hat tonnát meghaladja, vagy új hulladékégető művekre	200
NO_2-ban kifejezett összes nitrogén-monoxid (NO) és nitrogén-dioxid (NO_2) meglévő hulladékégető művekre, amelyek névleges kapacitása óránként legfeljebb hat tonna	400

1.2. A kibocsátási határértékek félórás átlagai az alábbi szennyező anyagok esetében (mg/Nm^3)

	(100 %) A	(97 %) B
Összes szilárd anyag	30	10
Gáz- és gőznemű szerves anyagok az összes szerves szén mennyiségében kifejezve (TOC)	20	10
Sósav (HCl)	60	10
Hidrogén-fluorid (HF)	4	2
Kén-dioxid (SO_2)	200	50
NO_2-ban kifejezett összes nitrogén-monoxid (NO) és nitrogén-dioxid (NO_2) meglévő hulladékégető művekre, amelyek névleges kapacitása az óránként hat tonnát meghaladja, vagy új hulladékégető művekre	400	200

1.3. Átlagos kibocsátási határértékek (mg/Nm^3) az alábbi nehézfémek esetében legalább harmincperces, de legfeljebb nyolcórás mintavételi időszak alatt

Kadmium és vegyületei kadmiumban kifejezve (Cd)	Összesen: 0,05
Tallium és vegyületei talliumban kifejezve (Tl)	
Higany és vegyületei higanyban kifejezve (Hg)	0,05

▼B

Antimon és vegyületei antimonban kifejezve (Sb)	Összesen: 0,5
Arzén és vegyületei arzénban kifejezve (As)	
Ólom és vegyületei ólomban kifejezve (Pb)	
Króm és vegyületei krómban kifejezve (Cr)	
Kobalt és vegyületei kobaltban kifejezve (Co)	
Réz és vegyületei rézben kifejezve (Cu)	
Mangán és vegyületei mangánban kifejezve (Mn)	
Nikkel és vegyületei nikkelben kifejezve (Ni)	
Vanádium és vegyületei vanádiumban kifejezve (V)	

Ezek az átlagértékek a megfelelő nehézfém-kibocsátás gáz- és gőznemű formáira, valamint azok vegyületeire is vonatkoznak.

1.4. Átlagos kibocsátási határértékek (ng/Nm^3) dioxin és furán esetében legalább hatórás, de legfeljebb nyolcórás mintavételi időszak alatt. A kibocsátási határérték a dioxin és furán a 2. rész szerint kiszámított teljes koncentrációjára vonatkozik.

Dioxinok és furánok	0,1

1.5. A szén-monoxid (CO) kibocsátására vonatkozó határértékek (mg/Nm^3) füstgázokban:

a) napi átlagértékként 50;

b) félórás átlagértékként 100;

c) tízperces átlagértékként 150.

Az illetékes hatóságok engedélyezhetik a mentességet az ebben a pontban meghatározott kibocsátási határértékek teljesítése alól a fluidágyas technológiát alkalmazó hulladékégető művek esetében azzal a feltétellel, hogy az engedélyben szereplő kibocsátási határérték szén-monoxidra (CO) egyórás átlagos érték formájában nem haladja meg a 100 mg/Nm^3-t.

2. Kibocsátási határértékek a 46. cikk (6) bekezdésében és a 47. cikkben ismertetett viszonyok mellett.

A hulladékégető mű által a levegőbe kibocsátott légszennyező anyag összes szilárdanyag-koncentrációja semmilyen körülmények között nem haladhatja meg a félórás átlagértékben kifejezett 150 mg/Nm^3 mértéket. A TOC-ra és a szén-monoxidra érvényes, az 1.2. és az 1.5.b) pontban meghatározott kibocsátási határértékek sem léphetők túl.

3. Az ebben a részben szereplő kivételekre vonatkozóan a tagállamok szabályokat állapíthatnak meg.

▼B

4. RÉSZ

Légszennyezési kibocsátási határértékek meghatározása hulladék együttégetése esetén

1. Minden esetben, amikor az ebben a részben szereplő táblázatban nincs meghatározva egy bizonyos teljes „C” kibocsátási határérték, a következő képletet (keverési szabályt) kell alkalmazni.

A füstgázban a hulladék együttégetéséből eredő minden egyes szennyező anyagra, valamint a CO-kibocsátásra vonatkozó kibocsátási határértéket az alábbiak szerint kell kiszámítani:

▼C1

$$\frac{V_{hulladék} \times C_{hulladék} + V_{tech} \times C_{tech}}{V_{hulladék} + V_{tech}} = C$$

▼B

$V_{hulladék}$: kizárólag a hulladék égetéséből származó füstgázok térfogatárama a működési engedélyben meghatározott legalacsonyabb fűtőértékkel rendelkező hulladék alapján számolva és az ebben az irányelvben szabályozott feltételekre szabványosítva (az angol nyelvi változatban és a fenti képletben: V_{waste})

Amennyiben a veszélyes hulladék égetéséből származó hő az üzemben keletkező hő kevesebb mint 10 %-át teszi ki, a $V_{hulladék}$ értékét egy elvi hulladékmennyiségből kell kiszámítani, melynek elégetése a hőfelszabadulás 10 %-át tenné ki ismert összes hőkibocsátás esetén.

$C_{hulladék}$: a 3. részben a hulladékégető művekre meghatározott kibocsátási határértékek (az angol nyelvi változatban és a fenti képletben: C_{waste})

V_{tech}: az üzemi folyamat során felszabaduló füstgáz térfogatárama, ideértve az üzemben rendszerint használt engedélyezett tüzelőanyagok égését is (kivéve a hulladékot), amelyet annak az oxigéntartalomnak az alapján kell meghatározni, amelynél az uniós és nemzeti jogszabályok értelmében az égést szabványosítani kell (az angol nyelvi változatban és a fenti képletben: V_{proc}). Abban az esetben, ha ilyen üzemekre nem léteznek jogszabályok, a füstgázok tényleges oxigéntartalmát kell a folyamathoz feltétlenül szükséges levegőn túlmenően hígítás nélkül használni.

C_{tech}: az ebben a részben ismertetett, bizonyos ipari tevékenységekre érvényes kibocsátási határértékek, illetőleg ilyen határértékek hiányában a kibocsátási határértékek olyan üzemek füstgázában, amelyek megfelelnek az ilyen jellegű üzemekben rendes esetben engedélyezett tüzelőanyagok égetésekor (hulladék nélkül) a nemzeti jogszabályokban, törvényekben és adminisztratív rendelkezésekben szereplő előírásoknak (az angol nyelvi változatban és a fenti képletben: C_{proc}). Ilyen rendelkezések hiányában az engedélyben meghatározott kibocsátási határértékeket kell használni. Amennyiben az engedélyben sem szerepel határérték, a tényleges tömegkoncentrációt kell alkalmazni.

C: összkibocsátási határérték az ebben a részben meghatározott oxigéntartalom mellett bizonyos ipari tevékenységekre és bizonyos szennyező anyagokra meghatározott módon vagy ilyen értékek hiányában az irányelv megfelelő mellékleteiben meghatározott kibocsátási határértékeket felváltó összkibocsátási határértékek. A szabványosításhoz szükséges oxigéntartalmat helyettesítő összes oxigéntartalmat a fenti tartalom alapján a parciális térfogatokat figyelembe véve kell kiszámítani.

▼B

A kibocsátási határértékek kiszámítását 273,15 K hőmérséklet és 101,3 kPa nagyságú nyomás figyelembevételével, valamint a füstgázok vízgőztartalom miatti korrekcióját követően végzik.

Az ebben a részben szereplő kivételekre vonatkozóan a tagállamok szabályokat állapíthatnak meg.

2. Hulladék együttégetését végző cementégető kemencékre vonatkozó külön rendelkezések

2.1. A 2.2. és a 2.3. pontban meghatározott kibocsátási határértékek az összes szilárd anyag, a HCl, a HF, az NO_x, az SO_2 és a TOC esetében (folyamatos mérés mellett) napi átlagértékként, nehézfémek esetében pedig legalább harmincperces, de legfeljebb nyolcórás, dioxinok és furánok esetében legalább hatórás, de legfeljebb nyolcórás mintavételi időszakban mért átlagértékként értendők.

Az összes érték szabványosítási alapfeltétele: 10 % oxigéntartalom.

Félóránkénti átlagértékekre csak a napi átlagértékek kiszámításakor lesz szükség.

2.2. C – összkibocsátási határértékek (mg/Nm^3, a dioxinok és furánok kivételével) az alábbi szennyező anyagok esetében

Szennyező anyag	C
Összes szilárd anyag	30
HCl	10
HF	1
NO_x	500 ([1])
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5
Dioxinok és furánok (ng/Nm^3)	0,1

([1]) 2016. január 1-jéig az illetékes hatóság eltérést engedélyezhet a NO_x kibocsátási határértéktől a Lepol-kemencék és a hosszú forgókemencék esetében, feltéve, hogy az engedély a NO_x tekintetében legfeljebb 800 mg/Nm^3 teljes kibocsátási határértéket ír elő.

2.3. C – összkibocsátási határértékek (mg/Nm^3) az SO_2 és a TOC vonatkozásában

Szennyező anyag	C
SO_2	50
TOC	10

Az illetékes hatóság engedélyezheti az eltérést a fenti pontban meghatározott kibocsátási határértékektől olyan esetekben, amikor a TOC és az SO_2 nem hulladék-együttégetésből származik.

2.4. C – összkibocsátási határértékek a CO vonatkozásában

Az illetékes hatóság kibocsátási határértékeket állapíthat meg a CO-ra vonatkozóan.

▼B

3. Hulladék együttégetésével foglalkozó tüzelő-berendezésekre vonatkozó külön rendelkezések

3.1. C_{tech} napi átlagértékekben kifejezve (mg/Nm^3), a 82. cikk (5) bekezdésében meghatározott időpontig terjedő hatállyal

A tüzelő-berendezések teljes névleges bemenő hőteljesítményének meghatározásakor a 29. cikkben foglalt összevonási rendelkezések alkalmazandók. Félóránkénti átlagértékekre csak a napi átlagértékek kiszámításakor lesz szükség.

A szilárd tüzelőanyagokra vonatkoztatott C_{tech} (O_2 tartalom 6 %), a biomassza kivételével:

Szennyező anyag	< 50 MWth	50-100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
SO_2	—	850	200	200
NO_x	—	400	200	200
Por	50	50	30	30

A biomasszára érvényes C_{tech}-érték (O_2 tartalom 6 %):

Szennyező anyag	< 50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
SO_2	—	200	200	200
NO_x	—	350	300	200
Por	50	50	30	30

A folyékony tüzelőanyagra érvényes C_{tech}-érték (O_2 tartalom 3 %):

Szennyező anyag	< 50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
SO_2	—	850	400–200 (lineáris csökkenés 100 és 300 MWth között)	200
NO_x	—	400	200	200
Por	50	50	30	30

3.2. C_{tech} napi átlagértékként megadva (mg/Nm^3), a 82. cikk (6) bekezdésében meghatározott időponttól kezdődő hatállyal

A tüzelő-berendezések teljes névleges bemenő hőteljesítményének meghatározásakor a 29. cikkben foglalt összevonási rendelkezések alkalmazandók. Félóránkénti átlagértékekre csak a napi átlagértékek kiszámításakor lesz szükség.

3.2.1. C_{tech} a 30. cikk (2) bekezdésében említett tüzelő-berendezések esetében, gázturbinák és gázmotorok kivételével

A szilárd tüzelőanyagokra vonatkoztatott C_{tech} (O_2 tartalom 6 %), a biomassza kivételével:

Szennyező anyag	< 50 MWth	50-100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
SO_2	—	400 tőzegre: 300	200	200

▼B

Szennyező anyag	< 50 MWth	50-100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
NO_x	—	300 lignitporra: 400	200	200
Por	50	30	25 tőzegre: 20	20

C_{tech} a biomasszára vonatkoztatva (O_2 tartalom 6 %):

Szennyező anyag	< 50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
SO_2	—	200	200	200
NO_x	—	300	250	200
Por	50	30	20	20

C_{tech} folyékony tüzelőanyagra vonatkoztatva (O_2 tartalom 3 %):

Szennyező anyag	< 50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
SO_2	—	350	250	200
NO_x	—	400	200	150
Por	50	30	25	20

3.2.2. C_{tech} a 30. cikk (3) bekezdésében említett tüzelő-berendezések esetében, gázturbinák és gázmotorok kivételével

A szilárd tüzelőanyagokra vonatkoztatott C_{tech} (O_2 tartalom 6 %), a biomassza kivételével:

Szennyező anyag	< 50 MWth	50-100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
SO_2	—	400 tőzegre: 300	200 tőzegre: 300, a fluidágyas tüzelés kivételével, ahol: 250	150 keringtetett vagy nyomás alatti fluidágyas tüzelésnél, illetve tőzegégetés esetén az összes fluidágyas tüzelésnél: 200
NO_x	—	300 tőzegre: 250	200	150 lignitpor tüzelésekor: 200
Por	50	20	20	10 tőzegre: 20

C_{tech} biomasszára vonatkoztatva (O_2 tartalom 6 %):

Szennyező anyag	< 50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
SO_2	—	200	200	150
NO_x	—	250	200	150
Por	50	20	20	20

▼B

C_{tech} folyékony tüzelőanyagra vonatkoztatva (O_2 tartalom 3 %):

Szennyező anyag	< 50 MWth	50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
SO_2	—	350	200	150
NO_x	—	300	150	100
Por	50	20	20	10

3.3. C – összkibocsátási határérték nehézfémek (mg/Nm^3) esetében legalább harmincperces, de legfeljebb nyolcórás mintavételi időszak alatti átlagértékként kifejezve (szilárd tüzelőanyagoknál 6 %-os O_2-tartalomnál, folyékony tüzelőanyagoknál pedig 3 %-os O_2-tartalomnál)

Szennyező anyag	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5

3.4. C – összkibocsátási határérték (ng/Nm^3) dioxinok és furánok esetében legalább hatórás, de legfeljebb nyolcórás mintavételi időszak alatti átlagértékként kifejezve (szilárd tüzelőanyagoknál 6 %-os O_2-tartalomnál, folyékony tüzelőanyagoknál pedig 3 %-os O_2-tartalomnál).

Szennyező anyag	C
Dioxinok és furánok	0,1

4. Az e rész 2. és 3. pontjának hatálya alá nem tartozó iparágak hulladékegyüttégető műveire vonatkozó külön rendelkezések

4.1. C – összkibocsátási határérték (ng/Nm^3) dioxinokra és furánokra vonatkoztatva, legalább hatórás, de legfeljebb nyolcórás mintavételi időszak alatti átlagértékként kifejezve:

Szennyező anyag	C
Dioxinok és furánok	0,1

4.2. C – összkibocsátási határérték nehézfémek (mg/Nm^3) esetében legalább harmincperces, de legfeljebb nyolcórás mintavételi időszak alatti átlagértékként kifejezve

Szennyező anyag	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05

▼B

5. RÉSZ

Kibocsátási határértékek füstgázok tisztításából származó szennyvizek esetében

Szennyező anyagok	A szűretlen mintára vonatkozó kibocsátási határértékek (mg/l-ben, a dioxinok és furánok kivételével)	
1. Összes lebegő szilárd részecske a 91/271/EGK irányelv I. mellékletének meghatározása szerint	(95 %) 30	(100 %) 45
2. Higany és vegyületei higanyban kifejezve (Hg)	0,03	
3. Kadmium és vegyületei kadmiumban kifejezve (Cd)	0,05	
4. Tallium és vegyületei talliumban kifejezve (Tl)	0,05	
5. Arzén és vegyületei arzénban kifejezve (As)	0,15	
6. Ólom és vegyületei ólomban kifejezve (Pb)	0,2	
7. Króm és vegyületei krómban kifejezve (Cr)	0,5	
8. Réz és vegyületei rézben kifejezve (Cu)	0,5	
9. Nikkel és vegyületei nikkelben kifejezve (Ni)	0,5	
10. Cink és vegyületei cinkben kifejezve (Zn)	1,5	
11. Dioxinok és furánok	0,3 ng/l	

6. RÉSZ

A kibocsátás ellenőrzése

1. Mérési technikák

1.1. A légszennyező és a vizeket szennyező anyagok koncentrációinak meghatározására irányuló méréseket reprezentatív módon kell elvégezni.

1.2. Valamennyi szennyező anyag mintavételét és elemzését, ideértve a dioxinokat és furánokat is, valamint az automatikus mérési rendszerek minőségbiztosítását és az azok kalibrálására szolgáló referenciaméréseket, a CEN (Európai Szabványügyi Bizottság) szabványok szerinti módszer szerint kell elvégezni. Amennyiben nem áll rendelkezésre megfelelő CEN-szabvány, olyan ISO-s, országos vagy egyéb nemzetközi szabványokat kell figyelembe venni, amelyek az adatszolgáltatást ezzel tudományos szempontból egyenértékű minőségben tudják biztosítani. Az automatikus mérési rendszereket a referencia-módszerekkel végzett párhuzamos mérésekkel évente legalább egyszer ellenőrzik.

1.3. A napi kibocsátási határértékek szintjén egy egyszeri mérési eredmény 95 %-os konfidencia intervallumának értékei nem haladhatják meg a kibocsátási határértékek alábbi százalékos értékeit:

Szén-monoxid:	10 %
Kén-dioxid:	20 %
Nitrogén-dioxid:	20 %
Összes por:	30 %
Összes szerves szén:	30 %

▼B

Hidrogén-klorid:	40 %
Hidrogén-fluorid:	40 %.

A levegőbe, illetve a vizekbe történő kibocsátások időszakos mérését az 1.1. és 1.2. pont szerint kell elvégezni.

2. Légszennyező anyagok mérése

2.1. A légszennyező anyagokkal kapcsolatosan az alábbi méréseket kell elvégezni:

a) az alábbi anyagok folyamatos mérése: NO_x, feltéve, hogy van rá megállapított kibocsátási határérték, CO, összes por, TOC, HCl, HF, SO_2;

b) az alábbi technológiai üzemeltetési paraméterek folyamatos mérése: hőmérséklet a belső fal közelében vagy az égéstér valamely más reprezentatív pontján az illetékes hatóságok engedélye alapján, a füstgáz oxigénkoncentrációja, nyomása, valamint a hőmérséklete és vízgőztartalma;

c) évente legalább kétszer nehézfémek, dioxinok és furánok mérése; ezt azonban az üzembe helyezését követő első 12 hónap során háromhavonta legalább egy alkalommal kell végezni.

2.2. A füstgázok tartózkodási idejét, legalacsonyabb hőmérsékletét, valamint oxigéntartalmát legalább egyszer, a hulladékégető vagy -együttégető mű üzembe helyezésekor, a legkedvezőtlenebb üzemeltetési körülmények között ellenőrizni kell.

2.3. A HF folyamatos mérése mellőzhető, ha a sósavra olyan kezelési szakaszokat iktatnak be, amelyek biztosítják, hogy a HCl kibocsátási határértékek túllépése nem fordulhat elő. Ilyen esetekben a HF-kibocsátást a 2.1. c) pontban előírt időszakos mérésekkel ellenőrizni kell.

2.4. A vízgőztartalom folyamatos mérése nem kötelező, ha a mintázott füstgázt a kibocsátás elemzését megelőzően szárították.

2.5. Az illetékes hatóságok eltekinthetnek a HCl, a HF és a SO_2 folyamatos mérésének kötelezettségétől a hulladékégető vagy -együttégető művekben csak a 2.1. c) pontban meghatározott időszakos mérést előírva, illetve engedélyezhetik a mérés mellőzését, ha az üzemeltető bizonyítani tudja, hogy ezen szennyező anyagok kibocsátása semmilyen körülmények között nem haladhatja meg az előírt kibocsátási határértékeket.

Az illetékes hatóságok eltekinthetnek az NO_x folyamatos mérésének kötelezettségétől az óránként 6 tonnánál kisebb névleges teljesítményű meglévő hulladékégető művekben vagy hulladék-együttégető művekben csak a 2.1. c) pontban meghatározott időszakos mérést előírva, ha az üzemeltető a kérdéses hulladék minőségére, az alkalmazott technológiákra és a kibocsátás ellenőrzési eredményeire vonatkozó adatokkal bizonyítani tudja, hogy az NO_x-kibocsátás szintje semmilyen körülmények között nem haladhatja meg az előírt kibocsátási határértékeket.

2.6. Az illetékes hatóság az alábbi esetekben a nehézfémek vonatkozásában kétévente egyszeri, a dioxinok és a furánok vonatkozásában évente egyszeri mérést is előírhat:

a) ha a hulladékégetésből vagy -együttégetésből származó kibocsátás minden körülmények között a kibocsátási határérték 50 %-a alatt marad;

▼B

b) ha az égetésre vagy együttégetésre szánt hulladék csak nem veszélyes hulladékok olyan meghatározott és kiválogatott éghető frakcióiból áll, amelyek hasznosításra nem alkalmasak és bizonyos tulajdonságokkal rendelkeznek, és amelyeket a c) pontban említett vizsgálat alapján pontosabban meghatároznak;

c) ha az üzemeltető a kérdéses hulladék minőségére, az alkalmazott technológiákra és a kibocsátás ellenőrzési eredményeire vonatkozó adatok alapján bizonyítani tudja, hogy a kibocsátás minden körülmények között jelentősen alatta marad a nehézfémekre, dioxinokra és furánokra előírt kibocsátási határértékeknek.

2.7. A mérések eredményét a 3. részben említett vagy a 4. rész alapján, illetve a 7. részben megadott képlettel kiszámított, standard oxigén-koncentráció szerint kell szabványosítani:

Amennyiben a hulladékot oxigénnel dúsított környezetben égetik vagy együttégetik, a mérési eredményeket az illetékes hatóságok által meghatározott azon oxigéntartalomra kell vonatkoztatni, amely tükrözi az adott esetre vonatkozó különleges körülményeket.

Amennyiben a veszélyes hulladék égetésével foglalkozó hulladékégető vagy -együttégető műben a szennyező anyagok kibocsátását a füstgázok tisztításával csökkentik, az első albekezdés rendelkezéseinek megfelelő oxigéntartalomra vonatkozó szabványosítást csak akkor kell elvégezni, ha a szóban forgó szennyező anyag esetében ugyanezen időszakban mért oxigéntartalom meghaladja a vonatkozó szabványértéket.

3. A vizeket szennyező anyagok mérése

3.1. A szennyvíz elvezetési pontján az alábbi méréseket kell elvégezni:

a) a pH-érték, a hőmérséklet és az áramlás folyamatos mérése;

b) az összes lebegő szilárd részecske mérése pontszerű napi mintavétel alapján vagy az áramlással arányos, 24 órás időszakban vett reprezentatív mintában;

c) Hg, Cd, Ti, As, Pb, Cr, Ni és Zn legalább havi gyakoriságú mérése egy 24 órás időszakon keresztül a kibocsátás folyadékáramával arányos reprezentatív mintában;

d) legalább hathavonta a dioxinok és furánok mérése; mindazonáltal az üzembe helyezést követő első 12 hónap során legalább háromhavonta kell mérést végezni.

3.2. Ahol a füstgázok tisztításának eredményeként keletkező szennyvizeket a helyszínen együttesen kezelik a többi, helyben keletkező szennyvízzel, az üzemeltetőnek a méréseket az alábbiak szerint kell elvégeznie:

a) a füstgázok tisztításának eredményeként keletkező szennyvizek áramában, mielőtt az belép a közös szennyvízkezelő berendezésbe;

b) a többi szennyvízáramban vagy áramokban, mielőtt az(ok) belép(nek) a közös szennyvízkezelő berendezésbe;

c) a végső szennyvíz-kibocsátási pontnál, ahol a kezelés után a szennyvíz elhagyja a hulladékégetőt vagy -együttégetőt.

▼B

7. RÉSZ

A kibocsátási koncentráció vonatkoztatási oxigénkoncentrációra történő

$$E_S = \frac{21 - O_S}{21 - O_M} \times E_M$$

E_S = a vonatkoztatási oxigénkoncentrációra átszámított kibocsátási koncentráció

E_M = a mért kibocsátási koncentráció

O_S = a vonatkoztatási oxigénkoncentráció

O_M = a mért oxigénkoncentráció

8. RÉSZ

A kibocsátási határértékek betartásának megfelelőségi vizsgálata

1. Légszennyező anyagok kibocsátási határértékei

1.1. A levegőre vonatkozó kibocsátási határértékek betartása akkor tekinthető igazoltnak, ha:

a) a napi átlagértékek egyike sem haladja meg a 3. rész 1.1. pontjában és a 4. részben meghatározott, illetve a 4. rész szerint kiszámított kibocsátási határértékeket;

b) vagy a félórás átlagértékek egyike sem haladja meg a 3. rész 1.2. pontjának táblázatában az A. oszlopban meghatározott kibocsátási határértékeket, vagy adott esetben az év folyamán a napi félórás átlagértékek 97 %-a nem haladja meg a 3. rész 1.2. pontjának táblázatában a B. oszlopban meghatározott kibocsátási határértékeket;

c) a nehézfémekre, valamint dioxinokra és furánokra meghatározott mintavételi időszak alatt az átlagértékek egyike sem haladja meg a 3. rész 1.3. és 1.4. pontjában, valamint a 4. részben meghatározott, illetve a 4. részben foglaltaknak megfelelően kiszámított kibocsátási határértékeket;

d) a szén-monoxid (CO) vonatkozásában:

i. hulladékégető művek esetében:

— az év folyamán mért napi átlagértékek 97 %-a nem haladja meg a 3. rész 1.5.a) pontjában meghatározott kibocsátási határértékeket, és

— a bármely 24 órás időszak alatt mért tízperces átlagértékek legalább 95 %-a, illetve ugyanazon időszakban a félórás átlagértékek egyike sem haladja meg a 3. rész 1.5. pontjának b) és c) alpontjában meghatározott kibocsátási határértékeket; olyan hulladékégető művek esetében, ahol az égetési folyamatból származó gáz hőmérsékletét legalább 2 másodpercre legalább 1 100 °C-ra növelik, a tagállamok a tízperces átlagértékekre 7 napos értékelési időszakot alkalmazhatnak;

ii. hulladék-együttégető művek esetében: teljesülnek a 4. részben foglalt előírások.

1.2. A félórás átlagértékek és a tízperces átlagok meghatározását a 6. rész 1.3. pontjában megadott konfidencia-intervallumnak a mért értékekből történő levonása után, a tényleges üzemidőre kell elvégezni (vagyis az indítási és leállítási időszakok kizárásával, ha azokban hulladék égetése nem történik). A napi átlagértékeket ezekből az érvényesített átlagértékekből kell meghatározni.

▼B

Érvényes napi átlag nyeréséhez a folyamatos mérőrendszer meghibásodása vagy karbantartása következtében egyetlen napon sem eshet ki több öt félórás átlagértéknél. A folyamatos mérőrendszer meghibásodása vagy karbantartása következtében évente legfeljebb tíz napi átlagérték eshet ki.

1.3. A mintavételi időszakra vonatkozó átlagértékeket, valamint a HF, HCl és SO_2 esetében végzett időszakos mérések átlagértékét a 45. cikk (1) bekezdésének e) pontjában és a 48. cikk (3) bekezdésében, illetve a 6. rész 1. pontjában foglalt követelményeknek megfelelően kell kiszámítani.

2. A vizeket szennyező anyagok kibocsátási határértékei

A vizekre vonatkozó kibocsátási határértékek betartása akkor tekinthető igazoltnak, ha:

a) az összes lebegő szilárd részecske értéke a mérések 95 és 100 %-ában nem haladja meg az 5. részben szereplő megfelelő kibocsátási határértékeket;

b) nehézfémek esetében (Hg, Cd, Ti, As, Pb, Cr, Cu, Ni és Zn) évente legfeljebb egy mérés lépi túl az 5. részben magadott kibocsátási határértéket; vagy, ha a tagállam évente 20 mintánál többet ír elő, ezen minták legfeljebb 5 %-a lépi túl az 5. részben megadott kibocsátási határértéket;

c) dioxinok és furánok esetében a mért értékek nem lépik túl az 5. részben magadott kibocsátási határértéket.

▼B

VII. MELLÉKLET

Szerves oldószereket használó létesítményekre és tevékenységekre vonatkozó műszaki rendelkezések

1. RÉSZ

Tevékenységek

1. A következőkben felsorolt pontok mindegyikében a tevékenység magában foglalja a berendezés tisztítását is, de a termékek tisztítását nem – hacsak erről másként nem rendelkeznek.

2. Ragasztóréteg felvitele

   Bármely tevékenység, amelynél ragasztóanyagot visznek fel a felületre, a nyomtatási tevékenységekkel kapcsolatos ragasztóanyag-felvitel és rétegelés (laminálás) kivételével.

3. Bevonatkészítési (festési) eljárások

   Bármely tevékenység, amelynél a bevonat egy vagy több folyamatos rétegét viszik fel:

   a) az alábbi járművek bármelyikére:

      i. új autók, amelyek a gépjárművek és pótkocsijaik, valamint az ilyen járművek rendszereinek, alkatrészeinek és önálló műszaki egységeinek jóváhagyásáról szóló, 2007. szeptember 5-i 2007/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ([1]) („keretirányelv”) M1 kategóriájú járműveknek minősülnek, valamint az N1 kategóriájú járművek, amennyiben ugyanabban a létesítményben festik, mint az M1 kategóriájú járműveket;

      ii. teherautók vezetőfülkéi, amelyek a vezető tartózkodási helyeként vannak meghatározva, valamint a 2007/46/EK irányelv N2 és N3 kategóriájába tartozó járművek műszaki berendezéseinek minden járulékos egysége;

      iii. kis- és nagy teherautók (kamionok), amelyeket a 2007/46/EK irányelv N1, N2 és N3 kategóriájú járművekként határoz meg, de nincsenek benne a vezetőfülkék;

      iv. autóbuszok, amelyek a 2007/46/EK irányelvben az M2 és M3 jármű-kategóriába tartoznak;

      v. utánfutók (vontatók), amelyek a 2007/46/EK irányelvben az O1, O2, O3 és O4 kategóriába tartoznak;

   b) fém és műanyag felületek, beleértve repülőgépek, hajók, vonatok stb. felületeit;

   c) fafelületek;

   d) textil, szövet, fólia és papír felületek;

   e) bőr felületek.

   A bevonatkészítési (festési) tevékenységek nem terjednek ki a hordozóanyagok fémekkel történő bevonására elektroforetikus úton és vegyi permetezéses eljárással. Ha a bevonási (festési) technológia során van olyan lépés, amelynél ugyanazt a tárgyat bármely módszer alkalmazásával nyomtatják is, akkor a nyomtatási műveletet a bevonási tevékenység részének tekintik. Bár a külön tevékenységként végzett nyomtatás nem tartozik ide, de vonatkozhat rá az irányelv V. fejezete, ha a nyomtatási tevékenység ennek tárgyköréhez tartozik.

([1]) HL L 263., 2007.10.9., 1. o.

▼B

4. Szalagtekercsek bevonatolása

Minden olyan tevékenység, amelynek során tekercselt szalagacélt, rozsdamentes acélt, bevonatos acélt, rézötvözeteket vagy alumínium szalagokat végtelenített eljárással filmképző réteggel vagy rétegelt borítással vonnak be.

5. Oldószeres vegytisztítás

Minden olyan ipari vagy kereskedelmi tevékenység, amelynél illékony szerves vegyületeket használnak valamilyen létesítményben ruházat, lakástextíliák és egyéb fogyasztási cikkek tisztítására, kivéve a foltok kézi úton történő eltávolítását a textil- és ruhaiparban.

6. Cipőgyártás

Minden olyan tevékenység, amellyel kész lábbelit vagy annak részeit állítják elő.

7. Bevonóanyag-keverékek, lakkok, nyomdafestékek (tinták) és ragasztóanyagok előállítása

A fenti végtermékek és köztes termékek előállítása – amennyiben ugyanabban a létesítményben történik a gyártásuk – festékpigmentek, gyanták és ragasztóanyagok szerves oldószerekkel vagy más hordozóanyagokkal történő keverése útján, beleértve a diszpergálási és elődiszpergálási tevékenységeket, a viszkozitás- és színtónus beállításokat, valamint a végtermék kiszerelését (tartályokba, dobozokba).

8. Gyógyszeripari termékek gyártása

Gyógyszeripari termékek kémiai szintézise, fermentálása, extrahálása, formulálása és késztermékké alakítása, és – amennyiben azonos helyszínen történik – a köztes termékek (intermedierek) előállítása is.

9. Nyomtatás

Szöveg és/vagy képek sokszorosítására irányuló bármilyen tevékenység, melynél egy képhordozó segítségével valamilyen felületre nyomdafestéket (tintát) visznek fel. Ide tartoznak a kapcsolódó lakkozási, festési és kasírozási eljárások. Azonban csak a következő alfolyamatok (nyomtatási eljárások) tartoznak az V. fejezet hatálya alá:

a) flexográfia (flexonyomás, magasnyomás) – olyan nyomtatási eljárás, amelynél a nyomtatandó kép hordozójaként gumit vagy rugalmas fotopolimert használnak, amelyen a nyomtatandó felület a nem nyomtatandó résznél magasabban helyezkedik el, továbbá folyékony nyomófestéket (tintát) alkalmaznak, amely az oldószer elpárolgása útján szárad;

b) hőrögzítéses rotációs offszetnyomás – rotációs nyomtatási tevékenység, amely olyan képhordozót használ, ahol a nyomtatandó és nem nyomtatandó felületek egy síkban helyezkednek el, ahol a rotációs nyomtatás azt jelenti, hogy a nyomtatandó anyagot egy hengerről táplálják a gépbe, nem pedig az egyes ívekről. A nem nyomtatandó felületrészt úgy kezelik, hogy vonzza a vizet és taszítsa a nyomdafestéket (tintát), míg a képhordozó nyomtatandó része felveszi és átviszi a tintát a nyomtatandó felületre. A nyomtatott anyagot egy kemencében forró levegővel szárítják;

c) nyomtatási tevékenységhez kapcsolt kasírozás – két vagy több rugalmas anyag összeragasztása rétegek (laminátumok) gyártása céljából;

d) rotációs mélynyomás sajtótermékek készítésére – rotációs mélynyomási tevékenység újságok, brosúrák, katalógusok és hasonló termékek előállítására, ahol toluol-alapú nyomdafestékeket alkalmaznak;

e) rotációs mélynyomás – nyomtatási tevékenység, amelynél forgó hengeres képhordozót használnak, amelynek a nyomtató felülete a nem nyomtatandó felületnél mélyebben helyezkedik el, és ahol folyékony nyomdafestéket használnak, amely az oldószer párolgása révén szárad. A mélyedések nyomdafestékkel vannak kitöltve, és a felesleget letisztítják a nem nyomtató felületrészekről, mielőtt a nyomtatandó anyag kapcsolatba kerülne a hengerekkel és felvenné a nyomdafestéket a mélyedésekből;

▼B

f) rotációs szitanyomás – olyan rotációs nyomtatási tevékenység, ahol a nyomdafesték a nyomtatandó felületre egy porózus képhordozó formán keresztülnyomva jut, amelynek a nyomtatandó részei nyitottak (áteresztik a festéket), míg a nem nyomtatandó területrész le van zárva (nem engedi át a festéket). Továbbá csak olyan folyékony festéktintákat használnak, amelyek az oldószer párolgása útján száradnak. A rotációs nyomtatás azt jelenti, hogy a nyomtatandó anyag egy hengerről és nem külön ívenként kerül a gépbe;

g) lakkozás – olyan tevékenység, melynek során lakkot vagy a csomagolóanyag későbbi lezárása céljából ragasztóréteget visznek fel egy rugalmas anyagra.

10. Gumifeldolgozás

Minden olyan tevékenység, amelynek során természetes vagy műgumi keverése, őrlése, kalanderezése, extrudálása és vulkanizálása történik és minden, a természetes vagy műgumi késztermékké alakításához kapcsolódó tevékenység.

11. Felülettisztítás

Az oldószeres vegytisztítás kivételével minden olyan tevékenység, ahol szerves oldószerek segítségével az anyagok felületéről szennyeződéseket távolítanak el, beleértve a zsírtalanítást is. A több lépésből álló tisztítási tevékenység – bármely más művelet előtt vagy után – egyetlen felülettisztítási tevékenységnek tekintendő. Ez a tevékenység nem a gépi berendezések tisztítására, hanem a termékek felületének tisztítására vonatkozik.

12. Növényi olaj és állati zsír kinyerési és növényolaj–finomítási tevékenységek

Minden olyan tevékenység, amelynek során magvakból vagy más növényi anyagokból növényi olajokat állítanak elő, a száraz maradékanyagok feldolgozása állati takarmányok előállítására, a magvakból, valamint a növényi és/vagy állati eredetű anyagokból származó zsírok és növényi olajok tisztítása.

13. Jármű utánfényezés

Bármely következő ipari vagy kereskedelmi festési és a kapcsolódó zsírtalanítási tevékenység, ha az alábbiak egyike:

a) a 2007/46/EK irányelv meghatározása szerinti tehergépkocsik vagy azok részeinek eredeti festése újrafényezőfesték-típusokkal, ha ezt nem az eredeti gyártósoron végzik;

b) utánfutók festése (beleértve a nyerges utánfutókat) (O kategória a 2007/46/EK irányelvben).

14. Tekercselőhuzalok bevonatolása

Transzformátorokban, motorokban stb. tekercsként használatos fémvezetők bármilyen bevonatolási eljárása.

15. Faanyag-impregnálás

Minden tevékenység, amelynek során a faanyagba védőszert juttatnak.

16. Fa és műanyag rétegelt borítás (laminálás)

Minden olyan tevékenység, amelynek során fa és/vagy műanyag rétegeket ragasztanak össze rétegelt termékek előállítása céljából.

▼B

2. RÉSZ

Küszöbértékek és kibocsátási határértékek

A kibocsátási határértékek kiszámítását 273,15 K hőmérséklet és 101,3 kPa nagyságú nyomás mellett végzik.

	Tevékenység (Oldószer–fogyasztási küszöbérték t/év)	Küszöbérték (Oldószer–fogyasztási küszöbérték t/év)	Kibocsátási határérték a füstgázokban (mg C/Nm^3)	Diffúz kibocsátási határértékek (az oldószer bevitel %–ában)		Teljes kibocsátási határértékek		Különös rendelkezések
				Új létesítmények	Meglévő létesítmények	Új létesítmények	Meglévő létesítmények	
1	Hőrögzítéses rotációs offszetnyomás (> 15)	15–25 > 25	100 20		30 ([1]) 30 ([1])			([1]) A késztermékben az oldószermaradék nem tekintendő a diffúz kibocsátás részének.
2	Rotációs mélynyomás sajtótermékek előállítására (> 25)		75	10	15			
3	Egyéb rotációs mélynyomás, flexográfia, rotációs szitanyomás, kasírozás vagy lakkozás (> 15) rotációs szitanyomás textilre/kartonra (> 30)	15–25 > 25 > 30 ([1])	100 100 100		25 20 20			([1]) A textilre és kartonra való rotációs szitanyomtatás küszöbértéke.
4	Felülettisztítás az 59. cikk (5) bekezdésében említett vegyületek használatával. (> 1)	1–5 > 5	20 ([1]) 20 ([1])		15 10			([1]) A határérték a vegyületek tömegére vonatkozik mg/Nm^3-ben, és nem az összes szénre.
5	Egyéb felülettisztítás (> 2)	2–10 > 10	75 ([1]) 75 ([1])		20 ([1]) 15 ([1])			([1]) Azok a létesítmények, melyekre nézve az illetékes hatóságnak igazolják, hogy az összes általuk használt tisztítószer átlagos szerves oldószer-tartalma nem haladja meg a 30 tömeg %-ot, mentesek ezeknek az értékeknek a betartása alól.

▼B

	Tevékenység (Oldószer–fogyasztási küszöbérték t/év)	Küszöbérték (Oldószer–fogyasztási küszöbérték t/év)	Kibocsátási határérték a füstgázokban (mg C/Nm^3)	Diffúz kibocsátási határértékek (az oldószer bevitel %–ában)		Teljes kibocsátási határértékek		Különös rendelkezések
				Új létesítmények	Meglévő létesítmények	Új létesítmények	Meglévő létesítmények	
6	Jármű-szériafestés (< 15) és járműutánfényezés	> 0,5	50 ([1])		25			([1]) A 8. rész 2. pontja értelmében a megfelelést 15 perces mérések átlaga alapján kell igazolni.
7	Szalagtekercsek bevonatolása (> 25)		50 ([1])	5	10			([1]) Azon létesítményeknél, amelyek olyan technikát használnak, ahol megengedett a visszanyert oldószerek újbóli használata, a kibocsátási határérték 150.
8	Egyéb bevonatfelviteli, festési eljárások, beleértve a fém, műanyag, textil ([5]), szövet, fólia és papír festését (> 5)	5–15 > 15	100 ([1]) ([4]) 50/75 ([2]) ([3]) ([4])		25 ([4]) 20 ([4])			([1]) A kibocsátási határérték a festésre és a szárítási műveletekre vonatkozik, zárt feltételek mellett. ([2]) Az első kibocsátási határérték a szárítási eljárásokra, a második a festési műveletekre vonatkozik. ([3]) Azokra a textilfestő létesítményekre, amelyek olyan eljárást használnak, amelynél megengedett a visszanyert oldószerek ismételt használata, a kibocsátási határérték a festési és szárítási folyamatokra együttesen 150. ([4]) Azok a festési eljárások, amelyeket nem lehet zárt feltételek mellett végezni (pl. hajóépítésnél, repülőgépfestésnél), kivételt képezhetnek a határértékek alól, az 59. cikk (3) bekezdése szerint. ([5]) Rotációs szitanyomtatás textilre a 3. pontnál taglalva.

▼B

	Tevékenység (Oldószer–fogyasztási küszöbérték t/év)	Küszöbérték (Oldószer–fogyasztási küszöbérték t/év)	Kibocsátási határérték a füstgázokban (mg C/Nm^3)	Diffúz kibocsátási határértékek (az oldószer bevitel %–ában)		Teljes kibocsátási határértékek		Különös rendelkezések
				Új létesítmények	Meglévő létesítmények	Új létesítmények	Meglévő létesítmények	
9	Tekercselőhuzalok bevonatolása (> 5)					10 g/kg (1) 5 g/kg (2)		(1) Azokra a létesítményekre vonatkozik, ahol a huzal átlagos átmérője ≤ 0,1 mm. (2) Minden egyéb létesítményre érvényes.
10	Faanyag felületek bevonatolása (festése) (> 15)	15–25 > 25	100 (1) 50/75 (2)	25 20				(1) A kibocsátási határérték a festésre és a szárítási műveletekre vonatkozik, zárt feltételek mellett. (2) Az első érték a szárítási, a második a bevonatfelviteli eljárásokra vonatkozik.
11	Oldószeres vegytisztítás					20 g/kg (1) (2)		(1) A tisztított és szárított termék 1 kg-jára vonatkozó oldószer-kibocsátás tömegében kifejezve. (2) A 4. rész 2. pontjában szereplő kibocsátási határérték nem érvényes erre a tevékenységre.
12	Faanyag-impregnálás (> 25)		100 (1)	45		11 kg/m^3		(1) A kibocsátási határérték nem vonatkozik a karbolsavval (krezollal) történő impregnálásra.
13	Bőrök bevonati réteggel való ellátása (festése) (> 10)	10–25 > 25 > 10 (1)				85 g/m^2 75 g/m^2 150 g/m^2		A kibocsátási határérték a végtermék 1 m^2-ére jutó oldószer-kibocsátásra (gramm) van megadva. (1) Bútorgyártási bőrök és különleges bőráruk festésénél, melyek mint kisméretű fogyasztási cikkek – pl. táskák, övek, tárcák stb. – használatosak.

▼B

	Tevékenység (Oldószer–fogyasztási küszöbérték t/év)	Küszöbérték (Oldószer–fogyasztási küszöbérték t/év)	Kibocsátási határérték a füstgázokban (mg C/Nm^3)	Diffúz kibocsátási határértékek (az oldószer bevitel %–ában)		Teljes kibocsátási határértékek		Különös rendelkezések
				Új létesítmények	Meglévő létesítmények	Új létesítmények	Meglévő létesítmények	
14	Cipőgyártás (> 5)					25 g/pár		A teljes kibocsátási határérték a kész lábbelipárra vonatkoztatott oldószer-kibocsátásra (gramm) van megadva.
15	Fa és műanyag rétegelt borítás (laminálás) (> 5)					30 g/m^2		
16	Ragasztóréteg felvitele (> 5)	5–15 > 15	50 ([1]) 50 ([1])	25 20				([1]) Ha olyan eljárásokat alkalmaznak, amelyeknél megengedett a visszanyert oldószerek újrafelhasználása, a kibocsátási határérték a füstgázokban 150.
17	Bevonóanyag-keverékek, lakkok, nyomdafestékek (tinták) és ragasztóanyagok előállítása (> 100)	100–1 000 > 1 000	150 150	5 3		az oldószerbevitel 5 %-a az oldószerbevitel 3 %-a		A diffúz kibocsátási határértékek nem tartalmazzák azt az oldószermennyiséget, amelyet a bevonóanyag-keverék részeként, zárt tartályban értékesítenek.
18	Gumifeldolgozás (> 15)		20 ([1])	25 ([2])		az oldószerbevitel 25 %-a		([1]) Ha olyan eljárásokat alkalmaznak, amelyeknél megengedett a visszanyert oldószerek újrafelhasználása, a kibocsátási határérték a véggázokban 150. ([2]) A diffúz kibocsátási határértékek nem tartalmazzák azt az oldószermennyiséget, amelyet a termék vagy keverék részeként, zárt tartályban értékesítenek.

▼B

	Tevékenység (Oldószer–fogyasztási küszöbérték t/év)	Küszöbérték (Oldószer–fogyasztási küszöbérték t/év)	Kibocsátási határérték a füstgázokban (mg C/Nm^3)	Diffúz kibocsátási határértékek (az oldószer bevitel %–ában)		Teljes kibocsátási határértékek		Különös rendelkezések
				Új létesítmények	Meglévő létesítmények	Új létesítmények	Meglévő létesítmények	
19	Növényi olaj és állati zsír kinyerési és növényolaj–finomítási tevékenységek (> 10)					Állati zsír: 1,5 kg/t Ricinus: 3 kg/t Repcemag: 1 kg/t Napraforgómag: 1 kg/t Szójabab (normál őrlés, sajtolás): 0,8 kg/t Szójabab (fehér pelyhes üledék): 1,2 kg/t Egyéb magvak és növényi anyagok: 3 kg/t (1) 1,5 kg/t (2) 4 kg/t (3)		(1) A teljes kibocsátási határértéket az olyan berendezésekre, amelyek adagonként dolgozzák fel a magvakat illetve egyéb növényi anyagokat, az illetékes hatóság minden esetet külön vizsgálva, a legjobb elérhető technológia alapján állapítja meg. (2) Minden frakcionálási folyamatra vonatkozik, kivéve a „kásátlanítást” (= olajok tisztítása, kötőanyagok eltávolítása az olajból.) (3) A „kásátlanításra” vonatkozó határérték.
20	Gyógyszeripari termékek gyártása (> 50)		20 (1)	5 (2)	15 (2)	az oldószer-bevitel 5 %-a	az oldószer-bevitel 15 %-a	(1) Ha olyan eljárásokat alkalmaznak, amelyeknél megengedett a visszanyert oldószerek újrafelhasználása, a kibocsátási határérték a füstgázokban 150. (2) A diffúz kibocsátási határértékek nem tartalmazzák azt az oldószermennyiséget, amelyet a termék vagy keverék részeként, zárt tartályban értékesítenek.

▼B

3. RÉSZ

A járműfényező iparág létesítményeire vonatkozó kibocsátási határértékek

1. A teljes kibocsátási határértékeket a kibocsátott szerves oldószernek a termékfelület 1 négyzetméterére vonatkoztatott grammokban megadott, illetve a járműkarosszériánként kibocsátott szerves oldószer kilogrammban megadott mennyiségével fejezzük ki.

2. A 3. pont táblázatában található bármely termék felületének területét úgy határozzuk meg, hogy a felület területét az elektroforetikus bevonattal ellátott (festett) teljes felületből számítjuk, továbbá az olyan egyéb beépítendő részegységek, alkatrészek felületéből, amelyek az egymást követő műveletek során a szóban forgó termék bevonatával azonos festékbevonattal lesznek ellátva, vagy pedig a létesítményben lefestett termék teljes felületéből kalkuláljuk.

   Az elektroforetikus bevonattal ellátott (festett) felület területét a következő képlettel számítjuk:

$$\frac{2 \times \text{a járműkarosszéria teljes súlya}}{\text{a fémlemez átlagos vastagsága} \times \text{a fémlemez fajsúlya}}$$

   Ezt a módszert kell alkalmazni a lemezből készült egyéb festett alkatrészekre is.

   Számítógépes tervező (CAD) vagy más ezzel egyenértékű módszert kell alkalmazni a többi beépítendő részegység, alkatrész felületének, vagy a létesítményben lefestett termék teljes felületének kiszámítására.

3. Az alábbi táblázatban található teljes kibocsátási határértékek az ugyanabban a létesítményben végzett összes műveletre vonatkoznak. Ez magában foglalja az elektroforetikus festést vagy bármely más bevonatfelviteli eljárást, a végső fényezést és polírozást is beleértve, valamint a berendezések tisztítására felhasznált oldószereket – beleértve a festőfülkék és más helyhez kötött berendezések tisztítását – a gyártási folyamat ideje alatt vagy azt követően.

Tevékenység (Oldószer-fogyasztási küszöbérték t/év)	Termelési küszöbérték (a festett egységek éves darabszáma)	Teljes kibocsátási határérték	
		Új létesítmények	Meglévő létesítmények
Új személygépkocsik festése (> 15)	> 5 000	45 g/m^2 vagy 1,3 kg/karosszéria + 33 g/m^2	60 g/m^2 vagy 1,9 kg/karosszéria + 41 g/m^2
	≤ 5 000 héjszerkezet vagy > 3 500 alvázra épített	90 g/m^2 vagy 1,5 kg/karosszéria + 70 g/m^2	90 g/m^2 vagy 1,5 kg/karosszéria + 70 g/m^2
		Teljes kibocsátási határérték (g/m^2)	
Új teherautó vezetőfülkék festése (> 15)	≤ 5 000	65	85
	> 5 000	55	75
Új kis- és nagy teherautók festése (> 15)	≤ 2 500	90	120
	> 2 500	70	90
Új autóbuszok festése (> 15)	≤ 2 000	210	290
	> 2 000	150	225

▼B

4. A 3. pont táblázatában említett küszöbértékeknél kisebb oldószer-fogyasztású járműfestő létesítményeknek a 2. részben meghatározott, jármű-szériafestésre és -utánfényezésre vonatkozó követelményeket kell teljesíteni.

4. RÉSZ

Konkrét kockázatokra utaló feliratokkal jelzett illékony szerves vegyületekre vonatkozó kibocsátási határértékek

1. Az 58. cikkben említett illékony szerves vegyületek kibocsátása esetén, amikor a cikkben említett figyelmeztető mondatot szükségessé tevő vegyületek összességének tömegárama nagyobb vagy egyenlő 10 g/h-val, a 2 mg/Nm^3 kibocsátási határértéket kell betartani. A kibocsátási határérték az egyes vegyületek tömegének összegére vonatkozik.

2. Az olyan halogénezett illékony szerves vegyületek kibocsátásánál, amelyekhez a H341 vagy a H351 figyelmeztető mondatot rendelik hozzá, és ahol a H341 vagy a H351 figyelmeztető mondat használatát indokló vegyületek összességének tömegárama nagyobb vagy egyenlő 100 g/h-val, a 20 mg/Nm^3 kibocsátási határértéknek kell megfelelni. A kibocsátási határérték az egyes vegyületek tömegének összegére vonatkozik.

5. RÉSZ

Csökkentési terv

1. Az üzemeltető a specifikusan a létesítményére vonatkozó bármilyen csökkentési tervet alkalmazhat.

2. Amennyiben festékbevonatokat, lakkokat, ragasztókat vagy nyomdafestékeket alkalmaznak, a következő terv használható. Ahol ez a terv nem megfelelő, az illetékes hatóság engedélyezheti az üzemeltetőnek olyan tetszőleges alternatív terv alkalmazását, amellyel a 2. és 3. részben ismertetett kibocsátási határértékek alkalmazásával egyenértékű kibocsátáscsökkentés érhető el. A terv elkészítése során a következő tényezőket kell figyelembe venni:

   a) ahol a kis oldószertartalmú vagy oldószermentes helyettesítő anyagok fejlesztése még folyamatban van, az üzemeltetőnek határidő-hosszabbítást kell adni, hogy megvalósíthassa a kibocsátáscsökkentési tervét;

   b) a kibocsátáscsökkentés referenciapontjának („referencia-kibocsátás”) a lehető leginkább meg kell egyeznie a csökkentési módszerek alkalmazása nélküli kibocsátás értékével.

3. A következő csökkentési terv alkalmazandó azokra a berendezésekre, amelyeknél állandó szilárd anyag tartalom feltételezhető:

   a) Az éves referencia-kibocsátás az alábbiak szerint számolható:

      i. Az évente felhasznált festékbevonatok és/vagy nyomdafestékek (tinták), lakkok, ragasztóanyagok szilárdanyag-tartalmának összmennyiségét (tömegét) meg kell állapítani. Szilárdanyag alatt értjük mindazokat a festékbevonatokban, tintákban, lakkokban és ragasztóanyagokban található anyagokat, amelyek a víz vagy az illékony szerves vegyületek elpárolgása után visszamaradnak, megszilárdulnak;

      ii. Az éves referencia-kibocsátás az i. pontban meghatározott tömegből az alábbi táblázatban található megfelelő szorzótényezővel számítható ki. Az illetékes hatóságok hozzáigazíthatják ezeket a szorzótényezőket az egyes létesítményekhez annak érdekében, hogy azok tükrözzék a szilárdanyag-felhasználás hatékonyságának igazolt növekedését;

▼B

Tevékenység	Szorzótényező az a) pont ii. alpontjához
Rotációs mélynyomás; flexográfia (magasnyomás); laminálás (kasírozás) a nyomtatási tevékenység részeként; lakkozás a nyomtatási tevékenység részeként; faanyagbevonás; textil, szövet, fólia vagy papír bevonatolása; ragasztóréteg felvitele	4
Szalagtekercsek bevonatolása, jármű-újrafényezés	3
Élelmiszerrel érintkező bevonatok, repülés- és űrtechnikai bevonatok	2,33
Egyéb bevonati rétegfelviteli eljárások és rotációs szitanyomás	1,5

b) A célkibocsátás egyenlő az éves referencia-kibocsátás és egy meghatározott százalékos érték szorzatával, ahol a százalékos érték nagysága:

i. (diffúz kibocsátási határérték + 15) azokra a létesítményekre, amelyek a 2. rész 6. sorához, valamint a 8. és 10. sor alacsonyabb küszöbértékéhez tartoznak;

ii. (diffúz kibocsátási határérték + 5) minden egyéb létesítményre;

c) Megfelelés érhető el, ha az oldószer-gazdálkodási terv alapján meghatározott tényleges oldószer-kibocsátás kisebb a célkibocsátásnál vagy azzal egyenlő.

6. RÉSZ

A kibocsátás ellenőrzése

1. Azon füstgáz-vezetékeket, amelyekhez kibocsátáscsökkentő berendezés csatlakozik, és amelyek a kilépő csonknál átlagosan több mint 10 kg/h összes szerves szenet bocsátanak ki, folyamatosan figyelemmel kell kísérni a követelményeknek való megfelelés szempontjából.

2. Egyéb esetekben a tagállamok biztosítják, hogy vagy folyamatos, vagy szakaszos méréseket végeznek. Szakaszos mérések esetén legalább három mérési eredményt olvasnak le minden egyes mérés alkalmával.

3. Nem kötelező méréseket végezni olyan esetben, amikor nincs szükség csővégi kibocsátáscsökkentő berendezésre az irányelv követelményeinek való megfeleléshez.

7. RÉSZ

Oldószer-kezelési terv (oldószermérleg)

1. Elvek

Az oldószer-kezelési terv rendeltetése:

a) igazolja a 62. cikkben meghatározott követelmények teljesítését;

b) meghatározza a jövőbeni csökkentési lehetőségeket;

c) lehetővé teszi a közvélemény tájékoztatását az oldószer-felhasználásról, az oldószer-kibocsátásról és az V. fejezetben foglalt követelmények betartásáról.

2. Fogalommeghatározások

A következő meghatározások az anyagmérleg gyakorlati elkészítésének vázát adják.

▼B

A szerves oldószerek bevitele (I):

I1 Az eljárásba közvetlenül bevitt vagy a vásárolt keverékekben levő szerves oldószerek mennyisége az alatt az időtartam alatt, amelyre az anyagmérleget éppen számítják.

I2 A visszanyert és az eljárásban újrafelhasznált szerves oldószerek mennyisége vagy ezeknek a bevitt keverékekben lévő mennyisége. Az újrahasznosított oldószerrel minden egyes felhasználási alkalommal számolni kell.

Az eljárásból kikerülő szerves oldószerek (O):

O1 Kibocsátás a füstgázokkal.

O2 Vízben elnyelődött (vízzel távozó) szerves oldószerek, a szennyvízkezelés figyelembevételével az O5 számításánál.

O3 A végtermékbe – akár szennyező anyagként is – kerülő, visszamaradó szerves oldószerek mennyisége.

O4 A szerves oldószerek levegőbe távozó diffúz kibocsátása. Ide tartozik a helyiségek általános szellőzése, amely során az ablakokon, ajtókon, réseken és hasonló nyílásokon át a levegő a szabadba jut.

O5 Szerves oldószereknek és/vagy szerves vegyületeknek kémiai vagy fizikai reakciók miatt bekövetkező vesztesége (beleértve az égetést mint roncsolásos eljárást vagy más füstgáz- vagy szennyvízkezelést, vagy a leválasztást, amennyiben azokkal nem számolunk az O6, O7 és O8 esetében).

O6 Az összegyűjtött hulladékok szerves oldószertartalma.

O7 Szerves oldószerek vagy a keverékekben levő szerves oldószerek, amelyeket mint kereskedelmi forgalomban értékesíthető termékeket eladtak vagy el fognak adni.

O8 Keverékek szerves oldószertartalma, amelyet újrahasznosítás céljából nyertek vissza de nincsenek az eljárásba visszaforgatva, amennyiben az O7-nél nem lettek figyelembe véve.

O9 Egyéb módon távozó szerves oldószerek.

3. Az oldószerkezelési terv (oldószermérleg) használata a követelmények teljesítésének igazolására

Az oldószerkezelési terv alkalmazásának módja a mindenkori vizsgálandó és igazolandó követelményektől függ, az alábbiak szerint:

a) Az 5. részben meghatározott csökkentési tervnek való megfelelőség vizsgálata a termékegységre eső oldószer-kibocsátásban vagy más, a 2. és a 3. részben ismertetett módon kifejezett teljes kibocsátási határérték megadásával;

i. Minden, az 5. részben meghatározott csökkentési tervet alkalmazó tevékenységnél az oldószerkezelési tervet évente el kell készíteni az oldószerfogyasztás (C) meghatározása céljából. A fogyasztást a következő egyenletnek megfelelően kell kiszámítani:

$$C = I1 - O8$$

Ezzel párhuzamosan a (festék)bevonatok szilárdanyag-tartalma is meghatározandó, hogy minden évben megállapíthassuk az éves referencia-kibocsátást és a célemissziót;

▼B

ii. A termékegységre eső oldószer-kibocsátásban vagy a 2. és 3. részben megadott más egységben kifejezett teljes kibocsátási határérték betartásának értékeléséhez az oldószerkezelési tervet évente el kell készíteni a kibocsátások (E) meghatározása céljából. A kibocsátásokat a következő egyenletnek megfelelően kell kiszámítani:

E = F + O1

ahol F a diffúz (fugitív) kibocsátás, a b) pont i. alpontjában meghatározottak szerint. A kibocsátási értéket ezután el kell osztani a vonatkozó termékparaméterrel;

iii. Az 59. cikk (6) bekezdése b) pontjának ii. alpontjában előírt követelményeknek való megfelelés értékeléséhez évente el kell készíteni az oldószerkezelési tervet az összes érintett tevékenységből eredő teljes kibocsátás meghatározása végett, majd ezt az eredményt össze kell hasonlítani azzal az összkibocsátással, amelyet akkor kapnánk, ha a 2., 3. és 5. rész követelményeinek minden egyes tevékenység esetében külön-külön is eleget tennénk;

b) A diffúz kibocsátások meghatározása az oldószermérleg alapján a 2. rész szerinti diffúz kibocsátási határértékekkel történő összehasonlítás céljából:

i. A diffúz (fugitív) kibocsátást a következő egyenletek egyikével kell kiszámítani;

F = I1 – O1 – O5 – O6 – O7 – O8

vagy

F = O2 + O3 + O4 + O9

Az F értékét vagy az emittált mennyiségek közvetlen mérésével, vagy ezzel egyenértékű, más számítási módszerrel kell meghatározni, például a folyamat füstgáz-leválasztási, ill. -kezelési hatásfokának ismeretében.

A diffúz kibocsátási határérték a bevitt oldószermennyiség hányadaként fejezhető ki, ahol a bevitt mennyiséget a következő egyenlet alapján kell kiszámítani:

I = I1 + I2

ii. A diffúz kibocsátást egy rövid ideig tartó, de átfogó mérési sorozattal kell meghatározni, melyet a berendezés vagy készülék módosításáig nem szükséges ismételten elvégezni.

8. RÉSZ

A kibocsátási határértékek teljesítésének vizsgálata füstgázok esetében

1. Folyamatos mérések esetén a kibocsátási határértékek betartottnak tekintendők, ha:

a) egy adott létesítmény bármely 24 órás üzeme vagy tevékenysége alatt (az indítási, leállítási és karbantartási műveletek kivételével) végzett érvényes mérések számtani átlagainak egyike sem haladja meg a kibocsátási határértékeket;

b) az 1 órás átlagok egyike sem haladja meg 1,5-szeresnél nagyobb mértékben a kibocsátási határértékeket.

2. Időszakos mérések esetén a kibocsátási határértékek betartottnak tekintendők, ha egy ellenőrzés során:

a) az összes mért érték átlaga nem haladja meg a kibocsátási határértékeket;

▼B

b) az 1 órás átlagok egyike sem haladja meg 1,5-szeresnél nagyobb mértékben a kibocsátási határértéket.

3. A 4. részben foglalt rendelkezések betartását az érintett illékony szerves vegyületek egyenkénti tömegkoncentrációinak összege alapján kell vizsgálni. A megfelelés minden más esetben a kibocsátott szerves szén össztömege alapján vizsgálandó, hacsak a 2. részben nincs másképpen meghatározva.

4. Adagolható a füstgázokhoz hűtési vagy hígítási célból gáz, ahol ez műszakilag indokolt, de ezt nem szabad figyelembe venni, amikor a szennyező anyag füstgázban való tömegkoncentrációját határozzák meg.

▼B

VIII. MELLÉKLET

Titán-dioxidot előállító létesítményekre vonatkozó műszaki rendelkezések

1. RÉSZ

Kibocsátási határértékek vízbe történő kibocsátáskor

1. Szulfát-eljárást alkalmazó létesítmények esetében (éves átlagként):

   az előállított titán-dioxid tonnánkénti mennyiségére vonatkoztatott 550 kg szulfát;

2. Klorid-eljárást alkalmazó létesítmények esetében (éves átlagként):

   a) semleges rutil használatakor 130 kg klorid az előállított titán-dioxid tonnánkénti mennyiségére;

   b) szintetikus rutil használatakor 228 kg klorid az előállított titán-dioxid tonnánkénti mennyiségére;

   c) salak használatakor 330 kg klorid az előállított titán-dioxid tonnánkénti mennyiségére. A sós vízbe (torkolat, part menti víz, nyílt tenger) kibocsátó létesítményeknél a kibocsátási határérték 450 kg klorid lehet az előállított titán-dioxid tonnánkénti mennyiségére salak használatakor.

3. Klorid-eljárást alkalmazó és többféle ércet felhasználó létesítmények esetében a 2. pontban ismertetett kibocsátási határértékeket a felhasznált ércek mennyiségének arányában alkalmazzák.

2. RÉSZ

Légszennyező anyagok kibocsátási határértékei

1. A tömeg/normál köbméter (Nm3) koncentrációban kifejezett kibocsátási határértékek kiszámításának alapja 273,15 K hőmérséklet és 101,3 kPa nagyságú nyomás.

2. Por esetében: 50 mg/Nm3 óránkénti átlagos érték a fő források esetében, és 150 mg/Nm3 óránkénti átlagos érték bármely egyéb forrás esetében.

3. A feltárás és kalcinálás során kibocsátott gáz-halmazállapotú kén-dioxid és kén-trioxid (beleértve a savcseppeket is) esetében, SO_2-egyenértékben számítva:

   a) 6 kg az előállított titán-dioxid tonnánkénti mennyiségére vonatkoztatva, éves átlagként;

   b) fulladéksav töményítését végző létesítmények esetében 500 mg/Nm^3 óránkénti átlagként.

4. Klorid-eljárást alkalmazó létesítmények esetében klórra:

   a) 5 mg/Nm^3 napi átlagérték;

   b) bármely időpontban vizsgálva 40 mg/Nm^3.

▼B

3. RÉSZ

A kibocsátások monitoringja

A levegőbe kibocsátott szennyező anyagok ellenőrzése legalább az alábbiak folyamatos ellenőrzésére terjed ki:

a) hulladéksav-sűrítést végző berendezésekből a feltárás és kalcinálás során kibocsátott gáz-halmazállapotú kén-dioxid és kén-trioxid kibocsátásának szintje szulfát-eljárást alkalmazó létesítmények esetében;

b) klórkibocsátás a klorid-eljárást alkalmazó létesítmények főbb forrásaiból;

c) porkibocsátás a főbb forrásoknál.

▼B

IX. MELLÉKLET

A. RÉSZ

A hatályukat vesztett irányelvek és későbbi módosításaik

(lásd a 81. cikket)

A Tanács 78/176/EGK irányelve (HL L 54., 1978.2.25., 19. o.)	
A Tanács 83/29/EGK irányelve (HL L 32., 1983.2.3., 28. o.)	
A Tanács 91/692/EGK irányelve (HL L 377., 1991.12.31., 48. o.)	csak az I. melléklet b) pontja
A Tanács 82/883/EGK irányelve (HL L 378., 1982.12.31., 1. o.)	
Az 1985-ös csatlakozási okmány	csak az I. melléklet X.1. pontjának o) alpontja
Az 1994-es csatlakozási okmány	csak az I. melléklet VIII.A.6. pontja
A Tanács 807/2003/EK rendelete (HL L 122., 2003.5.16., 36. o.)	csak a III. melléklet 34. pontja
Az Európai Parlament és a Tanács 219/2009/EK rendelete (HL L 87., 2009.3.31., 109. o.)	csak a melléklet 3.1. pontja
A Tanács 92/112/EGK irányelve (HL L 409., 1992.12.31., 11. o.)	
A Tanács 1999/13/EK irányelve (HL L 85., 1999.3.29., 1. o.)	
Az Európai Parlament és a Tanács 1882/2003/EK rendelete (HL L 284., 2003.10.31., 1. o.)	csak az I. melléklet 17. pontja
Az Európai Parlament és a Tanács 2004/42/EK irányelve (HL L 143., 2004.4.30., 87. o.)	csak a 13. cikk (1) bekezdése
Az Európai Parlament és a Tanács 2008/112/EK irányelve (HL L 345., 2008.12.23., 68. o.)	csak a 3. cikk
Az Európai Parlament és a Tanács 2000/76/EK irányelve (HL L 332., 2000.12.28., 91. o.)	
Az Európai Parlament és a Tanács 1137/2008/EK rendelete (HL L 311., 2008.11.21., 1. o.)	csak a melléklet 4.8. pontja
Az Európai Parlament és a Tanács 2001/80/EK irányelve (HL L 309., 2001.11.27., 1. o.)	
A Tanács 2006/105/EK irányelve (HL L 363., 2006.12.20., 368. o.)	csak a melléklet B. részének 2. pontja
Az Európai Parlament és a Tanács 2009/31/EK irányelve (HL L 140., 2009.6.5., 114. o.)	csak a 33. cikk
Az Európai Parlament és a Tanács 2008/1/EK irányelve (HL L 24., 2008.1.29., 8. o.)	
Az Európai Parlament és a Tanács 2009/31/EK irányelve (HL L 140., 2009.6.5., 114. o.)	csak a 37. cikk

▼B

B. RÉSZ

A nemzeti jogba való átültetés és az alkalmazás határideje

(lásd a 81. cikket)

Irányelv	Az átültetés határideje	Az alkalmazás határideje
78/176/EGK	1979. február 25.	
82/883/EGK	1984. december 31.	
92/112/EGK	1993. június 15.	
1999/13/EK	2001. április 1.	
2000/76/EK	2000. december 28.	2002. december 28. 2005. december 28.
2001/80/EK	2002. november 27.	2004. november 27.
2003/35/EK	2005. június 25.	
2003/87/EK	2003. december 31.	
2008/1/EK	1999. október 30. ([1])	1999. október 30. 2007. október 30.

([1]) A 2008/1/EK irányelv a környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről szóló, 1996. szeptember 24-i 96/61/EK tanácsi irányelv (HL L 257., 1996.10.10., 26. o.) kodifikált változata, és az átültetési és alkalmazási határidők hatályban maradnak.

▼B

X. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	2008/1/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
1. cikk (1) bekezdése	1. cikk	1. cikk					66. cikk
—	—	—	—	—	—	—	2. cikk
1. cikk (2) bekezdésének a) pontja			2. cikk (2) bekezdése				3. cikk (2) bekezdése
1. cikk (2) bekezdésének b) pontja					3. cikk (1) bekezdése		3. cikk (37) bekezdése
1. cikk (2) bekezdésének c), d) és e) pontja							—
—	—	—	—	—	—	—	66. cikk
2. cikk							67. cikk
3. cikk							11. cikk d) és e) pontja
4. cikk			4. cikk	3. cikk bevezető része és (1) bekezdése	4. cikk (1) bekezdése		4. cikk (1) bekezdésének első albekezdése
5. cikk							11. cikk d) és e) pontja
6. cikk							11. cikk d) és e) pontja
7. cikk (1) bekezdése		10. cikk					70. cikk (1) bekezdése és (2) bekezdésének első mondata
7. cikk (2) és (3) bekezdés							—
—	—	—	—	—	—	—	70. cikk (2) bekezdésének második mondata és a 70. cikk (3) bekezdése

▼B

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	2008/1/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
8. cikk (1) bekezdése							—
8. cikk (2) bekezdése							26. cikk (1) bekezdésének második albekezdése
9. cikk							—
10. cikk							—
11. cikk							12. cikk
12. cikk							—
13. cikk (1) bekezdése			17. cikk (1) bekezdésének első albekezdése és 17. cikk (3) bekezdése első albekezdésének első mondata	11. cikk (1) bekezdésének első mondata és 11. cikk (2) bekezdése			72. cikk (1) bekezdésének első mondata
—	—	—	—	—	—	—	72. cikk (1) bekezdésének második albekezdése
13. cikk (2), (3), (4) bekezdése							—
14. cikk							—
15. cikk	14. cikk	12. cikk	21. cikk	15. cikk	21. cikk	18. cikk (1) és (3) bekezdése	80. cikk
16. cikk	15. cikk	13. cikk	23. cikk	17. cikk	23. cikk	20. cikk	84. cikk
I. melléklet							—
II. melléklet A.szakasz bevezető része és 1. pontja							—
II. melléklet A. szakasz 2. pontja							—
II. melléklet B. szakasz							—

▼B

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	2008/1/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
	2. cikk						—
	3. cikk						—
	4. cikk (1) bekezdése és (2) bekezdésének első albekezdése						—
	4. cikk (2) bekezdésének második albekezdése						—
	4. cikk (3) és (4) bekezdése						—
	5. cikk						—
	6. cikk						—
	7. cikk						—
	8. cikk						—
	9. cikk						—
	10. cikk						—
	11. cikk (1) bekezdése			13. cikk (1) bekezdése	17. cikk (1) bekezdése		75. cikk (1) bekezdése
—	—	—	—	—	—	—	75. cikk (2) bekezdése
	11. cikk (2) bekezdése				17. cikk (2) bekezdése		—
	11. cikk (3) bekezdése						—
	12. cikk						—

▼B

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	2008/1/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
	13. cikk						—
	I. melléklet						—
	II. melléklet						—
	III. melléklet						—
	IV. melléklet						—
	V. melléklet						—
		2. cikk (1) bekezdése, bevezető rész					—
		2. cikk (1) bekezdésének a) pontja, bevezető rész					—
		2. cikk (1) bekezdésének a) pontja, első francia bekezdés					67. cikk a) pontja
		2. cikk (1) bekezdésének a) pontja, második francia bekezdés					67. cikk b) pontja
		2. cikk (1) bekezdésének a) pontja, harmadik francia bekezdés, és 2. cikk (1) bekezdésének b) pontja, harmadik francia bekezdés					67. cikk d) pontja
		2. cikk (1) bekezdésének a) pontja, negyedik, ötödik, hatodik és hetedik francia bekezdés					—

▼B

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	2008/1/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
		2. cikk (1) bekezdésének b) pontja, első, negyedik, ötödik, hatodik és hetedik francia bekezdés					—
		2. cikk (1) bekezdésének b) pontja, második francia bekezdés					67. cikk c) pont
		2. cikk (1) bekezdésének c) pontja					—
		2. cikk (2) bekezdése					—
		3. cikk					67. cikk
		4. cikk					67. cikk
		5. cikk					—
		6. cikk első bekezdése, bevezető rész					68. cikk
		6. cikk első bekezdésének a) pontja					VIII. melléklet 1. részének 1. pontja
		6. cikk első bekezdésének b) pontja					VIII. melléklet 1. részének 2. pontja
		6. cikk, második bekezdés					VIII. melléklet 1. részének 3. pontja
		7. cikk					—
		8. cikk					—

▼B

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	2008/1/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
		9. cikk (1) bekezdése, bevezető rész					69. cikk (2) bekezdése
		9. cikk (1) bekezdésének a) pontja, bevezető rész					—
		9. cikk (1) bekezdése, a) pont (i) alpontja					VIII. melléklet, 2. részének, 2. pontja
		9. cikk (1) bekezdése, a) pont (ii) alpontja					VIII. melléklet 2. részének 3. pontja, bevezető rész és 3. pont a) alpont
		9. cikk (1) bekezdése, a) pont (iii) alpontja					69. cikk (1) bekezdése
		9. cikk (1) bekezdése, a) pont (iv) alpontja					VIII. melléklet 2. részének 3. pontja, b) alpont
		9. cikk (1) bekezdése, a) pont (v) alpontja					—
		9. cikk (1) bekezdésének b) pontja					VIII. melléklet 2. részének 4. pontja
		9. cikk (2) és (3) bekezdése					—
		11. cikk					11. cikk d) és e) pontja
		Melléklet					—
			1. cikk				1. cikk

▼B

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	2008/1/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
			2. cikk bevezető része				3. cikk bevezető része
			2. cikk (1) bekezdése	2. cikk (14) bekezdése			3. cikk (1) bekezdése
			2. cikk (3) bekezdése	2. cikk (1) bekezdése			3. cikk (3) bekezdése
			2. cikk (4) bekezdése				—
			2. cikk (5) bekezdése	2. cikk (9) bekezdése	3. cikk (8) bekezdése	2. cikk (1) bekezdése	3. cikk (4) bekezdése
			2. cikk (6) bekezdése, első mondat	2. cikk (13) bekezdése	3. cikk (9) bekezdése	2. cikk (3) bekezdése, első rész	3. cikk (5) bekezdése
			2. cikk (6) bekezdése, második mondat				15. cikk (1) bekezdése
			2. cikk (7) bekezdése				3. cikk (6) bekezdése
			2. cikk (8) bekezdése	2. cikk (5) bekezdése			71. cikk
			2. cikk (9) bekezdése, első mondat	2. cikk (7) bekezdése	3. cikk (12) bekezdése		3. cikk (7) bekezdése
			2. cikk (9) bekezdése, második mondat				4. cikk (2) bekezdésének első albekezdése
—	—	—	—	—	—	—	4. cikk (2) bekezdésének második albekezdése
—	—	—	—	—	—	—	4. cikk (3) bekezdése

▼B

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	2008/1/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
			2. cikk (10) bekezdése				—
—	—	—	—	—	—	—	3. cikk (8) bekezdése
			2. cikk (11) bekezdésének első mondata				3. cikk (9) bekezdése
			2. cikk (11) bekezdésének második mondata				20. cikk (3) bekezdése
			2. cikk (12) bekezdésének első albekezdése és a IV. melléklet bevezető része				3. cikk (10) bekezdése
			2. cikk (12) bekezdésének második albekezdése				14. cikk (5) bekezdésének a) pontja és 14. cikk (6) bekezdése
			2. cikk (13) bekezdése	2. cikk (6) bekezdése	3. cikk (11) bekezdése	2. cikk (5) bekezdése	3. cikk (15) bekezdése
			2. cikk (14) bekezdése				3. cikk (16) bekezdése
			2. cikk (15) bekezdése				3. cikk (17) bekezdése
—	—	—	—	—	—	—	3. cikk (11)–(14), (18)–(23), (26)–(30) és (34)–(36) bekezdése
			3. cikk (1) bekezdése, bevezető rész				11. cikk bevezető része
			3. cikk (1) bekezdésének a) pontja				11. cikk a) és b) pontja

▼B

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	2008/1/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
			3. cikk (1) bekezdésének b) pontja				11. cikk c) pontja
			3. cikk (1) bekezdésének c) pontja				11. cikk d) és e) pontja
			3. cikk (1) bekezdésének d) pontja				11. cikk f) pontja
			3. cikk (1) bekezdésének e) pontja				11. cikk g) pontja
			3. cikk (1) bekezdésének f) pontja				11. cikk h) pontja
			3. cikk (2) bekezdése				—
			5. cikk (1) bekezdése				—
			5. cikk (2) bekezdése				80. cikk (1) bekezdésének második albekezdése
			6. cikk (1) bekezdése bevezető rész				12. cikk (1) bekezdése, első albekezdés, bevezető rész
			6. cikk (1) bekezdésének első albekezdése a)–d) pont				12. cikk (1) bekezdése, első albekezdés a)–d) pont
—	—	—	—	—	—	—	12. cikk (1) bekezdése, első albekezdés, e) pont
			6. cikk (1) bekezdésének első albekezdése, e) pont				12. cikk (1) bekezdése, első albekezdés, f) pont
			6. cikk (1) bekezdésének első albekezdése, f) pont				12. cikk (1) bekezdés, első albekezdés, g) pont

▼B

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	2008/1/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
			6. cikk (1) bekezdésének első albekezdése, g) pont				12. cikk (1) bekezdése, első albekezdés, h) pont
			6. cikk (1) bekezdésének első albekezdése, h) pont				12. cikk (1) bekezdése, első albekezdés, i) pont
			6. cikk (1) bekezdésének első albekezdése, i) pont				12. cikk (1) bekezdése, első albekezdés, j) pont
			6. cikk (1) bekezdésének első albekezdése, j) pont				12. cikk (1) bekezdése, első albekezdés, k) pont
			6. cikk (1) bekezdésének második albekezdése				12. cikk (1) bekezdésének második albekezdése
			6. cikk (2) bekezdése				12. cikk (2) bekezdése
			7. cikk				5. cikk (2) bekezdése
			8. cikk, első bekezdés		4. cikk (3) bekezdése		5. cikk (1) bekezdése
			8. cikk, második bekezdés				—
			9. cikk (1) bekezdése, a mondat első fele				14. cikk (1) bekezdésének első albekezdése
			9. cikk (1) bekezdése, a mondat második fele				—
			9. cikk (2) bekezdése				5. cikk (3) bekezdése

▼B

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	2008/1/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
			9. cikk (3) bekezdésének első albekezdése, első és második mondat				14. cikk (1) bekezdésének második albekezdése, bevezető rész, a) és b) pont
			9. cikk (3) bekezdésének első albekezdése, harmadik mondat				14. cikk (2) bekezdése
—	—	—	—	—	—	—	14. cikk (3), (4) és (7) bekezdése
—	—	—	—	—	—	—	14. cikk (5) bekezdés, bevezető rész és az első albekezdés b) pontja, továbbá a 14. cikk (5) bekezdésének második albekezdése
			9. cikk (3) bekezdésének második albekezdése				—
			9. cikk (3) bekezdésének harmadik albekezdése				9. cikk (1) bekezdése
			9. cikk (3) bekezdésének negyedik albekezdése				9. cikk (2) bekezdése
			9. cikk (3) bekezdésének ötödik albekezdése				9. cikk (3) bekezdése
			9. cikk (3) bekezdésének hatodik albekezdése				9. cikk (4) bekezdése
—	—	—	—	—	—	—	10. cikk

▼B

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	2008/1/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
			9. cikk (4) bekezdése, az első mondat első fele				15. cikk (2) bekezdése
			9. cikk (4) bekezdés, az első mondat második fele				15. cikk (4) bekezdésének első albekezdése
—	—	—	—	—	—	—	15. cikk (4) bekezdésének másodiktól az ötödik albekezdése és a 15. cikk (5) bekezdése
			9. cikk (4) bekezdése, második mondat				14. cikk (1) bekezdésének második albekezdése, g) pont
—	—	—	—	—	—	—	14. cikk (1) bekezdésének második albekezdése, h) pont
—	—	—	—	—	—	—	15. cikk (3) bekezdése
—	—	—	—	—	—	—	16. cikk
			9. cikk (5) bekezdésének első albekezdése				14. cikk (1) bekezdésének második albekezdése, c) pont, i alpont
—	—	—	—	—	—	—	14. cikk (1) bekezdésének második albekezdése, c) pont, ii alpont
—	—	—	—	—	—	—	14. cikk (1) bekezdésének második albekezdése, d) pont
			9. cikk (5) bekezdésének második albekezdése				—

▼B

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	2008/1/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
—	—	—	—	—	—	—	14. cikk (1) bekezdésének második albekezdése, e) pont
			9. cikk (6) bekezdésének első albekezdése				14. cikk (1) bekezdésének második albekezdése, f) pont
			9. cikk (6) bekezdésének második albekezdése				—
			9. cikk (7) bekezdése				—
			9. cikk (8) bekezdése				6. cikk és 17. cikk (1) bekezdés
—	—	—	—	—	—	—	17. cikk (2), (3) és (4) bekezdése
			10. cikk				18. cikk
			11. cikk				19. cikk
			12. cikk (1) bekezdése				20. cikk (1) bekezdése
			12. cikk (2) bekezdése, első mondat				20. cikk (2) bekezdésének első albekezdése
			12. cikk (2) bekezdése, második mondat				20. cikk (2) bekezdésének második albekezdés
			12. cikk (2) bekezdése, harmadik mondat				—
			13. cikk (1) bekezdése				21. cikk (1) bekezdése

▼B

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	2008/1/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
—	—	—	—	—	—	—	21. cikk (2), (3) és (4) bekezdése
			13. cikk (2) bekezdés, bevezető rész				21. cikk (5) bekezdése, bevezető rész
			13. cikk (2) bekezdésének a) pontja				21. cikk (5) bekezdésének a) pontja
			13. cikk (2) bekezdésének b) pontja				—
			13. cikk (2) bekezdésének c) pontja				21. cikk (5) bekezdésének b) pontja
			13. cikk (2) bekezdésének d) pontja				—
—	—	—	—	—	—	—	21. cikk (5) bekezdésének c) pontja
—	—	—	—	—	—	—	22. cikk
—	—	—	—	—	—	—	23. cikk (1) bekezdésének első albekezdése
			14. cikk bevezető része és a) pontja				8. cikk (1) bekezdése
			14. cikk b) pontja				7. cikk a) pont és a 14. cikk d) pontjának i. alpontja
—	—	—	—	—	—	—	7. cikk bevezető rész és b) és c) pont
—	—	—	—	—	—	—	14. cikk (1) bekezdése, d) pontjának ii. alpontja
			14. cikk c) pont				23. cikk (1) bekezdésének második albekezdése

▼B

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	2008/1/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
—	—	—	—	—	—	—	23. cikk (2)–(6) bekezdése
			15. cikk (1) bekezdésének első albekezdése, bevezető része, és a) és b) pontja	12. cikk (1) bekezdésének első albekezdése			24. cikk (1) bekezdésének első albekezdése, bevezető része, és a) és b) pontja
			15. cikk (1) bekezdése első albekezdésének c) pontja				24. cikk (1) bekezdésének első albekezdése, c) pont
			15. cikk (1) bekezdésének második albekezdése				24. cikk (1) bekezdésének második albekezdése
			15. cikk (2) bekezdése				24. cikk (3) bekezdésének b) pontja
			15. cikk (3) bekezdése				24. cikk (4) bekezdése
			15. cikk (4) bekezdése				24. cikk (2) bekezdésének bevezető része és a) és b) pont
—	—	—	—	—	—	—	24. cikk (2) bekezdésének c)–f) pontja és 24. cikk (3) bekezdésének bevezető része és a) pontja
			16. cikk				25. cikk
			17. cikk (1) bekezdésének második albekezdése				—
			17. cikk (2) bekezdésének első albekezdése				13. cikk (1) bekezdése

▼B

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	2008/1/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
—	—	—	—	—	—	—	13. cikk (2)–(7) bekezdése
			17. cikk (2) bekezdésének második albekezdése				—
			17. cikk (3) bekezdése, első albekezdése második és harmadik mondat	11. cikk (1) bekezdése, második mondat			72. cikk (2) bekezdése
			17. cikk (3) bekezdése, első albekezdés, negyedik mondat				—
—	—	—	—	—	—	—	72. cikk (3) és (4) bekezdés
			17. cikk (3) bekezdése, második albekezdés				—
			17. cikk (3) bekezdése, harmadik albekezdés	11. cikk (3) bekezdése			73. cikk (1) bekezdése
—	—	—	—	—	—	—	73. cikk (2) bekezdése
			17. cikk (4) bekezdése				—
—	—	—	—	—	—	—	74. cikk
—	—	—	—	—	—	—	27. cikk
			18. cikk			11. cikk	26. cikk
			19. cikk				—
			20. cikk				—

▼B

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	2008/1/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
			21. cikk				80. cikk (2) bekezdése
			22. cikk		18. cikk	17. cikk	81. cikk
—	—	—	—	—	—	—	82. cikk
			23. cikk	16. cikk	22. cikk	19. cikk	83. cikk
—	—	—	—	—	—	—	2. cikk (1) bekezdése
			I. melléklet, bevezető rész 1. bekezdése				2. cikk (2) bekezdése
			I. melléklet, bevezető rész 2. bekezdése				I. melléklet, bevezető rész első albekezdése, első mondat
—	—	—	—	—	—	—	I. melléklet, bevezető rész első albekezdése, második mondat
—	—	—	—	—	—	—	I. melléklet, bevezető rész második albekezdése
			I. melléklet 1.1.–1.3. pontja				I. melléklet 1.1.–1.3. pontja
			I. melléklet – 1.4 pontja				I. melléklet 1.4.a) pontja
—	—	—	—	—	—	—	I. melléklet, 1.4. b) pontja
			I. melléklet 2 pontja				I. melléklet 2 pontja
			I. melléklet 3.1. pontja				I. melléklet 3.1 pontjának.a) és b) alpontja

▼B

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	2008/1/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
—	—	—	—	—	—	—	I. melléklet 3.1. pontjának c) alpontja
			I. melléklet 3.2.–3.5. pontja				I. melléklet 3.2.–3.5. pontja
			I. melléklet 4. pontja				I. melléklet 4. pontja
			I. melléklet 5. pontjának bevezető része				—
			I. melléklet – 5.1 pont				I. melléklet 5.1 b), f), g), i) és j) pontja és 5.2 b) pontja
—	—	—	—	—	—	—	I. melléklet 5.1 a), c), d), e), h) és k) pontja
			I. melléklet 5.2. pontja				I. melléklet 5.2. a) pontja
			I. melléklet 5.3. pontja				I. melléklet 5.3. a) pontjának i. és ii. alpontja
—	—	—	—	—	—	—	I. melléklet 5.3. a) pontjának iii–v. alpontja és 5.3. b) pontja
			I. melléklet 5.4. pontja				I. melléklet 5.4. pontja
—	—	—	—	—	—	—	I. melléklet 5.5. és 5.6. pontja
			I. melléklet 6.1.a) és b) pontja				I. melléklet 6.1.a) és b) pontja

▼B

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	2008/1/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
—	—	—	—	—	—	—	I. melléklet 6.1.c) pontja
			I. melléklet 6.2.–6.4.b) pontja				I. melléklet 6.2.–6.4.b) pontjának ii. alpontja
—	—	—	—	—	—	—	I. melléklet 6.4.b) pontjának iii. alpontja
			I. melléklet 6.4.c)–6.9. pontja				I. melléklet 6.4.c)–6.9. pontja
—	—	—	—	—	—	—	I. melléklet, 6.10. és 6.11. pont
			II. melléklet				—
			III. melléklet				II. melléklet, „Levegő” és „Víz”, 1–12. pont
—	—	—	—	—	—	—	II. melléklet „Víz” 13. pont
			IV. melléklet				III. melléklet
			V. melléklet				IV. melléklet
				1. cikk			56. cikk
				2. cikk (2) bekezdése			57. cikk (1) bekezdése

▼B

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	2008/1/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
				2. cikk (3) bekezdése			—
				2. cikk (4) bekezdése			63. cikk (1) bekezdése
				2. cikk (8) bekezdése			4. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdése
				2. cikk (10) bekezdése			57. cikk (3) bekezdése
				2. cikk (11) bekezdése			57. cikk (2) bekezdése
				2. cikk (12) bekezdése			57. cikk (4) bekezdése
				2. cikk (15) bekezdése			57. cikk (5) bekezdése
				2. cikk (16) bekezdése			3. cikk (44) bekezdése
				2. cikk (17) bekezdése			3. cikk (45) bekezdése
				2. cikk (18) bekezdése			3. cikk (46) bekezdése
				2. cikk (19) bekezdése			—
				2. cikk (20) bekezdése			3. cikk (47) bekezdése

▼B

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	2008/1/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
				2. cikk (21) bekezdése			57. cikk (6) bekezdése
				2. cikk (22) bekezdése			57. cikk (7) bekezdése
				2. cikk (23) bekezdése			57. cikk (8) bekezdése
				2. cikk (24) bekezdése			57. cikk (9) bekezdése
				2. cikk (25) bekezdése			57. cikk (10) bekezdése
				2. cikk (26) bekezdése			57. cikk (11) bekezdése
				2. cikk (27) bekezdése			—
				2. cikk (28) bekezdése			63. cikk (1) bekezdése
				2. cikk (29) bekezdése			—
				2. cikk (30) bekezdése			57. cikk (12) bekezdése
				2. cikk (31) bekezdése			VII. melléklet, 2. rész, első mondat VIII. melléklet, 2. rész, 1. pont
				2. cikk (32) bekezdése			—
				2. cikk (33) bekezdése			57. cikk (13) bekezdése

▼B

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	2008/1/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
				3. cikk (2) bekezdése			4. cikk (1) bekezdésének második albekezdése
				4. cikk (1), (2) és (3) bekezdése			4. cikk (1) bekezdésének első és második albekezdése
				4. cikk (4) bekezdése			63. cikk (2) bekezdése
				5. cikk (1) bekezdése			59. cikk (1) bekezdésének első albekezdése, bevezető rész
				5. cikk (2) bekezdése			59. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a) és b) pontja
				5. cikk (3) bekezdése első albekezdésének a) pontja			59. cikk (2) bekezdése
				5. cikk (3) bekezdése első albekezdésének b) pontja			59. cikk (3) bekezdése
				5. cikk (3) bekezdésének második albekezdése			59. cikk (4) bekezdése
—	—	—	—	—	—	—	59. cikk (5) bekezdése
				5. cikk (4) bekezdése			—
				5. cikk (5) bekezdése			59. cikk (6) bekezdése
				5. cikk (6) bekezdése			58. cikk

▼B

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	2008/1/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
				5. cikk (7) bekezdése			VII. melléklet, 4. rész, 1. pont
				5. cikk (8) bekezdésének első albekezdése			VII. melléklet, 4. rész, 2. pont
				5. cikk (8) bekezdésének második albekezdése			—
				5. cikk (9) bekezdése			—
				5. cikk (10) bekezdése			59. cikk (7) bekezdése
				5. cikk (11), (12) és (13) bekezdése			—
				6. cikk			—
				7. cikk (1) bekezdésének bevezető része, és első, második, harmadik és negyedik francia bekezdés			64. cikk
				7. cikk (1) bekezdése, záró rész			—
				7. cikk (2) bekezdése			—
				8. cikk (1) bekezdése			14. cikk (1) bekezdésének d) pontja és 60. cikk
—	—	—	—	—	—	—	61. cikk
				8. cikk (2) bekezdése			VII. melléklet, 6. rész, 1. pont

▼B

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	2008/1/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
				8. cikk (3) bekezdése			VII. melléklet, 6. rész, 2. pont
				8. cikk (4) bekezdése			VII. melléklet 6. részének 3. pontja
				8. cikk (5) bekezdése			—
				9. cikk (1) bekezdésének első albekezdésének bevezető része			62. cikk első albekezdésének bevezető része
				9. cikk (1) bekezdésének első albekezdése, és első, második és harmadik francia bekezdése			62. cikk első albekezdés a), b) és c) pont
				9. cikk (1) bekezdésének második albekezdése			62. cikk második albekezdése
				9. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdése			VII. melléklet, 8. rész, 4. pont
				9. cikk (2) bekezdése			63. cikk (3) bekezdése
				9. cikk (3) bekezdése			VII. melléklet, 8. rész, 1. pont
				9. cikk (4) bekezdése			VII. melléklet, 8. rész, 2. pont
				9. cikk (5) bekezdése			VII. melléklet, 8. rész, 3. pont
				10. cikk	4. cikk (9) bekezdése		8. cikk (2) bekezdése

▼B

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	2008/1/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
				11. cikk (1) bekezdésének 3–6. mondata			—
				12. cikk (1) bekezdésének második albekezdése			65. cikk (1) bekezdésének első albekezdése
				12. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdése			65. cikk (1) bekezdésének második albekezdése
				12. cikk (2) bekezdése			65. cikk (2) bekezdése
				12. cikk (3) bekezdése			65. cikk (3) bekezdése
				13. cikk (2) és (3) bekezdése			—
				14. cikk	19. cikk	16. cikk	79. cikk
				I. melléklet, bevezető rész első és második mondata			56. cikk
				I. melléklet bevezető részének harmadik mondata és a tevékenységek jegyzéke			VII. melléklet, 1. rész
				IIA. melléklet			VII. melléklet, 2. és 3. rész
				II.A. melléklet, II. rész, (6) bekezdés utolsó mondata			—
				II.B. melléklet 1. pontjának első és második mondata			59. cikk (1) bekezdése első albekezdésének b) pontja

▼B

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	2008/1/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
				II.B. melléklet 1. pontjának harmadik mondata			59. cikk (1) bekezdésének második albekezdése
				IIB. melléklet 2. pontja			VII. melléklet, 5. rész
				IIB. melléklet 2 pontjának második albekezdése, (i) alpont és táblázat			—
				III. melléklet 1. pontja			—
				III. melléklet 2. pontja			VII. melléklet, 7. rész, 1. pont
				III. melléklet 3. pontja			VII. melléklet, 7. rész, 2. pont
				III. melléklet 4. pontja			VII. melléklet, 7. rész, 3. pont
					1. cikk, első bekezdés		42. cikk
					1. cikk, második bekezdés		—
					2. cikk (1) bekezdése		42. cikk (1) bekezdésének első albekezdése
—	—	—	—	—	—	—	42. cikk (1) bekezdésének második-ötödik albekezdései
					2. cikk (2) bekezdése, bevezető rész		42. cikk (2) bekezdése, bevezető rész
					2. cikk (2) bekezdésének a) pontja, bevezető rész		42. cikk (2) bekezdésének a) pontja, bevezető rész

▼B

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	2008/1/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
					2. cikk (2) bekezdése, a) pont i.–v. alpontja		42. cikk (2) bekezdésének a) pontja, i. alpont
					2. cikk (2) bekezdésének a) pontja, vi. alpont		42. cikk (2) bekezdésének a) pontja, ii. alpont
					2. cikk (2) bekezdésének a) pontja, vii. alpont		42. cikk (2) bekezdésének a) pontja, iii. alpont
					2. cikk (2) bekezdésének a) pontja, viii. alpont		42. cikk (2) bekezdésének a) pontja, iv. alpont
					2. cikk (2) bekezdésének b) pontja		42. cikk (2) bekezdésének b) pontja
					3. cikk (2) bekezdésének első albekezdése		3. cikk 38. pontja
					3. cikk (2) bekezdésének második albekezdése		—
					3. cikk (3) bekezdése		3. cikk 39. pontja
					3. cikk (4) bekezdésének első albekezdése		3. cikk 40. pontja
					3. cikk (4) bekezdésének második albekezdése		42. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdése
—	—	—	—	—	—	—	42. cikk (1) bekezdésének negyedik albekezdése
					3. cikk (5) bekezdésének első albekezdése		3. cikk 41. pontja

▼B

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	2008/1/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
					3. cikk (5) bekezdésének második albekezdése		42. cikk (1) bekezdésének ötödik albekezdése
					3. cikk (5) bekezdésének harmadik albekezdése		42. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdése
					3. cikk (6) bekezdése		VI. melléklet 1. részének a) pontja
					3. cikk (7) bekezdése		3. cikk 42. pontja
—	—	—	—	—	—	—	VI. melléklet 1. részének b) pontja
					3. cikk (10) bekezdése		3. cikk 43. pontja
					3. cikk (13) bekezdése		43. cikk
					4. cikk (2) bekezdése		44. cikk
					4. cikk (4) bekezdésének bevezető része és a) és b) pontja		45. cikk (1) bekezdésének bevezető része és a) és b) pontja
					4. cikk (4) bekezdésének c) pontja		45. cikk (1) bekezdésének e) pontja
					4. cikk (5) bekezdése		45. cikk (2) bekezdése
					4. cikk (6) bekezdése		45. cikk (3) bekezdése
					4. cikk (7) bekezdése		45. cikk (4) bekezdése

▼B

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	2008/1/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
					4. cikk (8) bekezdése		54. cikk
					5. cikk		52. cikk
					6. cikk (1) bekezdésének első albekezdése		50. cikk (1) bekezdése
					6. cikk (1) bekezdésének második albekezdése és a 6. cikk (2) bekezdése		50. cikk (2) bekezdése
					6. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdése		50. cikk (3) bekezdésének első albekezdése
					6. cikk (1) bekezdése negyedik albekezdésének első része		—
					6. cikk (1) bekezdése negyedik albekezdésének második része		50. cikk (3) bekezdésének második albekezdése
					6. cikk (3) bekezdése		50. cikk (4) bekezdése
					6. cikk (4) bekezdése, első albekezdés első és második mondata, valamint a 6. cikk (4) bekezdése második albekezdésének első része		51. cikk (1) bekezdése

▼B

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	2008/1/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
					6. cikk (4) bekezdése, első albekezdés harmadik mondata		51. cikk (2) bekezdése
—	—	—	—	—	6. cikk (4) bekezdése második albekezdésének második része	—	51. cikk (3) bekezdésének első albekezdése
					6. cikk (4) bekezdésének harmadik albekezdése		51. cikk, (3) bekezdés, második albekezdés
					6. cikk (4) bekezdésének negyedik albekezdése		51. cikk (4) bekezdése
					6. cikk (5) bekezdése, a mondat első fele		—
					6. cikk (5) bekezdése, a mondat második fele		46. cikk (1) bekezdése
					6. cikk (6) bekezdése		50. cikk (5) bekezdése
					6. cikk (7) bekezdése		50. cikk (6) bekezdése
					6. cikk (8) bekezdése		50. cikk (7) bekezdése
					7. cikk (1) bekezdése és (2) bekezdésének első albekezdése		46. cikk (2) bekezdésének első albekezdése
					A 7. cikk (2) bekezdésének második albekezdése		A 46. cikk (2) bekezdésének második albekezdése

▼B

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	2008/1/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
					7. cikk (3) bekezdése és 11. cikk (8) bekezdése, első albekezdés, bevezető rész		VI. melléklet 6. része, 2.7. pont első része
					7. cikk (4) bekezdése		46. cikk (2) bekezdésének második albekezdése
					7. cikk (5) bekezdése		—
					8. cikk (1) bekezdése		45. cikk (1) bekezdésének c) pontja
					8. cikk (2) bekezdése		46. cikk (3) bekezdése
					8. cikk (3) bekezdése		—
					8. cikk (4) bekezdésének első albekezdése		46. cikk (4) bekezdésének első albekezdése
					8. cikk (4) bekezdésének második albekezdése		VI. melléklet 6. része, 3.2. pont
					8. cikk (4) bekezdésének harmadik albekezdése		—
					8. cikk (4) bekezdésének negyedik albekezdése		—
					8. cikk (5) bekezdése		46. cikk (4) bekezdésének második és harmadik albekezdése

▼B

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	2008/1/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
					8. cikk (6) bekezdése		45. cikk (1) bekezdésének c) és d) pontja
					8. cikk (7) bekezdése		46. cikk (5) bekezdése
					8. cikk (8) bekezdése		—
					9. cikk első albekezdése		53. cikk (1) bekezdése
					9. cikk második albekezdése		53. cikk (2) bekezdése
					9. cikk harmadik albekezdése		53. cikk (3) bekezdése
					10. cikk (1) és (2) bekezdése		—
					10. cikk (3) bekezdése, első mondat		48. cikk (2) bekezdése
					10. cikk (3) bekezdése, második mondat		—
					10. cikk (4) bekezdése		48. cikk (3) bekezdése
					10. cikk (5) bekezdése		VI. melléklet 6. része, 1.3. pont második része
					11. cikk (1) bekezdése		48. cikk (1) bekezdése
					11. cikk (2) bekezdése		VI. melléklet, 6. rész, 2.1. pont

▼B

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	2008/1/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
					11. cikk (3) bekezdése		VI. melléklet, 6. rész, 2.2. pont
					11. cikk (4) bekezdése		VI. melléklet, 6. rész, 2.3. pont
					11. cikk (5) bekezdése		VI. melléklet, 6. rész, 2.4. pont
					11. cikk (6) bekezdése		VI. melléklet, 6. rész, 2.5. pont, második albekezdés
—	—	—	—	—	—	—	VI. melléklet 6. része, 2.5. pont, második albekezdés
					11. cikk (7) bekezdése, az első albekezdés első mondatának első fele		VI. melléklet 6. része, 2.6. pont bevezető része
					11. cikk (7) bekezdése, az első albekezdés első mondatának második fele		VI. melléklet 6. részének 2.6.a) pontja
					11. cikk (7) bekezdése, első albekezdés második mondata		—
					11. cikk (7) bekezdésének második albekezdése		—
					11. cikk (7) bekezdésének a) pontja		VI. melléklet 6. részének 2.6.b) pontja
					11. cikk (7) bekezdésének b) és c) pontja		—

▼B

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	2008/1/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
					11. cikk (7) bekezdésének d) pontja		VI. melléklet 6. részének 2.6.c) pontja
					11. cikk (7) bekezdésének e) és f) pontja		—
					11. cikk (8) bekezdésének első albekezdése, a) és b) pont		VI. melléklet, 3. rész, 1. pont
					11. cikk (8) bekezdése első albekezdésének c) pontja és második albekezdése		VI. melléklet 6. része, 2.7. pont második albekezdése
					11. cikk (8) bekezdése első albekezdésének d) pontja		VI. melléklet 4. része, 2.1. pont, második albekezdés
					11. cikk (9) bekezdése		48. cikk (4) bekezdése
					11. cikk (10) bekezdése		VI. melléklet, 8. rész, 1,1. pont
					11. cikk (11) bekezdése		VI. melléklet 8. rész, e 1.2. pont
					11. cikk (12) bekezdése		VI. melléklet 8. része, 1.3. pont
					11. cikk (13) bekezdése		48. cikk (5) bekezdése
—	—	—	—	—	—	—	49. cikk
					11. cikk (14) bekezdése		VI. melléklet, 6. rész, 3.1. pont
					11. cikk (15) bekezdése		45. cikk (1) bekezdésének e) pontja

▼B

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	2008/1/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
					11. cikk (16) bekezdése		VI. melléklet 8. része, 2. pont
					11. cikk (17) bekezdése		8. cikk (2) bekezdésének a) pontja
					12. cikk (1) bekezdése		55. cikk (1) bekezdése
					12. cikk (2) bekezdése, első és második mondat		55. cikk (2) bekezdése
					12. cikk (2) bekezdése, harmadik mondat		55. cikk (3) bekezdése
					13. cikk (1) bekezdése		45. cikk (1) bekezdésének f) pontja
					13. cikk (2) bekezdése		47. cikk
					13. cikk (3) bekezdése		46. cikk (6) bekezdése
					13. cikk (4) bekezdése		VI. melléklet, 3. rész, 2. pont
					14. cikk		—
					15. cikk		—
					16. cikk		—
					20. cikk		—
					I. melléklet		VI. melléklet 2. része
					II. melléklet első része (nem számozott)		VI. melléklet, 4. rész, 1. pont

▼B

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	2008/1/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
					II. melléklet 1. pontjának bevezető része		VI. melléklet, 4. rész, 2.1. pont
					II. melléklet 1.1.és 1.2. pontja		VI. melléklet 4. részének 2.2. és 2.3. pontja
—	—	—	—	—	—	—	VI. melléklet, 4. rész, 2.4. pont
					II. melléklet 1.3. pontja		—
					II. melléklet 2.1. pontja		VI. melléklet, 4. rész, 3.1. pont
—	—	—	—	—	—	—	VI. melléklet, 4. rész, 3.2. pont
					II. melléklet 2.2. pontja		VI. melléklet, 4. rész, 3.3. és 3.4. pont
					II. melléklet 3. pontja		VI. melléklet, 4. rész, 4. pont
					III. melléklet		VI. melléklet, 6. rész, 1. pont
					IV. melléklet táblázata		VI. melléklet 5. része
					IV. melléklet utolsó mondata		—
					V. melléklet a) pontja, táblázat		VI. melléklet, 3. rész, 1.1. pont
					V. melléklet a) pontja, zárómondatok		—
					V. melléklet b) pontja, táblázat		VI. melléklet, 3. rész, 1.2. pont
					V. melléklet b) pontja, utolsó mondat		—
					V. melléklet c) pontja		VI. melléklet, 3. rész, 1.3. pont

▼B

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	2008/1/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
					V. melléklet d) pontja		VI. melléklet, 3. rész, 1.4. pont
					V. melléklet e) pontja		VI. melléklet, 3. rész, 1.5. pont
					V. melléklet f) pontja		VI. melléklet, 3. rész, 3. pont
					VI. melléklet		VI. melléklet 7. része
						1. cikk	28. cikk, első bekezdés
						2. cikk (2) bekezdése	V. melléklet 1. részének 1. pontja és 2. részének 1. pontja első francia bekezdése
—	—	—	—	—	—	—	V. melléklet 1. részének 1. pontja és 2. részének 1. pontja második francia bekezdése
						2. cikk (3) bekezdése, második rész	V. melléklet 1. részének 1. pontja és 2. részének 1. pontja első francia bekezdése
—	—	—	—	—	—	—	V. melléklet 1. részének 1. pontja és 2. részének 1. pontja második francia bekezdése
						2. cikk (4) bekezdése	—
						2. cikk (6) bekezdése, első rész	3. cikk 24. pontja
						2. cikk (6) bekezdése, második rész	28. cikk második albekezdés, j) pont

▼B

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	2008/1/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
						2. cikk (7) bekezdésének első albekezdése	3. cikk 25. pontja
						2. cikk (7) bekezdése második albekezdésének első mondata	—
						2. cikk (7) bekezdésének második albekezdése, második mondat és a)–i) pont	28. cikk második albekezdése és a)–i) pont
						2. cikk (7) bekezdésének második albekezdése, j) pont	—
						2. cikk (7) bekezdésének harmadik albekezdése	—
—	—	—	—	—	—	—	29. cikk (1) bekezdése
						2. cikk (7) bekezdésének negyedik albekezdése	29. cikk (2) bekezdése
—	—	—	—	—	—	—	29. cikk (3) bekezdése
						2. cikk (8) bekezdése	3. cikk 32. pontja
						2. cikk (9) bekezdése	—
						2. cikk (10) bekezdése	—

▼B

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	2008/1/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
						2. cikk (11) bekezdése	3. cikk 31. pontja
						2. cikk (12) bekezdése	3. cikk 33. pontja
						2. cikk (13) bekezdése	—
						3. cikk	—
						4. cikk (1) bekezdése	—
						4. cikk (2) bekezdése	—
						4. cikk (3)–(8) bekezdése	
						5. cikk (1) bekezdése	V. melléklet 1. része, 2. pont második albekezdése
							V. melléklet 1. része, 2. pont első, harmadik és negyedik albekezdése
						5. cikk (2) bekezdése	—
						6. cikk	—
						7. cikk (1) bekezdése	37. cikk
						7. cikk (2) bekezdése	30. cikk (5) bekezdése
						7. cikk (3) bekezdése	30. cikk (6) bekezdése

▼B

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	2008/1/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
						8. cikk (1) bekezdése	40. cikk (1) bekezdése
						8. cikk (2) bekezdése, az első albekezdés első fele	40. cikk (2) bekezdése, az első albekezdés első fele
						8. cikk (2) bekezdése, az első albekezdés második fele	—
—	—	—	—	—	—	—	40. cikk (2) bekezdése, az első albekezdés második fele
—	—	—	—	—	—	—	40. cikk (2) bekezdésének második albekezdése
—	—	—	—	—	—	—	40. cikk (3) bekezdése
—	—	—	—	—	—	—	41. cikk
						8. cikk (2) bekezdésének második albekezdése	—
						8. cikk (3) és (4) bekezdése	—
						9. cikk	30. cikk (1) bekezdése
—	—	—	—	—	—	—	30. cikk (2), (3) és (4) bekezdése
						9a. cikk	36. cikk
						10. cikk első bekezdése, első mondat	30. cikk (7) bekezdésének első mondata

▼B

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	2008/1/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
—	—	—	—	—	—	—	30. cikk (7) bekezdésének második mondata
—	—	—	—	—	—	—	30. cikk (8) és (9) bekezdése
—	—	—	—	—	—	—	31–35. cikk
						10. cikk első bekezdése, második mondat	—
						10. cikk második bekezdése	—
						12. cikk, első mondat	38. cikk (1) bekezdése
						12. cikk, második mondat	—
—	—	—	—	—	—	—	38. cikk (2), (3) és (4) bekezdése
—	—	—	—	—	—	—	39. cikk
						13. cikk	V. melléklet 3. része, 8. pont harmadik része
						14. cikk	V. melléklet 4. része
—	—	—	—	—	—	—	V. melléklet 5., 6. és 7. része
						15. cikk	—
						18. cikk (2) bekezdése	—
						I. melléklet	—
						II. melléklet	—
						III. és IV. melléklet	V. melléklet 1. részének 2. pontja, valamint a 2. rész

▼B

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	2008/1/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
						V.A. melléklet	V. melléklet 1. részének 3. pontja
						V.B. melléklet	V. melléklet 2. részének 3. pontja
						VI.A. melléklet	V. melléklet 1. részének 4. és 6. pontja
—	—	—	—	—	—	—	V. melléklet 1. részének 5. pontja
						VI.B. melléklet	V. melléklet 2. részének 4. és 6. pontja
—	—	—	—	—	—	—	V. melléklet 2. részének 5. pontja
						VII.A. melléklet	V. melléklet 1. részének 7. és 8. pontja
						VII.B. melléklet	V. melléklet 2. részének 7. és 8. pontja
						VIII.A. melléklet 1. pontja	—
						VIII.A. melléklet 2. pontja	V. melléklet 3. része, 1. pont első része, és a 2., 3. és 5. pont
—	—	—	—	—	—	—	V. melléklet 3. része, 1. pont második része
—	—	—	—	—	—	—	V. melléklet 3. részének 4. pontja
						VIII.A. melléklet 3. pontja	—
						VIII.A. melléklet 4. pontja	V. melléklet 3. részének 6. pontja

▼B

78/176/EGK irányelv	82/883/EGK irányelv	92/112/EGK irányelv	2008/1/EK irányelv	1999/13/EK irányelv	2000/76/EK irányelv	2001/80/EK irányelv	Ez az irányelv
						VIII.A. melléklet 5. pontja	V. melléklet 3. részének 7. és 8. pontja
						VIII.A. melléklet 6. pontja	V. melléklet 3. részének 9. és 10. pontja
—	—	—	—	—	—	—	V. melléklet 3. részének 11. pontja
—	—	—	—	—	—	—	V. melléklet 4. része
						VIII.B. melléklet	—
						VIII.C. melléklet	—
			VI. melléklet			IX. melléklet	IX. melléklet
			VII. melléklet			X. melléklet	X. melléklet